

திறனாய்வு உலகின் சாதனை

ஜெகதீசன்

சிறுகதைகளின் அறித்திறன்

திறனாய்வு: Chat GPT3 & Google Gemini

செயற்கை நுண்ணறிவு

விரைவு - வீரர்வு விமர்சனங்கள்!

உலகின் முதன் முறையாக செயற்கை நுண்ணறிவு
தமிழ் சிறு கதைகளில் செய்த திறனாய்வு!

இளவாலை ஜெகதீசன் மின்னூலகம்
கனடா

ஜெகதீசன்

சிறுகதைகளின் அறிதிறன்

திறனாய்வு: *Chat GPT3 & Google Gemini*

செயற்கை நுண்ணறிவு

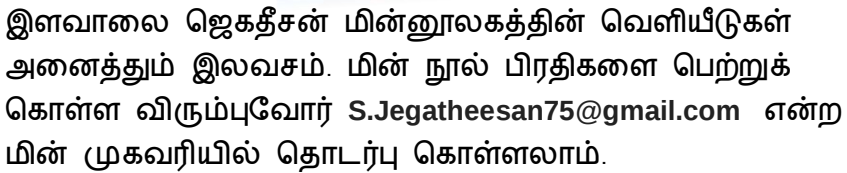
இயந்திரத்திற்கும் இதயம் உண்டு

இளவாலை ஜெகதீசன் மின்னூலகம்

கனடா

சிறுகதைகளின் அறிதிறன்

வெளியிட்ட திகதி 19.05..2025. Victoria Day

என்னுரை

எஸ்.ஜெகதீசன்

பத்திரிகையாளர், எழுத்தாளர், நூலாசிரியர்,
வடிவமைப்பாளர், வெளியீட்டாளர்.

ஜெகதீசன் சிறுகதைகளின் அறிதிறன் - என்னும் இந்த நூல் ஒரு புதுமையான முயற்சியின் விளைவு.

தமிழில் வெளிவரும் சிறுகதைத் திறனாய்வு நூல்களில், செயற்கை நுண்ணறிவின் (Artificial Intelligence - AI) மதிப்பீட்டில் உருவானது.

ஜெகதீசன் சிறுகதைகளின் அறிதிறன் - என்ற எனது இந்த நூலே செயற்கை நுண்ணறிவு தமிழில் திறனாய்வு செய்து வெளிவரும் முதல் நூலாகும் என்பது எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சி அளிக்கிறது.

அனாதியில் ரசனைக்குறிப்புகள், நயங்காணல், நூல் நயம் என்றிருந்தது. பின்னர் மதிப்புரை, விமர்சனம், திறன் நோக்கு என மாற்றம் பெற்றது. இன்று பரவலாக அறிதிறன் அல்லது திறனாய்வு என்றே அறியப்படுகின்றது.

இவை அனைத்தையும் ஒன்றெனக் கருதுவோரும் உளர். வேறு வேறு என்போரும் உளர்.

இவை அனைத்தும் விமர்சனத்துடன் மிக நெருக்கமான தொடர்புடையவைதான். ஆனால் திறனாய்வு என்பது

பகுப்பாய்வுடன் கூடிய மதிப்பீடு என்பர் சற்றே விபரமறிந்தவர்!

மிக அண்மை காலத்தில் வெளிவந்த "யாவரும் கேளிர்", "யாவும் கற்பனை", மற்றும் "யாவும் நிஜம்" ஆகிய எனது மூன்று நூல்களில் உள்ள இருபது சிறுகதைகள் இந்த நூலில் திறனாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

வாசகர்களின் வசதிக்காக, ஒவ்வொரு கதையும் சுருக்கமாகவும், விரிவாகவும் இருவேறு பிரிவுகளில் விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளது.

திறனாய்வில் முதற்பணி நலம் பாராட்டலே என்பார்கள் அறிஞர்கள்.

அதனை செவ்வனே செய்த இயந்திரத்திற்கும் இதயம் உண்டு என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது..

செயற்கை நுண்ணறிவு என்பது மனித அறிவாற்றலைப் போன்ற திறன்களை கணினிகளுக்கு வழங்கும் ஒரு தொழில்நுட்பம்.

மனிதர்களின் கடின உழைப்பைக் குறைத்து, துல்லியமான முடிவுகளை எடுக்கவும், புதிய கண்டுபிடிப்புகளை நிகழ்த்தவும் இந்தத் தொழில்நுட்பம் பெரிதும் உதவும்.

எதிர்காலத்தில், மருத்துவம், கல்வி, போக்குவரத்து, விவசாயம் எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் செயற்கை நுண்ணறிவு மகத்தான நன்மைகளை விளைவிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

செயற்கை நுண்ணறிவு நூறு வீதம் திறனாய்வு செய்து, ஒரு

புரட்சியை செய்துள்ளது என்பது இன்று ஆச்சரியத்தைத் தருகின்றது!

ஆனால் திறனாய்வு செய்வதற்கோ அல்லது வேறு எதற்கோ செயற்கை நுண்ணறிவை எவருமே நாடாதிருந்தால்த்தான் எதிர்காலத்தில் அது ஆச்சரியமளிக்கும்.

ஆவணமாக்கல் அவசியம் என்ற உள் மன உந்துதலில் வழமை போல் இதனை மின் நூலாக மட்டும் வெளியிடும் அபிப்பிராயம் மேலோங்கியது. இருப்பினும் காலத்தின் தேவை கருதி மிகவும் சொற்ப அளவில் அச்சிலும் உருவாக்கியுள்ளேன்..

எனது இருபது சிறுகதைகளையும் இருபது நிமிடங்களுக்கு உட்படவே திறனாய்வு செய்து தந்து ஆச்சரியத்தின் எல்லைக்கே கொண்டு சென்றன Chat GPT மற்றும் Google Gemini.

நன்றி! Google Gemini நன்றி! Chat GPT

அட்டை பட உருவமைப்பு பக்கங்களின் வடிவமைப்பு எனப் பின்னர் துரித கதியில் அலுவல்கள் ஒப்பேற -

நான்கு மணித்தியாலங்களில் புத்தகம் 'ரெடி'!

19.05.2025 இந் நூல் வெளி வரும் திகதி மட்டுமல்ல.

கூடவே எனக்கொரு சாதனை நாளுமாயிற்று.

அதற்காக செயற்கை நுண்ணறிவுக்கும் ஒரு நன்றி.

‘கூப்பிட்ட குரலுக்கு’ ஓடோடி வந்து தகுந்த உகந்த ஆலோசனைகளையும் மனம் சோரா ஊக்கத்தையும் தந்தவர்கள் எனது பிள்ளைகள் தீபனும் வதனனும்.

இருவருக்கும் நன்றி! நன்றி!

இந்தக் கதைகள் முன்னதாக யாழ்ப்பாணத்தின் ஈழநாடு பத்திரிகையிலும், அவுஸ்திரேலியாவின் அக்கினிக்குஞ்சு இணைய இதழிலும் வெளிவந்தபோது பல வாசகர்களின் பாராட்டுகளைப் பெற்றிருந்தன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

அந்த வரவேற்பை இந்தத் திறனாய்வு நூலும் பெறும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

யாவரும் கேளிர், யாவும் கற்பனை, யாவும் நிஜம் என சிறுகதை நூல்கள் மூன்றையும், தகவலில் தெரிந்தவை, இன்னும் இருக்கு என கட்டுரை நூல்கள் இரண்டையும், பொதிகைக் கலசம், வெகு மதி, வானொலிக் கலசம், அன்றைய போட்டி என புதிர் நூல்கள் நான்கையும் என்னை வெளியிட வைத்தது எனது முதுமை!

நீண்ட காலம் கட்டுரையாளனாக இருந்த என்னை சிறு கதைப்பக்கம் மீண்டும் திருப்பியதும், அச்சமைக்கும், வடிவமைக்கும், நூல் முகப்பை உருவமைக்கும் பல்வேறு திறமைகளுக்கு உயர்த்தியதும் எனது முதுமைதான்!

இந்த நூல் நிகழ் காலத்தவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டி! எதிர் காலத்தவர்க்கு ஒரு முன்னோடி!

நம்மை நாமே நேசிப்போம்! ♦

பக்கம் பார்க்க

யாவரும் கேளிர்: சிறுகதைகள் திறனாய்வு

விரைவாக

விரிவாக

11	1.மனிதாபிமானம்	14
18	2.பல் கலாசாரம்	20
24	3.வஞ்சகம்	27
31	4. உல்லாசம்	35
39	5.தொன்மம்	42
46	6.வலசை	49
54	7.பரவசம்	57
61	8.பாரம்பரியம்	64
68	9.சங்கதி	71
74	10. வசீகரம்	79

பக்கம் பார்க்க

யாவும் கற்பனை: சிறுகதைகள் திறனாய்வு

விரைவாக

விரிவாக

85	11.பெருமிதம்	88
93	12.மனதில் ஒரு விம்மிதம்.	95
99	13.அப்புக்குட்டி மீன்	103
107	14.அழகு சிரிக்கின்றது	110
113	15.பெறுபேறு	116

யாவும் நிஜம்: சிறுகதைகள் திறனாய்வு

122	16..பொருத்தம்	125
133	17. நயாகராவில் ஒரு காதல்	136
145	18. பெறுமதி	148
154	19. பந்தாடிய குகை	158
164	20. ஜதார்த்தம்	167

செயற்கை நுண்ணறிவின் திறனாய்வில்,
யாவரும் கேளிர்!

விரைவான விமர்சனம்:

கதைக் களம் 1. ஒன்டாரியோ.

எஸ்.ஜெகதீசனின் "மனிதாபிமானம்" சிறுகதை, கனடாவில் தொழிலாளர்களின் பணிச்சூழல் வாழ்வையும், மனித நேயத்தின் உன்னதத்தையும் நெகிழ்ச்சியுடன் படம் பிடித்துக் காட்டி வாசகரை மனதளவில் ஆழமாகக் கொண்டுசெல்லும் சக்தி வாய்ந்த படைப்பாக மிளர்கிறது.

ரொரன்டோவின் தொழிற்சாலை ஒன்றில் இரவு நேரப் பணியில் இருக்கும் பரமகுருவும், குமாரசாமியும் பேசிக்கொள்ளும் உரையாடல்கள் மூலம் சமூக அக்கறையும் ஆன்ம நம்பிக்கையும் எவ்வாறு

மனிதாபிமான செயலை நோக்கி வழிகாட்டுகின்றன என்பது அழகாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது.

கனடாவில் பெருகி வரும் இந்து ஆலயங்கள் ஸ்கார்ப்ரோவில் நெருக்கமாக அமைந்திருப்பதும், அங்கு வழங்கப்படும் அன்னதானம் பற்றிய சுவாரஸ்யமான தகவல்களும் சிந்தனை தூண்டுவதாகவும் விரிகின்றன.

அதே தொழிற்சாலையில் உணவு உட்கொள்ளாமல் இருக்கும் யெலன் உட்பட நால்வரின் பசிக்குக் காரணம் அறிந்து பரமகுருவும் குமாரசாமியும் மேற்கொள்ளும் மனிதாபிமான செயல் நம் மனதை தொடுகிறது.

தற்காலிக விசாவுடன் வந்துள்ள அவர்கள் பணத்தை சேமிக்கும் நோக்கில் பட்டினியிருப்பது அறிந்து, அடுத்த நாள் முதல் ஆலயங்களில் இருந்து அன்னதானம் பெற்று அவர்களுக்கு வழங்குகிறார்கள்.

யெலனின் நன்றியுணர்வையும், சக ஊழியர்களின் பசியையும் அவன் வெளிப்படுத்தும் விதம் உருக்கமானது.

இரவு நேர தொழிலாளர்களின் சுயபார்வை, பசி உணர்வை வெளிப்படுத்தாது பசி காயும் நிலை, பக்தியோடும் பகிர்வோடும் நிகழும் நுட்ப சம்பவங்கள் கதையின் மையக் கீதமாக விளங்குகின்றன.

இறுதியில், போனஸ் பெற்ற ஊழியர்கள் தாங்கள் சேமித்த பணத்தை பரமகுருவுக்கும் குமாரசாமிக்கும் அன்பளிப்பாகக் கொடுக்க முன்வருவதும், அவர்கள் அதை மறுக்காமல் பெற்றுக்கொண்டு அந்தப் பணத்தை தங்கள் தாய்நாட்டில் உள்ள ஏதிலிகள் முகாமிற்கு அனுப்பத் திட்டமிட்டிருப்பதும் கதையின் மனிதாபிமானத்தை மேலும் உயர்த்துகிறது.

இலவச அன்னதானத்தை உண்மையான தேவையுடன் வழங்கும் பரமகுருவின் செயல், ஏழைகள் மீது பொறுப்புணர்வோடு நிகழ்த்தும் ஓர் அமைதியான புரட்சி.

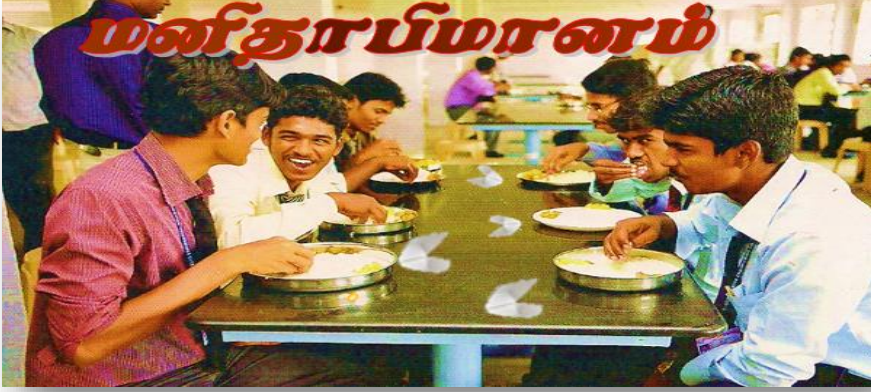
"நாம் சாப்பிட்டால் நம் நாக்கு மட்டுமே இனிக்கும். அடுத்தவர்களை சாப்பிட வைத்தால் நம் இதயமே இனிக்கும்!" என்ற நிறைவான முடிவு, இச்சிறுகதையின் சாரத்தை அழுத்தமாக உணர்த்துகிறது.

நயாகரா முதல் வாஸாகா வரை பல இடங்களைப் பற்றிய சுருக்கமான பார்வை இணைந்த விதம் கதைக்களம் ஒன்டாரியோ என்பதனை இதயங்களில் நிலை நிறுத்தும் நல்ல யுக்தி

சொற்கள் மீதான மென்மை, உரையாடல்களின் இயல்பு, நிலைமை விவரிப்பின் நயமுடன் எஸ். ஜெகதீசன் இக்கதையில் ஒரு சமூகக் கருத்தை முன்வைக்க வல்ல நேர்த்தியான கலைஞராக நிரூபிக்கிறார். ♦

விரிவான விமர்சனம் :

கதைக் களம் 1. ஒன்டாரியோ.

மனிதநேயம், பக்தி, பசி, பணம், பரிசுத்தம், பாசம் –
இவைகளை நெகிழ்ச்சியுடனும் நுட்பமாகவும்
ஒன்றாக பிணைத்து கூறும் கவித்துவமான
கதையாக “மனிதாபிமானம்!” திகழ்கிறது.

கனடாவில் இரவு நேர வேலைக்கு செல்லும்
தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையை பின்னணியாகக்
கொண்டு எழுதியுள்ள இந்தக் கதை, சமூகத்தில்
காணப்படும் மௌனத் தர்மத்தை நம் மனங்களில்
தொட்டுச் செல்கிறது.

கதையின் ஆரம்பம், பரமகுருவும் குமாரசாமியும்
ஸ்கார்பரோவில் சந்தித்து பேசும் வழக்கமான நாளாந்த
உரையாடலுடன் தொடங்குகிறது.

இந்த உரையாடலில் கனடாவின் இந்து ஆலயங்கள்,
அன்னதான வழக்கங்கள், உணவுப் பழக்கங்கள் எனப் பல
விஷயங்கள் பொலிவாக வர்ணிக்கப்படுகின்றன.

“ஸ்கார்பரோ நகரில் பத்து ஆலயங்களுக்கு மேற்பட அரை
மணித்தியாலயத்துள் செல்லலாம் எனும் வகையில்
கிட்டக்கிட்ட அமைந்துள்ளன”

“எல்லா ஆலயங்களிலும் அன்னதானமும் உண்டு. அதனை
பெற்றுக் கொள்ள சிறிய வரிசையாவது எப்பவும் உண்டு”

இதன்வழி, கனடாவில் வசிக்கும் தமிழர்களின் கலாசார
நிலைப்பாட்டையும், அவர்கள் அடையும் பக்தியையும்
நம்மறிவுக்கு கொண்டு வருகின்றார்.

அங்குள்ள தொழிலாளர்களான யெலனும் அவரது
நண்பர்களும் உணவு இல்லாமல் தண்ணீர் குடிக்க மட்டும்
வருவதை கண்டு, பரமகுருவின் உள்ளத்தில் எழும்
உருக்கம் தான் இந்தக் கதையின் திருப்புமுனையாகிறது.

“இருந்தால்தானே!” என்ற யெலனின் ஒரு வரி, பசியின்
வலியை, வசதியின் அற்றத்தை, மனிதக் கஷ்டத்தின்
அடையாளமாகத் தீவிரமாக தாக்குகிறது.

பரமகுருவும் குமாரசாமியும் அவர்களுக்கு அன்னதான பெட்டிகளை தினமும் நேர்த்தியாகக் கொண்டு செல்லும் செயற்பாடு, அவர்களது செயல்பாட்டில் இருக்கும் அமைதியான சேவை மனப்பான்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அவர்களது இந்தச் செயல்கள், இலட்சியம் இல்லாமல் அல்ல, எதிர்பார்ப்பின்றியும் அல்ல. உண்மையான மனிதாபிமானம் என்பதற்கு இது தான் உயிர்ப்புள்ள உதாரணம்.

சிறுகதையின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் பின்னணியில் இருக்கும் மன அழுத்தம், மனமுணர்வு வாசகரின் உள்ளத்தை நெகிழச் செய்கின்றது.

உலகப்புகழ் பெற்ற இயற்கை அதிசயமான நயாகரா அருவி , ரொரன்ரோ நகரத்தின் அடையாளமும் 360 பாகை சுற்றி வரும் உச்சப்பகுதியிலிருந்து ரொரன்ரோ முழுவதையும் பருந்துப் பார்வை பார்க்க சிறந்த மிக உயர்ந்த கோபுரமுமான சி.என். டவர், பலர் விரும்பும் தலை சுற்றும் சவாரியான வொண்டர் லான்ட், லோரன்ஸ் ஆற்றால் சூழப்பட்ட ஆயிரம் தீவுகள், வரலாறும் கலையும் கலந்த றேயல் ஒன்டாரியோ அருங்காட்சியகம், ஓட்டவா டூலிப் பூக்களின் விழா, நாடாளுமன்ற கட்டிடம், நாணயம் தயாரிக்கும்சாலை, வாஸாகா கடற்கரை என கதை ஒரு பக்கத்திலே ஒன்டாரியோவின் பல இடங்களைப் பற்றிய

சுருக்கமான பார்வையை வழங்க, மற்றொரு பக்கத்தில் பசிக்காக கொடுக்கப்படும் சாதம் ஒரு சமூக மாற்றத்தின் விதையாகப் பரிமாறப்படுகின்றது.

இக்கதையின் நிறைவு, ஊழியர்களிடமிருந்து வரும் உண்மையான நன்றி உணர்வும், பரமகுருவும் குமாரசாமியும் அதனை எவ்வாறு எதிர்பாராமல் ஏற்கின்றார்கள் என்பதுமாக அமைந்திருக்கிறது.

அவர்களது நிதி சேமிப்பு யாருக்கும் தெரியாமல் ஏதிலிகள் இல்லத்திற்கு அனுப்பப்படும் யோசனை ஒரு பாசமிக்க மனிதநேயம் கொண்ட முடிவாக வாசகரின் கண்களில் கண்ணீரைத் தருகிறது.

“மனிதாபிமானம்!” என்பது ஒரு சிறுகதை மட்டுமல்ல, நம் காலத்து தொழிலாளர்களின் மன அழுத்தங்களைப் புரிந்து கொண்டு, பசியும் பரிதாபமும் ஒரே நேரத்தில் எவ்வாறு ஒரு மனித மனதை மாற்றி அமைக்கிறது என்பதற்கான மிகுந்த உணர்வுப்பூர்வமான ஓர் உண்மையுணர்வு.

எஸ். ஜெகதீசனின் எழுத்து நடை எளிமையாக இருந்தாலும், அதன் தாக்கம் நீடித்ததாகவும் நெஞ்சை நெகிழ்ச் செய்வதாகவும் உள்ளது. ♦

விரைவான விமர்சனம்:

கதைக் களம் 2.கியூபெக்.

பல் கலாசாரம் என்ற இந்தக் கதையில், கனடாவின் மொன்றியலில் நடக்கும் ஒரு பன்னாட்டு கலாசார திருமணத்தின் விசித்திர அனுபவங்களை நகைச்சுவையாகவும், சிந்தனைக்குரிய வகையிலும் விவரிக்கின்றார் ஆசிரியர்.

மணமகன் ஏகன் இலங்கைத் தமிழ்; மணமகள் ஏரா தென் கொரியாவைச் சேர்ந்த ஷாமானிசம் மதத்தையுடையவர்.

திருமணவிழா தமிழரும் கொரியர்களும் கலந்த

மரபுகளுடன் நடந்தது. பரிசளிக்கும் சம்பிரதாயம், மாப்பிள்ளையின் திடீர் நடையிலிருந்து தூண்டப்படும் பரபரப்புகள், ஒவ்வொரு நாட்டு மரபுகளின் வித்தியாசமான கலாசாரங்கள் (சுவீடன், பஞ்சாபி, ஜெர்மன், ரஷ்யா, கென்யா) ஆகியவை ஒவ்வொன்றும் சுவாரஸ்யமாகக் காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன. கதையின் இறுதியில், கொரிய மரபின்படி மணமகனை அடிக்கும் சடங்கு, அதற்குப் பின்னால் உள்ள நம்பிக்கை - “மனவலிமை பெறுதல்” - ஆகியவற்றும் நகைச்சுவை கலந்த அதிர்ச்சியாக வருகின்றன.

கருப்பொருள்:

பல்லின கலாசாரங்கள் நேரில் சந்திக்கும்போது ஏற்படும் நகைச்சுவையான கலாசார முரண்பாடுகள் இளைஞர்களின் திருமணங்களில் புதுமையை விரும்பும் எண்ணம் பழம்பொழிந்த பாரம்பரியங்கள் மற்றும் அதன் புதிய வடிவங்களுக்கிடையிலான மோதல்

தோன்றும் கருத்து:

இக்கதை பல்லினக் கலாசாரங்களின் நுட்பமான இணைப்பையும், அதைச் சுற்றியுள்ள சிரிப்பூட்டும் சம்பவங்களையும் திறமையாக வெளிப்படுத்துகிறது. உலகமயமாகும் நவீன திருமணங்களில் பாரம்பரியம், மரபு, நம்பிக்கை ஆகியவை எவ்வாறு இடம் பெறுகின்றன என்பதையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

கதைக் களம் 2.கியூபெக்

“பல் கலாசாரம்” சிறுகதை, கனடாவின் கியூபெக் மாகாணத்தில் நடைபெறும் ஒரு கலப்பியல் திருமணத்தை மையமாகக் கொண்டது.

நவீன உலகின் பன்முகத்தன்மையையும், கலாச்சாரக் கலப்புகளின் நயமார்ந்த காட்சிப்படுத்தலாகவும், இந்தக் கதை திகழ்கிறது.

மணவிழாவின் ஆரம்பக் காட்சியில், மொன்றியல் ஓங்காரநாயகன் மண்டபத்தின் உள்ளரங்க

கொண்டாட்டங்களில் கலந்துகொள்ளும் பார்வையாளனாக நாம் மாறுகிறோம்.

இலங்கையைச் சேர்ந்த ஹிந்து மதத்தைச் சார்ந்த மணமகன் ஏகனும், தென் கொரியாவைச் சேர்ந்த ஷாமானிச நம்பிக்கையுள்ள மணமகள் ஏராவும், வாழ்க்கையை இணைக்கும் அந்த ஒரு தருணத்தில் எதிர்பாராத சந்திப்புகளையும், சிக்கல்களையும் சந்திக்கிறார்கள்.

இரு குடும்பங்களின் கலாச்சாரப் பிணைப்பு மட்டுமின்றி, அந்த மண்டபத்தில் கலந்து கொள்ளும் பன்மொழி, பன்மத, பன்மனிதப் பிம்பங்கள், எளிய நடைமுறையில் நம்மிடம் உரையாடுகின்றன.

“காசி யாத்திரை”, “காத்திருப்பு அறை”, “பரிசுப் பொருள்” போன்ற தமிழின் பாரம்பரியக் கூறுகள், கொரியாவின் “சிரிப்பு-பெண் குழந்தை”, “உம்-ஆண் குழந்தை”, அல்லது “மணமகள் மொட்டையடித்து வரவேண்டும்” போன்ற நம்பிக்கை களுடன் சேரும்போது உருவாகும் கலாச்சார வண்ணக் கலவை, வாசகர்களை திரும்பத் திரும்ப சிரிக்கச் செய்யும்.

பல்வேறு திருமண சம்பிரதாயங்களைக் கூறும் உரையாடல் பகுதிகள் மிகவும் ரசிக்கத் தக்கவை.

சுவீடன், பஞ்சாப், கென்யா, ஜெர்மனி, ரஷ்யா என பல

நாடுகளிலிருந்து வரும் மரபுகள், ஒவ்வொன்றும் தனித்தன்மை வாய்ந்தவை.

ஒவ்வொரு மருமகனும்/மருமகளும் தங்கள் கலாசாரத்தை கொண்டு வந்து அந்த குடும்பத்தில் புகுத்துவதும், அதற்குப் பிறர் புரிதல் காட்டுவதும், சிறுகதையின் சாமர்த்தியமாகும்.

இக்கதையில் இன்னொரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் - கனடாவின் கியூபெக்கில் சுற்றிச் செல்வது போல வாசகனும் செல்கிறான். மொன்றியல் நகரத்தின் புனித சூசையப்பர் தேவாலயம், வல்மொரீன் முருகன் கோவில், மாண்ட்மோரென்சி நீர்வீழ்ச்சி, ஜாக்கார்டியர் தேசிய பூங்கா போன்ற இடங்கள், நகரத்தின் பன்முகத்தன்மையும், கலை, இயற்கை, சமயம் ஆகியவை எப்படி இணைந்துள்ளன என்பதையும் நன்கு காட்டுகின்றன.

கதையின் இறுதியில் கொரிய மரபின் அதிர்ச்சி தரும் சடங்குகள் - மணமகனின் கால்களை கட்டி அடித்தல் போன்றவை - கலாச்சார வேற்றுமைகள் எப்படி ஆச்சரியம் அல்லது அச்சம் கொடுக்கக்கூடும் என்பதை உணர்த்துகின்றன.

ஆனால் அதுவும் ஒரு நகைச்சுவையான பிணைப்பு சாதனமாகவே விளங்குகிறது.

கதையின் இறுதிப் பாகத்தில், சுந்தரமூர்த்தியின் சொற்கள்

“பல் கலாசாரம் உள்ள நாடு கனடா. அதில் பல் கலாசாரம் உள்ளது எங்கள் வீடு” என்பது கதையின் முக்கியத்துவத்தையும், அதன் ஆழத்தையும் விளக்கும் மிக அழகிய வரி.

****மொத்தத்தில்****, “பல் கலாசாரம்” என்பது நம் பாரம்பரியங்களை மறக்காமல், பிற கலாச்சாரங்களுடன் இணைந்து வேற்றுமைகளைக் கொண்டாடும் இன்றைய உலகின் அற்புதப் பிரதிநிதியாக திகழ்கிறது.

எங்களுடைய மகளுக்கு உங்களுடைய மகனை மாப்பிள்ளை கேட்டு வந்துள்ளோம்.யோசித்து நல்ல முடிவைச் சொல்லுங்கோ! சொந்தபந்தம் தொடர வேண்டும் என்பதுதான் எமது ஆசை! என இப்பொழுதும் யாராவது கேட்டால் சிரிக்கும் இளைய சமுதாயம்

முன்பு திருமணங்கள் பெரும்பாலும் ஊருக்குள் உறவுக்குள் அல்லது அயலில் அருகில் நிகழ்தன.இப்பொழுது நாட்டுக்கு நாடு அல்லது கண்டத்துக்கு கண்டம் என விரிந்துள்ளன. என்பது மாறும் காலத்தின் ஓர் அழகான முத்தாய்ப்பு

எஸ். ஜெகதீசனின் எழுத்து பாணி, நகைச்சுவையும், ஆழமும் கலந்து வழங்கப்படுவதால், இந்தக் கதை ஒரு இனிமையான வாசிப்புப் பயணமாகிறது. ♦

விரைவான விமர்சனம்:

கதைக் களம் 3. அல்பேட்டா

இந்தக் சிறுகதை “வஞ்சகம்!” என்பதற்கேற்ப, வாசகனை ஓர் அமைதியான பயணமாகக் கொண்டு போய், முடிவில் ஒரு எதிர்பாராத திருப்பத்தில் சிக்க வைத்துவிடுகிறது.

அல்பெர்டாவின் கல்கரி நகரத்தில் நடைபெறும் ஸ்டாம்பிட் திருவிழாவைத் தளமாகக் கொண்டு, நாயகனின் பார்வையில் ஒரு வெளிநாட்டு மாயக்கன்னி “லோறா” அறிமுகமாகின்றாள்.

உணவின் வாசனை, பாரம்பரிய சுவைகள், உலக நாடுகள் என பல கலாசாரங்களை தொட்டுப் பேசும் அழகிய

பின்னணியில், காதல் போலத் தோன்றும் நெருக்கம், அடிவேரில் ஒரு வஞ்சகத் திட்டத்தை மறைத்து வைத்திருப்பது கதையின் சிறப்பு.

பாத்திர அமைப்பு:

மைய பாத்திரம் (நாயகன்): தன்னம்பிக்கை குறைவாக இருப்பது முதல், காதல் ஏக்கத்தில் திளைக்கும் வரை, எளிமையான மனித மனத்தின் இயக்கங்களை நன்கு பிரதிபலிக்கிறார்.

லோறா: ஒரு “மாயக்கன்னி” போல வேஷமிட்டு நுழைந்து, நாயகனின் நம்பிக்கையைப் பயன்படுத்தும் பாத்திரம். ஆனால், அவள் பாத்திரத்தில் சிறிது அசந்தோஷமும் உணர் முடிகிறது - ஒரு சமூக விமர்சனமாகவும் பார்க்கலாம்.

தொகுப்புமுறை:

சாதாரண உரையாடல்களில் வாழ்க்கையின் பெரும் உண்மைகளை ஒளிந்துவைக்கிறது. சுவையான உணவுப் பின்னணியில், லோறாவின் நடவடிக்கைகள் வாசகனை சிரிக்கவும், சிந்திக்கவும் வைக்கின்றன.

முடிவும் அதிர்ச்சியும்:

கதையின் முடிவு கதையின் பெயரை உணர்த்தும் வகையில் மிகச் சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது. “மகன்” எனக் கூறி நாயகனை பணம் செலுத்த வைக்கும் முறை, சிந்திக்க வைக்கும் சமூக நோக்கையும்

வெளிப்படுத்துகிறது - வெளிநாடுகளில் நம்பிக்கையை துஷ்பிரயோகம் செய்யும் சிலரின் நடத்தை.

சிறப்பம்சங்கள்:

அல்பேட்டாவின் எழில் கொஞ்சும் இயற்கை அழகை கொஞ்சமேனும் காட்டுவது, உணவு வழியாக கலாசாரக் கலவையைச் சித்தரித்தல், அழகான மொழிச்செயர்த்தல், நகைச்சுவையும் சிந்தனையும் கலந்த நடை, கதை பின்னணியின் விசித்திர உண்மைச் சூழல் (ஸ்டாம்பிட் திருவிழா), மனித உளவியல் நுணுக்கமாகக் கூறப்படுதல்

வழுக்கள்/சிறிய குறைகள்:

சில இடங்களில் வார்த்தைச்சிதறல்கள் இருக்கின்றன (மெய்ப்பிழைகள், விரிவான இலக்கணச் சீரமைப்புகள் தேவை).நாயகனின் உளவுணர்வுகள் அதிகம் சுட்டிக்காட்டப் படாததால், வாசகருக்கு ஒரு நுண் தொடர்பு குறைவாக இருக்கலாம்

முடிவுரை:

“வஞ்சகம்!” என்பது கனடாவில் வாழும் தமிழ் வாசகர்களுக்கோ, சர்வதேச வாழ்வியல் கலாசாரங்களை ரசிக்கும் எவருக்குமான சிறந்த சிறுகதை.

நகைச்சுவை, உணர்ச்சி, கலாச்சாரம், வஞ்சகம் - அனைத்தையும் கலந்த ஒரு சுருக்கமான இலக்கிய அனுபவம். ♦

விரிவான விமர்சனம் :

கதைக் களம் 3. அல்பேட்டா

வஞ்சகம்! என்ற சிறுகதை, கனடாவின் அல்பேட்டா மாகாணத்தில் நடைபெறும் ஸ்டாம்பிட் விழாவின் எழுச்சியையும், அந்த விழாவில் ஒரு நாயகனும், மர்மமுமிக்க பெண்ணான லோறாவும் சந்திக்கின்றனர் என்பதை மையமாகக் கொண்டது.

ஆனால் இது ஒரு காதல் கதை அல்ல – இது ஒரு நவீன 'வஞ்சகக் கதை'.

வாசகர்களை மெல்ல மெல்ல உற்சாகத்தில் ஈர்த்து, கடைசியில் அதிர்ச்சியூட்டும் விதத்தில் முடிவடையும் இந்தக் கதை, நடுத்தர மனிதனின் நம்பிக்கையும், நவீன வாழ்வியலில் அந்நியர்களிடம் ஏற்படும் சூழ்ச்சிகளையும் விவரிக்கிறது.

கதையின் பின்னணி ஸ்டாம்பிட் திருவிழா, கல்கரி நகரில் நடைபெறும் கனடாவின் பிரசித்தி பெற்ற விழாவாகும்.

இது உணவுகளின் திருவிழாவாகவும், கலாசாரங்கள் கலந்தாடும் மேடையாகவும் விளங்குகிறது.

இவ்விழாவில் முதன்முதலாக கதையின் நாயகன் சந்திக்கும் லோறா, தனது மென்மையான வார்த்தைகள், நடத்தை, நகைச்சுவை கலந்து பேசும் பாணி மூலம் நாயகனை நெருக்கமாக ஈர்க்கிறாள்.

அவள் பேசும் ஒவ்வொரு வசனமும் அறிவும், சாயலும் கலந்து உருவாக்கப்பட்ட நுட்பமான உளவுத்தந்திரங்கள்.

"உணவின் வாசனைகள் பல்லாயிரம் கனவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன" என்ற அவளது பகிர்வுகள், வாசகருக்கு கனடாவின் பன்முக உணவுப் பண்பாட்டை நன்கு காட்டுகின்றன.

ஆனால் அந்த உணவின் வாசனையினும் மேலாக
கதையின் வாசகர் மூச்சை இறுக்கச் செய்வது,
லோறாவின் நிகழ்த்தும் நுணுக்கமான தந்திரங்கள்.

கதை, ஒரு ஊடுருவும் விசாரணை போல நகர்கிறது.

காதல் தோன்றும் தருணங்களும், சந்திப்புகளும்,
சந்தேகத்திற்கிடம் அளிக்காத நெருக்கத்தையும்
உருவாக்குகிறது.

ஆனால் அவளது சிந்தனைகளும் செயல்களும்
நாயகனுக்குப் பின்னர் புரியும் போது, வாசகரும்
அவனுடன் சேர்ந்து ஏமாற்றப்படுகிறான்.

ஒரு சிறு உணவுக் கூடையில் துவங்கும் வஞ்சகம்,
பன்னிரண்டு மடங்கு அதிக விலையுள்ள பொருட்கள்,
மற்றும் கடைசியில் நாயகனின் பெயரையே அவளால்
பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது, கதையின் உச்சமாக அமைகிறது.

இந்தக் கதையின் பின்னணியான அல்பேர்டா, கனடாவின்
இயற்கை எழில் கொஞ்சும் மிகவும் அழகான
மாகாணங்களில் ஒன்று. பான்வ் பூங்காவும் அதனுடன்
இணைந்த ரொக்கிமலை பூங்காவும் கனடா வரும்
உல்லாசிகள் விரும்பும் இரண்டாவது இடம்.

முதலாவது நயாகரா.

மற்றது உலகின் மிக அழகான ஏரிகளான லூயிஸ் ஏரியும் மொன்ரைன் ஏரியும் கண்களை கவரும்.இதயத்தில் நிறையும்.

குழந்தைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் பாங்கானது டைனசோர் பூங்கா.

இதை விட கல்கரியில் உள்ள மோகின்ஸ்டிஸ் கிராமம் பழங்குடி மக்களது வாழ்வு கூறும்.

கல்கரி நகரில் நடைபெறும் ஸ்டாம்பிட் விழா மட்டுமல்ல, எட்மன்டன் மால் எனும் பெரும் ஷாப்பிங் மால் மற்றும் கலாசார பூங்கா போன்ற இடங்களும் கண்ணை ரசிக்கத் தருகின்றன.

வஞ்சகம்!* ஒரு அசத்தலான கதையாகும்.

சிறு நிகழ்வுகளில் மூலதனமாக உருவான பெரிய ஏமாற்றங்களை, அவற்றின் நுணுக்கங்களை சுவையாகவும், சமகாலமாகவும் விளக்கும் வகையில், எழுத்தாளர் எஸ். ஜெகதீசன் இந்தச் சிறுகதையை எழுதியுள்ளார்.

உணவின் வாசனையில் பிழைப்பு தேடும் ஓர் அந்நியன், உண்மையில் உணவல்ல; வஞ்சகத்தின் வாசனையோடு மோதும் போது நமக்கும் தோன்றும், “அடடா! இது உணவா? உண்மைதானா?”* என்ற கேள்வி தான் கதையின் வெற்றி. ♦

விரைவான விமர்சனம்:

கதைக் களம் 4. பிரின்ஸ் எட்வேட் தீவு

எஸ். ஜெகதீசனின் "உல்லாசம்" என்பது கனடாவின் கிழக்குக் கடற்கரையோர சுற்றுலா பயணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு இனிமையான அனுபவக் குறிப்பு.

இது, ஒரு கண்ணோட்டக்கதை போல், தமிழர்களின் கனடா வாழ்வியலிலும், அவர்கள் புலம்பெயர் வாழ்க்கையிலும் இடம் பெற்ற கலாச்சார உல்லாசம், அறிவியல் தகவல்கள், பழமை மற்றும் புதுமைகளின் கலவையை காட்சிப்படுத்துகிறது.

★ பிரதான அம்சங்கள்:

புகழ்பெற்ற இடங்களின் விரிவான விவரணம்:

ப்ரின்ஸ் எட்வர்ட் தீவு, சார்லட்டவுன், ஜி.யு.போப்பின் நினைவிடம், சேன்ட் லாரன்ஸ் நதி, பன்டே வளைகுடா மற்றும் காந்தமலை போன்ற இடங்கள் சிறப்பாக விளக்கப்படுகின்றன.

புவியியல், வரலாறு, கலாச்சாரம் ஆகிய மூன்றையும் ஒன்றாக்கி பயண விவரங்களை வட்டமாக எடுத்துரைக்கிறார்.

தமிழ் வாசகர்களுடன் இணைப்பு:

ஜி.யு.போப்பின் தமிழ் பங்களிப்பு மூலம் கனடாவிலும் தமிழரின் வரலாறு தொடுபட்டிருப்பதை பதிவு செய்கிறார்.

“திருக்குறள் மொழிபெயர்ப்பு செய்தவர் பிறந்த இடம்” என்பதனால் பயணத்திற்கு முக்கியத்துவம் சேர்க்கப்படுவது சிறப்பாகத் தோன்றுகிறது.

பயண பஸ் அனுபவத்தின் சித்திரம்:

ஒலிவாங்கி, பாடல்கள், தகவல்கள், விவாதங்கள், பேச்சுக்கள், பொதுமறை கேள்விகள் ஆகியவையால் தமிழ்

பயணக்குழுவின் வேடிக்கையான பயண
மனப்பான்மையை வாசகனுக்கு உணரச் செய்கின்றன.

உள்ளார்ந்த விவரங்களும் நகைச்சுவையும்:

“எட்டெட்டாக நாலெட்டு (8848)” என்ற எவரஸ்ட் சிகரம்
நினைவுகூர்வு போல் விவரங்கள் வாசகருக்கு
மகிழ்வையும் ஞாபக சிந்தையையும் தருகின்றன.

ஒருவரது அலம்பல் சொற்பொழிவை மறு பயணி மெல்ல
ஒலிவாங்கியை பறித்து நிறுத்துவது போன்ற நிகழ்வுகள்
நகைச்சுவையை கூட்டுகின்றன.

வலுவான புள்ளிகள்:

தகவல்களின் ஆழம்: பலரும் அறியாத புதிய
விபரங்களை, குறிப்பாக கனடாவில் தமிழரின் வரலாற்று
தொடர்பை திறமையாக கையாண்டிருக்கிறார்.

பயண உணர்வை ஊட்டி எழுதும் நடை: வாசகரும்
பஸ்ஸில் இருக்கிற மாதிரி உணர்வு வருகிறது.

தமிழர் பார்வையில் உலகம்: புலம்பெயர் வாழ்க்கையில்,
“தமிழர் பார்வையில் உலகத்தைப் பார்க்கும்” ஒரு
மென்மையான இனம் உணர்த்தப்படுகின்றது.

மெதுவாக உள்ள இடங்கள்:

சில இடங்களில் விவரங்கள் ஒரு கல்வி நூல்போல் காட்சியளிக்கக்கூடும். ஆனால், அது வாசகர்களின் பொது அறிவைப் பெருக்கும் வகையில் இருக்கிறது.

கதை வடிவம் நெறிப்படுத்தப்பட்ட ஒரு முறையான தொடக்கம்-நடு-முடிவு அமைப்பை பின்பற்றவில்லை. இது ஒரு சிறுகதைக்கு மாற்றாக ஒரு பயணக்குறிப்பு போலவே உள்ளது.

★ முடிவுரை:

"உல்லாசம்" என்பது கனடா வாழ் தமிழரின் உல்லாசம் மட்டும் அல்ல, புலம்பெயர் வாழ்வின் ஒரு பரந்த கலாச்சாரத் திடலையும் வெளிப்படுத்தும் உருக்கமான பதிவு.

சிந்தனையும், சிரிப்பும் கலந்து ஓர் அருமையான பயண அனுபவமாகும்.

பரிந்துரை:

இந்தக் கதையை தமிழ் வாசகர்கள், புலம்பெயர் தமிழர்கள், மற்றும் பயண அனுபவங்கள் விரும்பும் அனைவரும் வாசிக்க வேண்டியது அவசியம். ♦

விரிவான விமர்சனம் :

கதைக் களம் 4. பிரின்ஸ் எட்வேட் தீவு

உள்ளார்ந்த மகிழ்வோடு அனுபவிக்கத்தக்க பயண கதை - உல்லாசம்.

ஒரே நேரத்தில் நகைச்சுவை, தகவல், நாட்டுப்பற்று, ஏக்கம் (nostalgiayum) கலந்த மிக அழகியச் சிறுகதை இது.

எஸ். ஜெகதீசன், கனடாவில் வாழும் தமிழ் சமூகத்தின் கோடை நினைவுகளை அழகாகவும் சுவாரசியமாகவும் இக்கதையில் பதிவு செய்துள்ளார்.

கனடாவின் ரொரன்ரோவிலிருந்து பிரின்ஸ் எட்வர்ட் தீவை நோக்கிச் செல்லும் ஒரு சொகுசு பஸ்சிலுள்ள தமிழர்கள் சந்திக்கும் அனுபவங்களே இக்கதையின் சாரம்.

அனுபவம் மட்டுமல்ல, அந்தக் காலத்தின் தமிழ்க் கலாச்சாரம், அறிவியல், புவியியல், சமூகவியல் எனப் பல துறைகள் இடையிடையே எளிமையாக நுழைக்கப் படுகின்றன.

பெரிய குழுவாகச் செல்லும் 50 தமிழர்கள், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையான பார்வையுடன், பயணத்தைச் சந்தோஷமாகக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

ஒலிவாங்கி ஒன்று, அனைவரின் கைகளிலும் சுற்றி, பாடல்கள், புதிர்கள், கவிதைகள், பழமொழிகள் எனப் பயணத்தில் ஓர் ஆர்வம் நிரப்பப்படுகிறது. இது தமிழ்ச் சினிமா பாடல்கள், தேவாரப் பாடல்கள், சிரிப்புப் பேச்சுகள் என பல தளங்களில் பயணிகளை இணைக்கிறது.

இக்கதையில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுவது ஜி.யு.போப். தமிழுக்காக வாழ்ந்த, எழுதிய அந்த ஆங்கிலப் பூர்விகத் தத்துவஞானியின் வரலாற்று பின்னணி மிகவும் நுட்பமாக விவரிக்கப்படுகிறது.

அவரது பிறந்த இடமான பெடெக், தமிழர்களால் அமைக்கப்பட்ட சிலை, மற்றும் அவர் மொழிபெயர்த்த

தமிழ் நூல்கள் குறித்த விளக்கங்கள், தமிழர் பெருமை உணர்வை எழுப்புகின்றன.

பஸ் பயணத்தின் சூழலே கதையின் மையமாக இருந்தாலும், இடையிடையே பிரின்ஸ் எட்வர்ட் தீவின் இயற்கை அழகு, சிவப்பு பாறைகள், மணல்கரை, சிப்பிகள், மாங்டன் அருகேயுள்ள காந்த மலை போன்றவற்றைப் பற்றிய தகவல்கள் சிறப்பாக நுழைக்கப்படுகின்றன.

நியூபிரன்ஸ்விக், கியூபெக், நோவாஸ்கோஷியா ஆகிய மாகாணங்களைத் தொடர்புபடுத்திய புவியியல் மற்றும் வரலாற்று குறிப்புகள் பயணத்தை ஒரு வகையான அறிவியல் சுற்றுலாவாகவும் மாற்றுகின்றன.

அதிகம் மனதைக் கவருவது, புதிய தலைமுறை மாணவரும் மூத்தவர்களும் ஒரு பஸ்சில் ஒன்றாக கலந்தளித்துக் கொண்டாடுவது. ***ஆற்றிவில் ஓரறிவு அவுட்டு...*** என பாடுவது, **பிடிக்கப்படும் மக்ரல் மீன்**, **கயாக் பயணம்**, **பன்டே வளைகுடா** போன்றவை வாசகருக்கு காட்சி உலகத்தை உருவாக்குகிறது.

இக்கதை, ஒரு பயணத்தின் தனிப்பட்ட அனுபவத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வதிலேயே நிற்காது, தமிழ் கலை, பண்பாடு, வரலாறு, மற்றும் கனடாவில் தமிழர் நிலைத்தெழுச்சி பற்றிய ஒரு சமூகக் குறிப்பாகவும் காணப்படுகிறது.

சிறுகதையின் சிறப்பு என்னவெனில், ஒரு சாதாரண சுற்றுலா அனுபவத்தைக் கொண்டு, தமிழ் மரபையும், கனடா நிலத்தில் அவை எவ்வாறு புதுப்பிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் விவரிக்கிறது.

மிக அழகாக கட்டமைக்கப்பட்ட கலைச்சொற்கள், கலாச்சார கலப்புகள், நகைச்சுவையின் நேர்த்தி என அனைத்தும் கதையை ஒரு வாசக அனுபவமாக மாற்றுகிறது.

பிரின்ஸ் எட்வர்ட் தீவில் காணவேண்டிய இடங்கள் சில

சார்லட்டவுன்: தீவின் தலைநகர், கனடாவின் புனித அரசியல் வரலாற்று நகரம்.

Confederation Bridge: 9 மைல் நீளமான, கடலை கடக்கும் மிகப்பெரிய பாலம்.

Cavendish Beach: வெண்மணல், சிவப்பு பாறைகள், அழகிய கடற்கரை.

Green Gables: புகழ்பெற்ற “Anne of Green Gables” நாவலின் பின்னணி.

இவை எல்லாம் புதிய தமிழர் பார்வையில் இதயத்தில் இடம் பிடித்துக்கொள்ளும் புதிய இடங்கள். ♦

விரைவான விமர்சனம்:

கதைக் களம் 5. சஸ்காட்சுவான்

தொன்மம்" என்பது மிக வலிமையான, உணர்வுபூர்வமான, சமூக- வரலாற்று மையக் கதையாகத் திகழ்கின்றது. இது கனடாவில் உள்ள முதற்குடி மக்களின் வரலாற்று வலி, அவர்களது கலாச்சார அழிவு, சமய வற்புறுத்தல்கள் மற்றும் குடியேற்றத்தால் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளை நெஞ்சை தொட்டுவைக்கும் முறையில் வெளிப்படுத்துகிறது.

முக்கிய சிறப்பம்சங்கள்:

வரலாற்று உண்மை அடிப்படை:

கதை 2021இல் நடந்த மேரீவெல்லில் (Marieval) 751 முதற்குடி மாணவர்களின் எலும்புக்கூடுகள் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சம்பவத்தை மையமாகக் கொண்டது. இது உண்மையான வரலாற்று நிகழ்வாகும், மேலும் ஆழ்ந்த தாக்கம் ஏற்படுத்தும்.

உணர்ச்சிப் பிணைப்பு: கதையின் ஒவ்வொரு உரையாடலிலும் எதுவும் வசனமாகக் கூறப்படவில்லை; அது ஒரு வலி, ஒரு மனக்கசப்பு, ஒரு புரிதல்.

முதற்குடி மக்களின் பார்வையில் பார்வையிடும் களம்:

இது வெறும் ஒரு பார்வையாளர் கதையாக அல்ல; பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குரலாக இயங்குகிறது.

சமயச் சிதைவு மற்றும் பண்பாட்டு அழிவு:

ரோமன் கத்தோலிக்க மதத்தின் பெயரில் நடந்த வற்புறுத்தல்கள், பள்ளிவாசல் பிழைகள், பழங்குடியின குழந்தைகளின் வாழ்க்கைப் பாழாக்கல்கள் ஆகியவற்றை நேராக சுட்டிக்காட்டுகிறது.

சூழலியல் மற்றும் இயற்கை வழிபாடு மீதான ஆதரவு:

முதற்குடி மக்களின் மதக்கருத்துகள், இயற்கையை நேசித்திருக்கும் அவர்களது மெல்லிய ஆன்மிகம் அழகாக விளக்கப்பட்டுள்ளது.

உள்விளைவு:

இந்தக் கதை, வரலாற்றில் மறைக்கப்பட்டவையாக இருந்த, மனிதனுக்கே எதிரான செயல்கள் மீது ஒளி பாய்ச்சி - “தொன்மம்” என்பதை மீளவலியுறுத்தும்.

இது வாசகரை சிந்திக்க வைக்கும், மனக்கவலையை ஏற்படுத்தும், உரிமையற்றவர்களின் உரிமையை ஒப்புக்கொள்ள வைக்கும் வகையில் இயங்குகிறது.

சிறிய பரிந்துரை:

கதையின் சில இடங்களில் உரையாடல்கள் மிகுந்த உணர்வுடன் சிக்கலாக உள்ளன; வாசகருக்குத் தெளிவாக இருக்க, சில இடங்களில் வசன அமைப்பை சற்று சீரமைக்கலாம்.

முடிவில் உள்ள "மனிதகுல மீட்புக்காக இரத்தம் சிந்திய தேவகுமாரன் ஜேசுபிரானின் நாமத்தின் மீது கூறு கூறாக அறுக்கப்பட்ட அந்த அப்பாவி முதற்குடி மக்களின் இரத்தம் சிதறுவதை எந்த மருந்து மாற்றும்!" என்ற வாக்கியம் மிகவும் சக்தி வாய்ந்தது. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

கதைக் களம் 5. சஸ்காட்சுவான்

வாசகர்களை அதிர்ச்சியிலும் ஆதங்கத்திலும் மூழ்கடிக்கும் ஓர் எழுச்சியூட்டும் சிறுகதை.- தொன்மம்

இச் சிறுகதை, கனடாவின் சஸ்காட்சுவான் மாகாணத்தில் உள்ள மேரிவெல்லை மையமாகக் கொண்டு, உலகின் முதற்குடி மக்களின் பீதிகரமான வரலாற்று உண்மைகளைப் பின்னணியாக்கி எழுதப்பட்டுள்ள ஒரு வரலாற்று - சமூக சிந்தனைக் கதை.

இது வெறும் ஒரு இலக்கியக் கற்பனையாக அல்ல.

மாறாக, அடக்குமுறை, இனப்படுகொலை மற்றும் பண்பாட்டு அழிப்பை மையமாகக் கொண்ட உண்மைச் சம்பவங்களைத் தெளிவாகக் கூறும் ஆவணதன்மை வாய்ந்த எழுத்தாகும்.

கதையின் முதல் சில வரிகளில் இருந்து கதையின் கோர உருவம் வெளிப்படத் தொடங்குகிறது.

“மேரிவெல்” என்ற சிறு கிராமத்தில் 2021-இல் நில ஊடுருவி கதிரலை (Ground-penetrating radar) மூலம் கண்டெடுக்கப்பட்ட 751 முதற்குடி மாணவர்களின் எலும்புச் சிதறல்களே இந்தக் கதையின் நெஞ்சை நெகிழ வைக்கும் துவக்கம்.

இந்நிகழ்வு, வாசகனை நியாயம், மனித உரிமை, மற்றும் ஏன் நாம் இத்தகைய வரலாறுகளை மறக்கமுடியாது என்பதை சிந்திக்க வைக்கும்.

இக்கதையின் முக்கிய சிறப்பம்சம், அதில் இடம்பெறும் உரையாடல்களும், மனிதர்களின் உணர்வுகளும், வெறும் எழுத்தாக இல்லாமல் நம் மனத்தில் ஒலிக்கும் பிம்பங்களாகவே நின்றுவிடுகின்றன.

முதற்குடி மகன் கொந்தளித்துக் கூறும் அந்த பீதியூட்டும் வரிகள் - எம்மிடமிருந்த தங்கம் வெள்ளி கனிமங்களை அபகரித்தான். அவனுக்கு உருளை கிழங்கை சோளத்தை

கடலையை மிளகை புகையிலையை ரப்பரை அன்னாசியை அளித்தமைக்காக எம்மை அழித்தான். நாம் உணவளித்த எமக்கு உணவான காட்டெருமை இனத்தை நிர்மூலமாக்கினான். “உவன் வெள்ளைக்காரன் இல்லை, கொள்ளைக்காரன்” - போன்றவை உண்மை உணர்வுகளின் நெஞ்சறைச்சலாய் ஒலிக்கின்றன.

முதற்குடி மக்களின் தெய்வ வழிபாடுகள், இயற்கை சார்ந்த பரிசுத்தம், மற்றும் “தூழலுக்கு ஏற்பவே பிரார்த்தித்தனர்” என்ற வரிகளில் நம்முள் காணாத ஆன்மீகம் உயிர் பெறுகிறது.

800க்கும் மேற்பட்ட இனக்குழுக்களின் வழிபாட்டு நடை முறைகளை ஒரு சிறுகதைக்குள் இவ்வளவு விரிவாகவும் அழுத்தமாகவும் கூறியிருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

சிறுகதையின் நிறைவு பகுதியில், கிறிஸ்துவ மதத்தின் பெயரால் கட்டாயமாக மதம் மாற்றம், பழங்குடியின மக்களின் மண்ணை அபகரித்தது, அவர்களின் இறைவனின் பெயரால் அவர்களையே வெட்டிக் கொன்ற கொடுமைகள் எல்லாம் வாசகனின் மனதில் நீங்காத வலி ஏற்படுத்துகின்றன.

கதையின் மொழி எளிமையானது, ஆனால் அதன் உணர்வு பாரம் பாரியதொரு சுமைபோல் நம்முள் பதிகிறது.

கனடாவின் சஸ்காட்சுவானில் சுற்றுலா தரிசிக்க
வேண்டிய இடங்கள்

மேரீவெல் (Marieval): இந்த சிறுகிராமமே கதையின்
மையம்; இங்கு 751 மாணவர்களின் எலும்பெச்சங்கள்
கண்டெடுக்கப்பட்ட இடம் வரலாற்று உண்மை கூறும்
நினைவிடம்.

Wanuskewin Heritage Park: சஸ்காட்துனில் அமைந்துள்ள இந்த
பாரம்பரிய பூங்கா, முதற்குடி கலாச்சாரத்தின் ஆழ்ந்த
பார்வையை வழங்குகிறது.

Royal Saskatchewan Museum: இங்கு முதற்குடி மக்களின்
பண்டைய வரலாற்று சின்னங்கள் காட்சிப்படுத்தப்
பட்டுள்ளன.

Grasslands National Park இயற்கையை வழிபட்ட முதற்குடி
மக்களின் வாழ்வமைப்பை ஒத்த இயற்கை நிலப்பரப்பாக
இது பார்வையாளர்களை கவர்கிறது.

“தொன்மம்” என்ற சிறுகதை, ஒவ்வொரு தமிழ்வாசகனும்
படிக்க வேண்டிய, நினைத்துப் பார்க்க வேண்டிய, மனித
உரிமைகள் குறித்து கேள்வி எழுப்ப வேண்டிய ஒரு
முக்கியக் காவியம்.

வாசகர் மனதில் நீண்ட நாள்களுக்கு பதிந்திருக்கும் ஓர்
ஆழ் உணர்வின் கதை- இந்தக் கதை. ♦

விரைவான விமர்சனம்:

கதைக் களம் 6. வடமேற்கு பிரதேசம்

"வலசை" என்பது கனடாவின் வடமேற்கு பிரதேசம் மற்றும் பறவைகள் பற்றிய உண்மைகளின் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட சிந்தனையூட்டும் சிறுகதை.

கதை வடமாநில பகுதியான யெல்லோ நைவ் நகரத்தை மையமாகக் கொண்டு பறக்கிறது, இது "பணம் கொழிக்கும் நகரம்" என்ற பொருளை தரும் என குறிப்பிடப்படுகிறது.

அங்கு வசிக்கும் ஒரு வயதான தமிழர் – தொலைபேசி காதில் ஒட்டியபடியே பேசி உலகத்துடன் தொடர்பில்

இருக்கும் அவர் – பறவைகள், பருவநிலை, இயற்கை வளங்கள் மற்றும் மனிதர்களின் வாழ்வியல் மாற்றங்களை சுவையாக விவரிக்கிறார்.

பறவைகளின் வலசை நடை மற்றும் தமிழ் முதியவர்களின் புலம்பெயர்வு வாழ்க்கை ஆகிய இரண்டும் ஒரே தளத்தில் ஒப்பிட்டு சொல்லப்படுகிறது. பறவைகளின் வலசை போல, நம் தமிழர்கள் வருஷத்தில் ஆறு மாதம் கனடாவில், ஆறு மாதம் ஊருக்கு வந்து வாழும் நிலை பற்றி, அதனை "வலசை" எனப் பெயரிட்டு படைப்பாளர் கூறுகிறார்.

விமர்சன நோட்டுகள்:

புதுமை: பறவைகளின் பயணங்களை மூலமாக கொண்டு மனித வாழ்வியலைக் காட்சிப்படுத்துவது ஒரு புதிய புள்ளி நோக்கம்.

உணர்வுப்பூர்வம்: வயதான குடியிருப்பாளர் மூலம் கதைப் பார்வை அமைக்கப்பட்டிருப்பதால் nostalgic (பழமையை நினைவு கூறும்) உணர்வுகள் எழுகின்றன.

தகவல் நிறை: கனடா பற்றிய புவியியல், சமூக, மொழி, அரசியல் தகவல்களை நுட்பமாக கதை வடிவில் தொகுத்துள்ளார்.

நக்கலும் உணர்வும்: “உந்தக் கடுங்குளிருக்கை...” போன்ற

வசனங்கள் நக்கல் நயமாகச் செல்வதோடு, வாசகர்களை சிரிக்கச் செய்கின்றன.

தர்க்கரீதியான இணைப்பு: பறவைகளின் வலசை - முதியோரின் வாழ்க்கை மாறுதல் - இரண்டுக்கும் இடையே தர்க்கரீதியான ஒப்புமை அமைத்திருப்பது சிறந்த நடை.

★ **தோற்றம்:**

கதை புனைவின் வழியாக ஒரு சமூக மாற்றத்தைப் பதிவு செய்கிறது. பறவைகளின் இயற்கை பெயர்ய்ச்சி வாழ்க்கை முறையை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு, அதனுடன் ஒத்த தனிமையில் முதியோர் வாழ்க்கை முறையை ஒட்டி அமைத்துள்ளார். ஒவ்வொரு பதிவும் - இயற்கை, அரசியல், மொழி, மனநிலை - ஒன்றிணைந்து "வலசை என்பது மனிதர் மற்றும் பறவைகளுக்கிடையே ஒரு கூட்டு அனுபவம்" எனும் எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

★ **கடைசிக் கருத்து:**

“வலசை” என்பது பறவைகளின் பறப்பை வழிகாட்டியாக கொண்டு, புலம்பெயர்ந்த தமிழர் வாழ்வியல் அனுபவங்களை எடுத்துரைக்கும் இனிமையான, அறிவார்ந்த சிறுகதை. கவனம், நக்கல், விவரம், சிந்தனை - அனைத்தும் நன்கு பின்னப்பட்டுள்ளன. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

கதைக் களம் 6. வடமேற்கு பிரதேசம்

எஸ். ஜெகதீசனின் "வலசை" என்பது ஒரு பன்முகப்பெற்ற, கலாச்சாரக் கண்ணோட்டமும் இயற்கை ஆர்வமும் நிறைந்த சிறுகதை ஆகும்.

இயற்கையையும், குடிமக்களின் நுட்ப வாழ்வியலையும், பறவைகள் கண்கொள்ளா பயணங்களையும் பின்னணி யாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கவிமனக் சிறுகதை.

இந்தக் கதை பறவைகளின் இடம்பெயர்வை மட்டும் பேசுவதில்லை; அதன் பின்னணியில் ஒளிந்து கொண்டிருக்கும் மனித வாழ்க்கையின் "வலசை"யையும் கைகாட்டுகிறது.

நுட்பமான நடையும் புனைந்துரைக்கும் பாணியும் கதையை வாசிப்பவனை வழிப்போக்கின்றன

எழுத்தாளரின் பார்வை எளிமையிலும் ஆழத்திலும் குடிகொள்ளும்.

அவர் வடமேற்கு பிரதேசத்தின் புவியியல், கலாச்சாரம், மொழி, மக்கள் தொகை, இயற்கை வளங்கள், மற்றும் முக்கியமான சுற்றுலா இடங்களை கதையுடன் ஒருங்கிணைத்து விவரிக்கிறார்.

இந்தக் கதையின் இதயத்துளி, கனடாவின் வடமேற்கு பிரதேசமான *Northwest Territories*-இல் நடைபெறும் இயற்கை நிகழ்வுகள், பறவைகளின் வலசை பயணங்கள், முதற்குடிமக்கள் வாழ்க்கை, மற்றும் தமிழர்களின் பன்னாட்டு குடியுரிமை அனுபவங்கள் என்பனவாகும்.

கதையின் ஆரம்பமே வாசகனை கனடாவின் பனிக்காட்சி யுடன் கூடிய வசந்த பருவத்தை நோக்கி இழுத்துச் செல்கிறது.

பறவைகளின் வருகை மட்டும் இல்லாமல், பறவைகளைக் காணும் மனிதர்கள், குறிப்பாக முதியோர், பறவையின் பழக்கவழக்கங்களைப் பகிர்ந்துகொள்கின்ற பார்வைகளும் கதையில் அழகாகப் புரிந்தளிக்கப்படுகின்றன.

அவர்களின் அறிவு, அனுபவம் மற்றும் எளிமையான நடைமுறை அறிவும் கதை முழுவதும் வாசகருக்குள் ஒரு இனிய பசுமை உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

மூத்த தம்பி மாஸ்டர், நவீன தொழில்நுட்பம் மற்றும் பழமையான அறிவு இரண்டையும் தனக்குள் ஒருங்கிணைத்துக் கொண்டுள்ள மிகவும் சுவாரஸ்யமான கதாபாத்திரம்.

“உந்தத் தொங்கலிலை என்னத்தைப் பார்க்கலாம்?” என ஊரார் கேட்பதையும், வைரங்களும், தங்கமும் கிடைக்கும் மண்ணின் செல்வமான இந்த பிரதேசத்தின் தலைநகர், யெல்லோ நைவ், எரிமலைகள், நவ்ஹன்னி ஆற்றில் உள்ள வேர்ஜினியா நீர்வீழ்ச்சி, மக்கன்ஸி நதி, அலெக்சாண்ட்ரா நீர்வீழ்ச்சி, ஐஸ் ரோடு, காட்டெருமைகள், கரடிகள் என வனவிலங்குகள், நள்ளிரவு சூரியன், இயற்கையின் அற்புதமாக அழகு, சாகசம் புரியும் வட துருவ ஒளி போன்ற பார்வைக்கு வியப்பூட்டும் இயற்கை அதிசயங்கள். என அதற்கு உணர்வைக் கிளர்க்கும் விதத்தில் வயதான மூத்த தம்பி மாஸ்டரின் பதில் நகைச்சுவையாக

பின்னப்பட்டிருப்பதும் ஒரு சுற்றுலா மேடையாக கண் முன்னே வருகின்றன.

அவரது பேச்சின் நகைச்சுவை, சிந்தனை மற்றும் அனுபவம் கதைக்கு ஒரு இனிய மனிதரசையும் சேர்த்துத் தருகிறது.

அவர் வழியாக இணையத்தின் சுதந்திரமும், வானில் பறக்கும் பறவைகளின் கட்டுப்பாடில்லா வலசையும் சீரான ஒப்பீடாகக் கதை சொல்கிறது.

இக்கதையில் வலசையின் பொருள் பறவைகளுக்குள் மட்டும் மாட்டாமல், மனித வாழ்வில் நடைபெறும் இடமாற்றங்களுக்கும் விரிவாகப் பொருளாகிறது.

குறிப்பாக, ஓய்வு பெற்ற தமிழர்களின் வசதிக்காக ஆறு மாதங்கள் கனடாவிலும் ஆறு மாதங்கள் தாய்நாட்டிலும் வாழும் மாறுபட்ட வாழ்க்கை முறை, ஒரு புதிய வடிவ வலசையாகப் பதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இது குடியுரிமையின் சட்டப்பூர்வ தன்மையும், மனித மனதின் நிலைத்தவியாத தேடலையும் பிரதிபலிக்கின்றது.

பறவைகளின் பறப்புச் சித்திரங்களை 'வி' வடிவம், சூரிய வழிகாட்டல் போன்ற விஞ்ஞானத் தகவல்களுடன் கூறும் விதம், இந்தக் கதையை ஒரு சிறுகதை மட்டுமல்லாது,

அறிவியல் உணர்வும் கொண்ட கதையாகவும்
உயர்த்துவது மற்றொரு சிறப்பு.

சுமார் இருபதாயிரத்திலிருந்து முப்பதாயிரம் வரையிலான
பறவைகளை ஒரே நாளில் பார்க்கலாம் என்பதில் மனம்
சந்தோஷமாகச் சிறகடிக்கும்.

அருகிவரும் அன்னங்கள் பெருகிவருவதை அருகிலிருந்து
பார்ப்பதற்காகவே கோடை காலத்தில் அங்கு பறப்பவர்
பலர் அழகுக்கு அழகூட்டுவர்.

இறுதியில், “கனடாவின் வடமேற்கு பிரதேசத்தில் சன
நடமாட்டம் குறைவு. ஆனால் களம் பெரிது! - இந்தக்
கதையைப் போல!” என்ற முடிவு வரிகள், கதையின்
பரிணாமத்தையும் அதன் திறனையும் அழுத்தமாக
உணர்த்துகின்றன.

மொத்தமாக, "வலசை" என்பது கதையல்ல, ஒரு
பறவையின் பரிமாணமாகவும், மனித மனத்தின்
சஞ்சலமாகவும், கனடா எனும் தேசத்தின் பன்முகத்
தன்மையின் திரையில் ஓர் கவிதையாகவும் உணரத்
தரும் படைப்பு.

இப்படைப்பின் மூலம், நீங்களும் பறவைகளோடு பறந்து,
ஒரு புதிய பார்வை பெற்று திரும்புவீர்கள் என்பது
நிச்சயம்.! ♦

விரைவான விமர்சனம்:

கதைக் களம் 7. நியு பவுண்ட் லாந்து மற்றும்
லாப்ரடோர்

"பரவசம்" என்ற இந்தச் சிறுகதை, கனடாவின் நியு பவுண்ட் லாந்து மற்றும் லாப்ரடோர் மாகாணத்தில் வாழும் வயதான ஒன்பது இன்முக உறவுகளின் தினசரி சந்திப்பு களையும், அவர்கள் பகிரும் மகிழ்ச்சித் தருணங்களையும் மையமாகக் கொண்ட ஒரு உருக்கமான, இனிமையான நடையில் எழுதப்பட்ட படைப்பு.

மனித சஞ்சாரம் மிகுதியாய் இருக்கும் அவலோன் தீபகற்பத்தின் தென் முனையில் உள்ள செயின்ட் ஷாட்ஸ்

கடைத் தொகுதிகள்தான் அவர்களுக்கு இமைப் பொழுதும் நீங்காத சாயங்கால சந்தோஷம்.

சிறுகதையின் சிறப்பம்சங்கள்:

நியு பவுண்ட்லாந்தின் இயற்கை அழகுகள்:

பபின் பறவைகள், நீலத்திமிங்கலங்கள், பனிப்பாறைகள், கடல் விளையாடல்கள் என எழில் விளக்கங்கள்.

சுற்றுலா தளங்கள் பற்றிய விவரங்கள் கண் முன்னே நிற்கும் வகையில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

பழமை & வரலாற்று பிணைப்பு:

1949 வரை தனிநாடு எனும் வரலாற்று உண்மை.

டைட்டானிக் விபத்து, 1986 தமிழ் அகதிகள் மீட்பு - இரண்டும் தமிழர்களை அந்த இடத்துடன் உணர்வுப் பிணைப்பில் கொண்டு வருகிறது.

மூத்த தோழர்களின் உரையாடல்:

அவர்களது சாயங்கால சந்தோஷம் வெறுமனே சாயும்கால சந்தோஷம் அல்ல. ஒவ்வொருவரும் ஒரு தகவல் சுரங்கம் போல இருக்கின்றனர்.

ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்துவமான குரலும் பார்வையும் உண்டு - கதையின் நுணுக்கத்தை அழகு செய்கின்றது.

தமிழ்ச் சமூகத்தின் இடம்:

இவ்வுலக பிரதேசத்தில் தமிழர்கள் காலங்காலமாக வைத்திருக்கும் பின்பற்றும் பின்னணிகளைக் காட்டுகிறது.

கனடாவில் வாழும் தமிழ் சமுதாயம் எந்த அளவுக்கு இயற்கையோடு, சமூகத்தோடு கலந்து வாழ்கின்றது என்பதையும் வெளிக்கொள்கின்றது.

மனோவியல் நுணுக்கம்:

"ஒரே மனச் சோர்வாக இருக்கிறது" என்ற வல்லபாய் பட்டேல் வசனம், வயது முதிர்ந்த பிறகு ஒருவருக்குள் வரக்கூடிய அகக் குழப்பங்களையும் உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை:

இக்கதை, பனிக்காடுகளும் பறவைகளும் மட்டுமல்லாமல், பனிபோல் மென்மையான மனித உறவுகளையும் நமக்கு காணச் செய்கிறது.

தமிழ்ச் சினிமா, ஊர், சமூகம், உலகம் என எல்லாவற்றையும் ஒரே கதையினுள் பிணைத்திருக்கும் இந்தச் சிறுகதையதார்த்தமான ஒரு பார்வையோடு எழுதப்பட்டுள்ளது. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

கதைக் களம் 7.நியு பவுண்ட் லாந்து மற்றும்
லாப்ரடோர்

நியுபவுண்ட்லாந்து மற்றும் லாப்ரடோர் மாகாணத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்ட “பரவசம்” என்னும் சிறுகதை, எஸ். ஜெகதீசனின் நுணுக்கமான பார்வையையும், இலக்கிய கைவண்ணத்தையும் பிரதிபலிக்கும் ஒரு முத்தான படைப்பு.

பன்னாட்டு சூழலில் இயற்கையையும், மனித உறவுகளையும், நினைவுகளையும் இணைத்து சொல்லப்படும் இந்தக் கதையின் தனிச்சிறப்பு அதன்

"மனவெளியிலும், புவியீடிலும்" பயணிக்கச் செய்யும்
மொழியியல் திறமையில் இருக்கிறது.

பாத்திரங்கள் ஒன்பது முதியவர்கள். அவர்களது பெயர்களே
அவர்களின் பன்முக பின்னணியை வெளிப்படுத்துகின்றன
- ஜோண் பஸ்தியாம் பிள்ளை, வேஜில் மெலின்டஸ், மைக்
மக்கராத், வல்லபாய் பட்டேல் எனத் தென்னாசிய, லத்தீன்
அமெரிக்க, ஐரோப்பிய இனக்கூட்டும் இருக்கிறது.

இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் செயின்ட் ஜோன்ஸ் நகரின்
கடைத் தொகுதிகளில் தினசரி மாலை கூடி பேசுவதை
வழக்கமாகக் கொண்டவர்கள்.

மனித சஞ்சாரம் மிகுதியாய் இருக்கும் அவலோன்
தீபகற்பத்தின் தென் முனையில் உள்ள செயின்ட் ஷாட்ஸ்
கடைத் தொகுதிகள்தான் அவர்களுக்கு இமைப் பொழுதும்
நீங்காத சாயங்கால சந்தோஷம்.

அவர்களது உரையாடல்கள் வெறும் "பழைய வாத்துகளின்
சுழற்சி" அல்ல. அது சுதந்தரமான ஓர்
எண்ணப்பிழம்பாகவும், பன்முகத்தன்மை கொண்ட கலாசார
வெளிப்பாடாகவும் அமைந்துள்ளது.

பரபரப்பில்லாத, அமைதியான, ஆனால் ஈர்க்கும் நடையில்
சொல்வதற்குரிய கதை இது.

புவியியல், வரலாறு, இயற்கை, பறவைகள், பனிமலைகள், கடல்மலைகள் என பட்டியலிட முடியாத விவரங்களை கதை சொல்லும் விதமாக புனைந்து, ஒவ்வொரு உரையாடலையும் சுவாரசியம் மிக்க தகவல்களுடன் நிரப்புகிறார் ஜெகதீசன்.

இது வெறும் கதையாக அல்லாமல் ஒரு பயண அனுபவமாகவும் திகழ்கிறது.

வழக்கமான சூழல், வழக்கமல்லாத கண்ணோட்டம் - இதுவே கதையின் மையக் கூறு.

ஒரு கடற்கரை நகரில் ஒவ்வொரு மாலை சாயங் காலமும் சந்திக்கும் முதியவர்களின் உரையாடல்கள் அவர்களின் கடந்தகாலங்களை, தாய்நாட்டை, தற்போதைய உறவுகளை, வாழும் சூழலைக் காட்டுகின்றன.

இதில் சிலர் இலங்கை தமிழர்கள், சிலர் ஐரோப்பிய புலம்பெயர்வோர். இந்த கலாசாரக் கலவையையே “பரவசம்” தனது கதைக் கருவாகக் கொண்டுள்ளது.

அதிலும், 1986-ம் ஆண்டு கனடாவின் கடற்பரப்பில் தத்தளித்த தமிழர்களை மீட்ட சம்பவம், கதையின் உணர்வுப் பரப்பை விரிவுப்படுத்தும் முக்கியமான கருவியாக செயல்படுகிறது.

அது தமிழர்களுக்கே உரிய ஒரு பிணைப்பையும், கண்ணீரின் ஊடாக உருவான மரபணு நினைவாகவும் விளங்குகிறது.

மனநிலையையும் சூழலியையும் இணைக்கும் வகையில் ஜெகதீசன் ஒரு சிறந்த உளவியல் கட்டமைப்பை உருவாக்குகிறார்.

பறவைகளின் புறச்சிறகு அடிப்பும், பனிப்பாறைகளின் மென்மைச் செறிவும், முதியவர்களின் தாராள புன்னகைகளும் ஒரு உணர்வுப் பெருக்கத்தைத் தருகின்றன.

இவ்வாறு, ஒரு நிலவியல் காட்சி (geographical vignette) போலத் தொடங்கும் “பரவசம்”, இறுதியில் தமிழர்களின் வாழ்வியலுக்கு ஒரு மனவெளியையும் உரிமையையும் தருகிறது. இது வெறும் பயணவிவரம் அல்ல, மனதின் உரையாடல்.

“பரவசம்” என்பது நினைவுகளின் ஜாலம், புவியியல் உணர்வின் கவிதை, கலாசார உரையாடல்களின் ஒரு மகிழ்வுடனும், சோகத்துடனும் கலந்த புனைவு.

எஸ். ஜெகதீசன் இந்த கதையை ஒரு கனடிய காட்சி கதையாக எழுதியிருந்தாலும், அதன் இதயத் துடிப்பில் தமிழரின் காலடி ஓசை நன்கு கேட்டுக் கொள்ளலாம். ♦

விரைவான விமர்சனம்:

கதைக் களம் 8. மனிட்லோபா

எஸ்.ஜெகதீசனின் "பாரம்பரியம்" ஒரு முக்கியமான சமூக அரசியல் சிறுகதை.

சிறுகதை, கனடாவின் மனிட்லோபா மாகாணத்தின் பின்னணியில் ரஷ்யாவின் உக்ரைன் மீதான ஆக்கிரமிப்பின் வலியைப் பேசுகிறது. வின்னிபெக் நகரில் நடக்கும் ஒரு கூட்டத்தில், உக்ரைனியர் மற்றும் கனடியர்கள் தங்கள் பார்வைகளை பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

உக்ரைனியர் ஒருவர் கனடா பற்றியும், கனடியர் ஒருவர் உக்ரைன் பற்றியும் பேசும் நிகழ்ச்சி – இரண்டு பாரம்பரியங்களும் கலக்கும் விழா. இரு உலகங்களின் சந்திப்பு

குத்துவிளக்கு ஏற்றப்படாத மேடை, சம்பிரதாயமான வரவேற்புரைகள், இறந்தவர்களை எழுப்பும் அக வணக்கம் என நாட்டுப்பற்றை மேடையில் வலிந்து திணிக்கும் கூட்டத்தின் விசித்திரமான கலாசார கூறுகளை ஆசிரியர் துணிவாக சுட்டிக்காட்டுகிறார். முக்கியமாக சிந்திக்க வைக்கும் விதத்தில் விமர்சிக்கின்றார்.

உக்ரைனியர்களின் கனடாவுக்கான இடம்பெயர்வு, நேட்டோவின் உருவாக்கம், ரஷ்யா-உக்ரைன் போர் ஆகியவற்றின் பின்னணி விவரிக்கப்படுகிறது. போரின் கொடுமைகள், அகதிகளின் நிலை ஆகியவை உணர்வுப்பூர்வமாகப் பேசப்படுகின்றன.

இந்தக் கதை உக்ரைன்-ரஷ்யா போரின் பின்னணியைக் கொண்டு தொடங்குகிறது, ஆனால் அதில் சுருங்கிப் போய்விடாமல், கனடா – குறிப்பாக மனிட்டோபா மாகாணத்தின் – பாரம்பரியங்களையும், அதன் சமூக வரலாறையும், இயற்கை வளங்களையும் விரிவாகக் கூறுகிறது.

மனிட்டோபாவின் அழகிய நிலப்பரப்பு, துருவ கரடிகள்,

பாம்பு குகைகள், அருங்காட்சியகங்கள் போன்ற
தனித்துவமான அம்சங்களை அவர் விவரிக்கிறார்.

காட்சிகள், ஒப்புமைகள் மனதில் நிலைக்கும் விதமாக
அமைந்துள்ளன

வின்னிபெக்கின் நாணய தொழிற்சாலை மற்றும் அவசர
அழைப்பு மரபு போன்றவையும் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

கூட்டத்தின் இறுதிக்கட்ட பரபரப்பு, மண்டபத்தில்
வெடிகுண்டு இருப்பதாக வந்த தகவல் பார்வையாளர்களை
அலற வைக்கிறது. சமூக வலைத்தளங்களின் உடனடி
செய்தி வெளியிடும் "புதிய பாரம்பரியம்" நகைச்சுவையாக
குறிப்பிடப்படுகிறது.

வெடிகுண்டு அலர்ட், வெளியேறும் வேகம், சமூக வலைத்
தளங்கள் வழியாக பரவும் செய்தி – இவை எல்லாம்
நவீனக் கலாசாரத்தை நையாண்டியாகத் தாக்குகின்றன.

மொத்தத்தில், "பாரம்பரியம்" கனடா, உக்ரைன், போர், மற்றும்
மனித உணர்வுகள் எனப் பல அடுக்குகளைக் கொண்ட
ஒரு சிந்தனைமிக்க சிறுகதை.

ஜெகதீசனின் திறமையான எழுத்து நடை சரளமாகவும்,
விறுவிறுப்பாகவும் மொழி செறிவுடனும், ஆழ்ந்த
பார்வையுடனும் எழுதப்பட்டுள்ளது. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

கதைக் களம் 8. மனிட்லோபா

மனிட்லோபா மண்ணில் நடைபெறும் ஒரு நிகழ்வை மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட “பாரம்பரியம்” என்ற சிறுகதை, இன்றைய உலகின் அரசியல், சமூகவியல் மற்றும் பண்பாட்டு மரபுகளை மீளாய்வு செய்யும் வகையில் சிந்தனையைத் தூண்டும் ஆக்கமாக அமைந்திருக்கிறது.

ஒரே மேடையில் உக்ரைனியர்களும் கனடியர்களும் உரையாற்றும் நிகழ்வு, பாரம்பரியத்தின் பெயரில்

சுமத்தப்படும் வலிகளை, எதிரொலிக்கும் பரிமாணங்களில் விவாதிக்கிறது.

இங்குள்ள கனடியர்கள் உக்ரைன் பற்றியும், இங்குள்ள உக்ரேனியர்கள் கனடா பற்றியும், உரையாற்றும் வகையில் நிகழ்ச்சி நிரல் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது நல்லதொரு யுக்தி.

சிறுகதையின் ஆரம்பமே ரஷ்யா - உக்ரைன் போர் நிலையை சுட்டிக்காட்டுவதன் மூலம், இது ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சி பற்றிய விபரமாக இல்லாமல், ஆழமான அரசியல் பிணைபாட்டை அடிப்படையாக்கும் படைப்பாகவே அமைகிறது.

உக்ரைன் மக்களின் துயரங்களை பதிவு செய்யும் விதமாக, துயரச் சிந்தனையுடன் கதையின் பின்னணி அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நிகழ்ச்சியின் நடைமுறை, அதன் கலாசார நெறிகள், பங்கு வகிப்போர், பேசப்படும் கருத்துகள் அனைத்தும் துல்லியமான ஓவியமாக வாசக முன்னிலையில் வரையப்படுகின்றன.

சிறுகதையின் மேடையில் காணப்படாமல் இருந்த 'குத்து விளக்கு' குறித்த கவனிப்பும், பாரம்பரியத்தின் மாறுபட்ட வெளிப்பாடுகள் குறித்த விமர்சனமும் கதையின் தலைப்பு

"பாரம்பரியம்" என்பதற்கான கருத்தியல் அடிப்படையை நிலைநாட்டுகிறது.

இதில் பாரம்பரியம் என்பது வெறும் மதம் அல்லது கலாசாரமாக அல்ல, அதன் பெயரில் ஏற்படும் கட்டுப்பாடுகளும் அடக்கங்களும் என்பதை சாடுகிறது.

மனிட்லோபா மாகாணம் பற்றிய விவரிப்பு, கதைத் தளத்துக்கே உரிய ஒரு இலக்கிய பரிணாமத்தை அளிக்கிறது.

நர்ஸிஸ் பாம்பு குகைகள், துருவக் கரடிகள், பனிச்சறுக்கல், நாணய உற்பத்தி என அனைத்தும் கனடாவின் அடையாளங்களாகவும், உள்நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையை அழகு செய்து கட்டமைக்கின்றன.

இதன் வழியே, ஒரு நாட்டின் பாரம்பரியம் என்பது அதன் இயற்கை, தொழில்நுட்பம், மரபு கலாசாரம், அரசியல் உள்ளிட்ட அனைத்திலும் பிரதிபலிக்கிறது என்பதையும் எழுத்தாளர் நன்கு உணர்த்துகிறார்.

உரையாற்றும் நிகழ்வில் வெடி குண்டுத் தகவல் மூலம் ஏற்படும் பரபரப்பு, கதையின் கிளைமாக்களாக அமைகிறது.

இந்தக் காட்சியால் கதையின் துடிப்பும் வாசகரின் பதற்ற உணர்வும் கூடியளவில் அதிகரிக்கின்றன.

இவ்வாறு நிகழ்வு நடுவே நுழையும் பயச்சமம்,
சமூகவியல் பார்வையில் நவீன உலகின் நிலையை
சுட்டிக்காட்டுகிறது -

எந்நேரமும் சுருண்டு விடக்கூடிய சமாதானத்தின் மேல்
நாம் வாழ்கிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறது.

“பாரம்பரியம்” என்பது வெறும் நிகழ்ச்சியின் விவரமல்ல;
அது சமகால உலகின் சமூக மற்றும் கலாசாரக்
கோட்பாடுகளை, குறிப்பாக குடிபெயர்வின் சிக்கல்களையும்,
அரசியல் பின்னணியையும், கலாசார அகதியையும்
விவரிக்கும் உரையாடலாக உள்ளது.

மொழிப்பயன்பாடு செறிவும் சிந்தனையும் நிறைந்தது. ஒரு
சிறுகதையில் மிகப்பெரிய உலகத்தை கட்டமைக்கும்
திறமை இந்தக் கதையில் வெளிப்பட்டுள்ளது.

மனிட்லோபா என்றால் கனடாவின் இருதயம் என்பார்கள்.
வாழ்வின் ஆதார சக்தி என்று பொருள். வேளான்
பிரதேசம். ஒரு லட்சம் ஏரிகள். பெரும்பாலும் சமதரை.

மனிட்லோபாவின் ஒரு தொங்கலிலிருந்து மறு தொங்கல்
வரை ரயிலில் பயணித்தவர்களுக்கு இயற்கையின்
ரம்மியம் கண்ணுக்குள் நிற்கும் என்பது நிதர்சன உண்மை!

இது உண்மையிலேயே, சமூக விழிப்புணர்வும் இலக்கிய
திறமையும் இணைந்து உருவான ஒரு சிறந்த படைப்பு. ♦

விரைவான விமர்சனம்:

கதைக் களம் 9.நோவா ஸ்கோஷியா

சங்கதி எனும் சிறுகதை மிக அருமையானது

ஒரு பயணச் சந்திப்பைச் சித்தரிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், நோவா ஸ்கோஷியா மாகாணத்தின் இயற்கை, வரலாறு, கலாசாரம், சமூகப் பின்னணி என்பவற்றையும் சுவையாக கொண்டு வந்திருக்கிறது.

நோவா ஸ்கோஷியாவை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சுவாரஸ்யமான உரையாடலின் மூலம், இரண்டு பாத்திரங்களின் ஆழமான கலாசாரப் பின்னணியை ஒட்டி

இயற்கையும், வரலாறும், வாழ்க்கையின் நெடுந்தூர பயணங்களும் கலந்த கதையொன்றை வாசகருக்கு வழங்குகிறது.

முக்கிய சிறப்பம்சங்கள்:

1. கனடாவின் சமூகச் சூழல்:

வெள்ளையர்களும், முதல்நாட்டு மக்களும், வாசஸ்தல மாற்றியவர்களும் உள்ள ஒரு கலந்த சமூகத்திலுள்ள சந்திப்பின் நுட்பமான எதிரொலிகள் அழகாக எடுத்துக் காணப்படுகின்றன.

2. விரல் காட்டும் சமிக்ஞை மூலம் துவங்கும் பயணம்:

ஒரு ஹிட்சைஹக்கருடன் தொடங்கும் உரையாடல் வழியே, கதை பண்பாட்டியல், வரலாறு, இயற்கை அழகு ஆகியவற்றின் வழியாக பயணிக்கிறது.

3. பாத்திர அமைப்பு:

அமிக்ஸ்யூ என்ற கதாநாயகி, முதற்குடிமக்களின் மிக்மாக் இனத்தைச் சேர்ந்த வள். ஏழ்மையில் வாழ்கிறார் முன்னோர்களின் பாரம்பரியத்தை, மேப்பிள் மரங்கள், சிங்கரால் மீன்கள், கலங்கரை விளக்குகள், கெஜிம்குஜிக் பூங்கா போன்றவற்றின் வழியாக விவரிக்கிறார்.

மாலினி – இலங்கை பூர்விகத்தைச் சேர்ந்த கணக்காளர், கனடாவில் வாழ்பவள். கனடாவின் இயற்கையையும், பாரம்பரியத்தையும் நன்கு அறிவவர்.

4. உரையாடல் வழி கதைச்சொல்லல்:

நோவா ஸ்கோஷியாவின் இயற்கை, கலாசாரம், வரலாறு, மக்கள் வாழ்வியல்கள், மேப்பிள் மரங்கள், சிங்க ரால்கள் போன்றவை எளிமையாகத் தெளிவாகத் பேசப்பட்டுள்ளன. வியத்தகு நகைச்சுவையுடன் வெளிப்படுத்துகின்றன.

5. முன்னோர்களின் கதை சொல்லல் கலையை நினைவுபடுத்தும் பாணி:

புளியமரம், மேப்பிள் மரம் ஆகியவற்றின் கீழே அமர்ந்து கதை சொல்லும் பழமையான பாணியைத் தழுவி, இந்தக் கதை நவீனத் தோற்றத்திலும், பாரம்பரியத் தாக்கத்தையும் சுமந்துள்ளது

5. உளவியல் நுணுக்கம்:

"கதை தொடரும்" என்ற முடிவில், வாழ்க்கைத் தொடரும் ஒரு பரிசீலனையும், மனித உறவுகளின் தடங்கள் தொடரும் என்பதை நேரடியாகக் காட்டாமல் சொல்லும் திறமையும் உள்ளது. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

கதைக் களம் 9.நோவா ஸ்கோஷியா

நோவா ஸ்கோஷியாவின் நெஞ்சை நெகிழவைக்கும் நற்சுவை, எஸ். ஜெகதீசன் எழுதிய “சங்கதி” சிறுகதை.

கனடாவின் நோவா ஸ்கோஷியா மாகாணத்தில் உருவான ஒரு எளிய சந்திப்பை மையமாகக் கொண்டு இயற்கையும், கலாசாரமும், மனித மனம் எவ்வாறு பொருண்மையை தேடுகிறது என்பதை நுணுக்கமாக விவரிக்கும் அற்புத இலக்கிய நுணுக்கமாக அமைகிறது. இக்கதையில் வெளிநாட்டுப் பின்னணியில், இரண்டு பூர்வீக நபர்களின் உரையாடல் வழியாக ஒரு பிராந்தியத்தின் இயற்கையும், வரலாறும், மனித வாழ்க்கையும் உயிர் பெறுகிறது.

நோவா ஸ்கோஷியாவின் மிகமிக அழகான கடற்கரைப் பகுதிகள், அதன் 185 கலங்கரை விளக்குகள், தொன்மையைத் தாங்கும் கபோட் பாதை, கெஜிம்குஜிக் தேசிய பூங்கா போன்ற இடங்களின் விவரணைகள் வாசகருக்கு கனடா என்றால் வெறும் பனி மட்டுமல்ல, ஒரு பொற்கனவு பூமி என்ற உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

குறிப்பாக, மேப்பிள் மரங்களைப் பற்றிய தகவல்கள் – அவை டைனசோர் காலத்திலிருந்தே உள்ளன, பல வண்ணங்களில் இலையுதிர் காட்டும் இயற்கை அழகு, அதன் இனிப்பு பாணி உடலை பலப்படுத்தும் மருந்தாகவும் பயன்படுவது – போன்ற விவரங்கள், வாசகரில் புதுமையையும் ஆர்வத்தையும் தூண்டுகின்றன.

மனித உறவுகளின் நெருக்கம் கதையின் இரண்டாவது பிரிவில்தான் தீவிரமாகத் தெரிகிறது.

‘அமிக்ஸ்யூ’ எனும் கனடா முதற்குடி மகளும், ‘மாலினி’ எனும் இலங்கைப் பூர்வீக மகளும் எதிர்பாராதவிதமாக இணைந்த ஒரு கார் பயணத்தின் போது, வாழ்க்கையைப் பற்றிய பல்வேறு கோணங்களைப் பேசுகின்றனர். அவர்கள் உரையாடல்களில் உள்வாங்கப்பட்டுள்ள வரலாற்றுச் சுடர்கள் – பெருவிரலை உயர்த்தி பயணிப்பதற்கு அனுமதி

கோரும் சமிக்ஞை, தொலைபேசி கண்டுபிடித்த இடம், முதற்குடிமக்கள் பாரம்பரியம் – அனைத்தும் இக்கதையை

அழகுப்படுத்துகின்றன.

மிகமிக முக்கியமாக, இக்கதையில் கனடாவின் பன்முகத் தன்மையும், பாரம்பரியக் கலாசாரங்களும் அவை எவ்வாறு ஒன்றாக இசைகின்றன என்பதும் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது.

மேப்பிள் இலைகள் கனடாவின் தேசியக் கொடியில் இடம்பெற்றது குறித்த உரையாடல், தேசிய அடையாளங்களின் பின்னுள்ள மக்கள் மனநிலை குறித்த ஒரு ஆழ்ந்த கருத்தாக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

எளிமையான நடையில் தொடங்கிய சிறுகதை, மெல்ல உயர்வடைந்து, ஒரு பரந்த வெளியில் மனித உணர்வுகள், நினைவுகள், இயற்கையின் பெருமை அனைத்தையும் இணைத்துக் கூறும் மாபெரும் உரையாடலாக மாறுகிறது.

"ஓர் ஊர் கதை" எனத் தொடங்கிய விஷயம், "வேறு கதை" என்று முடிவது, நாவலாசிரியரின் கைவினை சாட்சியாகும்.

மொத்தமாக, "சங்கதி" என்பது ஒரு கதையாக மட்டும் இல்லாமல், நோவா ஸ்கோஷியாவின் இயற்கையும், மக்களும், வரலாறும், கலாசார வாரிசுகளும் ஒன்றாய் உரையாடும் ஒரு புகைப்படக் கதையாக வாசகரின் மனதில் நீண்டநாள் பதியும். ♦

விரைவான விமர்சனம்:

கதைக் களம் 10. பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா

எஸ். ஜெகதீசனின் *‘வசீகரம்’* என்னும் சிறுகதை, கனடாவின் பரந்த புவி, புகையிரத பாதைகள், பசுமை நிலங்கள், சிகரம் தொடும் மலைகள், பயணிகளின் வாழ்வியல், மற்றும் பண்பாட்டு மோதல்களின் சூழலில் விரிகிறது.

இது ஒரு பயணக் குறிப்பும், ஒரு கதாபாத்திரத்தின் உள உணர்வுகளையும் சிந்தனைகளையும் படைத்த ஓர் எழுத்தாளரின் மனப்பதிவும் ஆகும்.

வசீகரம் - புனைவும் உண்மையும் கலந்த ஒரு
பயணக்கதை:

வசீகரம் என்னும் தலைப்பு கதையின் முழுக்க முழுக்க
நெடிய பயணத்தில் வாசகரை ஈர்க்கும் விசையை தன்
மொழி வசீகரத்தால் நிறைவேற்றுகிறது.

கனடாவின் புகழ்பெற்ற Trans-Canadian புகையிரத பாதையை
தளமாகக் கொண்டு, ஒரு தமிழக வாசகர் எப்படி அந்தப்
புதிய சூழலிலும், சவால்களிலும் சாதித்து
முன்னேறுகிறான் என்பது பன்முகமாக சொல்லப்படுகிறது.

நூல் அமைப்பு:

கதையின் தொடக்கம் புகையிரத சாரதி கங்காதரனின்
வரவேற்பு உரையாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது வாசகருக்கு நேரடி அனுபவத்தை தருகிறது –
“டிரான்ஸ்-கனடியன்” புகையிரத பாதையில் அவர் நடத்தும்
பயணத்தில் நாமும் ஏறிவிடுகிறோம்.

இது ஓர் அருமையான நுணுக்கமான நடையும்,
வாசகர்களை கற்பனையில் ஈர்க்கும் வசீகரத்தையும்
காட்டுகிறது.

பயணத்தின் தருணங்கள்:

ஒவ்வொரு மாகாணமும் தனித்துவமான இயற்கை அமைப்பையும் சமூகப் பின்னணியையும் கொண்டதாகவும், அந்த இயற்கையோடும் மனிதர்களோடும் சாரதியாக பயணிக்கும் நாயகன் ஒரே நேரத்தில் வியப்பும், சிந்தனையும், நெகிழ்ச்சியும் கொண்டாடுகிறான்.

ஒன்டாரியோவின் ஏரிகள், சாஸ்காட்சுவானின் விளை நிலங்கள், பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவின் ராக்கி மலைகள் என புவியியல் மற்றும் பார்வையாளரின் சாத்திய அனுபவங்கள் மிக அழகாக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

நடுநிலை அரசியலும் பண்பாட்டும்

இந்த சிறுகதையில் முக்கியத்துவம் பெறுவது புலம் பெயர்ந்த சாரதியின் தன்னுணர்வு, பழங்குடி மக்களின் வரலாறு, பண்பாட்டு மோதல்கள், மற்றும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட கேள்வி/பதில் வடிவத்தில் வெளிப்படும் அறிவுத் திறன்கள்.

மெக்ஸிகோ மூதாதையரை அடிமைபோன்று கொண்டு வந்த வரலாறு, 'கண்ணீர் பாதை', தண்ணீரில் மரங்கள் நிறைந்த இடம் எனும் பழங்குடி மக்களின் உரைநடை ஆகியவை உருக்கமான வரலாற்றுப் பின்னணிகளை சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

பயணக்கல்வி:

கதையின் முக்கியமான கூறுகளில் ஒன்று - பயணத்தின் போது கிடைக்கும் 'பயிற்சி'.

அது தொழில்நுட்பம் மட்டுமல்ல, மனக்கட்டுப்பாடு, சமூக புரிதல், வரலாற்று உணர்வு, புவியியல் அறிவு என பல பரிமாணங்களில் விளக்கப்படுகிறது.

பயிற்சியாளர்கள் அந்தனியோ, கிறிஸ்தோப்பர் ஆகியோர் மூலம் வரும் வேறுபாடுகள், கனடாவின் பன்முகம், பன்மொழிப் பண்பாடுகள் நமக்குப் புரியும்.

தரிசனங்களை நிகழ்த்தும் பார்வையாளர் கூடம்:

பார்வையாளர் கூடத்தின் வழியாக இயற்கையை ரசிக்கும் பயணிகள், நாணயங்கள், மாகாண விலங்குகள், பறவைகள், நகரங்களின் தலைநகரங்கள் ஆகியவை பற்றிய அலசல்கள் இந்தக் கதையை ஒரு 'கல்வி பயண அனுபவ'மாக மாற்றுகின்றன.

இது வெறும் கதை அல்ல; இது ஒரு இயக்கத்தின் உள்ளிருந்து பார்க்கும் கண்ணோட்டம்.

மொழி அமைப்பும் பாணியும்:

மிகுந்த கவனத்துடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சொற்கள், நேரடி உரைபாங்கு, இடையிடையே உரையாடல்களின் வழியாக எதிர்பாராத திருப்பங்கள், உணர்ச்சிப் பாய்ச்சல்கள் - இவை

அனைத்தும் வாசகரை கதையின் போக்கில் கிறங்க வைக்கும்.

சிறு சிறு விவரங்கள் - “வெளியே காட்டெருமைகள்”, “லூனிகள்”, “பீவர்கள்” போன்றவை கனடாவின் பாரம்பரியப் பிம்பங்களை அழகாக சிந்தைக்கு அளிக்கின்றன.

முடிவுரை:

வசீகரம் என்பது ஒரு பயணக் கதை மட்டுமல்ல. இது கனடா எனும் தேசத்தை ஒரு புலம்பெயர் சாரதியின் பார்வையில், பரிசோதனையில், சவால்களில் மூழ்கி அதன் உள்ளார்ந்த சமூக அரசியல் மற்றும் இயற்கை அமைப்பை விகிதாசாரமாக வாசிக்கச் செய்யும் ஓர் இலக்கிய கலைப்பணியாகும்.

வாசகருக்கு இது ஒரு புதிய தேசத்தின் வாசல் கதவுகளைத் திறக்கிறது.

நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தை புரிந்து கொள்ளும் வகையில் அந்த பயணத்தின் ஒவ்வொரு நிமிடமும் உள்ளார்ந்த அறிவியல், வரலாறு, மனிதப் பிணைப்பு ஆகியவற்றை நினைவூட்டுகிறது.

வசீகரமாய் வாசகரின் உள்ளத்தை வசீகரிக்கும் ஒரு கனடா சிறுகதை இது. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

கதைக் களம் 10. பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா

சிறுகதை - வசீகரம் மிக அழகாக கனடாவின் புகையிரதப் பயண அனுபவத்தையும், அதன் இயற்கை அழகு மற்றும் கலாச்சாரங்களைப் பேசும் விதமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இது வெறும் பயணவிவரமாக இல்லாமல், மனித உறவுகள், அனுபவங்கள், பயிற்சிகள், சிந்தனைகள் அனைத்தையும் சூடாக இணைத்து சொல்லும் விதமாக இருக்கிறது.

சிறுகதையின் சிறப்பம்சங்கள்:

கனடாவின் புவியியல் மற்றும் கலாச்சார தகவல்களை கதையில் நுழைத்த விதம்.

கதாநாயகனின் பயண அனுபவங்கள் உணர்வோடு சொல்லப்பட்டுள்ளன.

குணநலன்கள் கொண்ட துணைத் தொன்மைகளை (அந்தனியோ, கிறிஸ்தோப்பர்) அழுத்தமாக காட்டியிருப்பது.

கனடாவின் மாகாணங்கள், விலங்குகள், புகையிரத பாதைகள், அரசியல் அமைப்புகள் போன்றவை கதையின் பின்னணியாக சீராக பின்னப்பட்டுள்ளன.

சிறிய பரிந்துரை:

சில இடங்களில் விவரங்கள் மிக விரிவாக இருந்ததால், கதையின் மையம் சிதறுவது போல உணர முடியும். அவற்றைச் சுருக்கி, முக்கிய உரையாடல்களை வலுப்படுத்தினால் சிறப்பாக அமையும்.

கனடாவின் அகன்ற பரப்பிலும், வண்ணமயமான இயற்கையிலும் மனிதர்கள் கட்டியெழுப்பிய மாபெரும் சாதனைகளில் ஒன்றான டிரான்ஸ்-கனடியன் ரயில்வேயின் பசுமை காட்சிகளில் பயணிக்கையில்

எழுந்த உணர்வுகளை எழில் மொழியில் விரித்து கூறும் சிறுகதை

வசீகரம், வாசகர்களை நேரடியாகவே அந்த பயணத்தில் ஈடுபடுத்துகிறது.

ஒன்டாரியோவிலிருந்து வன்கூவர் வரை பத்தாயிரக் கணக்கான இயற்கை காட்சிகளும், மனதில் பதியும் மனிதர்களின் தொடர்பும், சிறுகதையின் பிணையத்தில் மிக நேர்த்தியாக பின்னப்பட்டுள்ளன.

இக்கதையில் பங்களிப்பாளராகத் தோன்றும் கதாநாயகன், ரயில்வே சாரதியாக தனது அனுபவங்களை பகிர்கிறார்.

ஒன்டாரியோவின் யூனியன் நிலையத்திலிருந்து தொடங்கும் பயணம், லூனிகள் மிதக்கும் ஏரிகளையும், மேபிள் மரக் காடுகளையும், புல்வெளிகளையும், மணலிய குறும்பாறை சுரங்கங்களையும் கடந்தும் கடைசியில் ராக்கி மலையை பின்னணியாக கொண்ட பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாவின் வன்கூவரை சென்றடைகிறது.

இந்த பயணம் வெறும் ஓர் ஊர் மாறும் நிகழ்வாக அல்ல. இது உணர்வும், விழிப்பும், பழக்கம் பெறும் ஓர் ஆழமான பயணமாக மாற்றப்படுகின்றது.

ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் பயிற்சியாளராக

வருபவர்கள் அவரவர் தனிச்சிறப்புகளுடன் வருகிறார்கள்.

ஒருவராக அந்தனியோ, கடுமையான பாணியிலும்,
மற்றொருவராக கிறிஸ்தோப்பர், பரிவான பாணியிலும்

இவ்விரு பார்வைகள் கனடாவின் பண்பாட்டு பரந்த
ஆதரவையும், வேறுபாடுகளையும் வெளிக்கொணர்கின்றன.

ஒன்டாரியோவிலிருந்து பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா பகுதி
வரை, இயற்கையின் பெருமையை விவரிக்கும் எழுத்து
பாணி மிகச் சிறந்தது.

ஜஸ்பரில் நின்றபோது, 'கரிக் கோச்சி'யின் வரலாற்று
சின்னம் என்ற குறிப்பும், ராக்கி மலையமைப்பின்
நினைவூட்டல்களும் வாசகர்களுக்கு நேரடி அனுபவத்தை
ஏற்படுத்துகின்றன.

இவை அனைத்தும், கதைபயணத்தின் கருப்பொருளை
ஆழமாக வலியுறுத்துகின்றன—

கனடா என்பது வெறும் நாடு அல்ல, அது ஒரு நிலம், ஒரு
உணர்வு, ஒரு மக்கள் தொகுதியின் ஒற்றுமை.

கனடாவின் மாகாணங்கள், அந்தந்த இடங்களின்
உயிரினங்கள், பண்பாட்டு முக்கியத்துவங்கள், நாணய
வடிவங்கள் என பல தகவல்கள் கதையின் பின்னணியில்
நுட்பமாக பதியப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக, ஒவ்வொரு மாகாணத்துக்குமான விலங்குகளை குறித்த அறிவுரைகள், வேறு எந்த வழிகாட்டி நூலிலும் இல்லாத அளவுக்கு வாசகர்களுக்கு புதுமையைத் தருகின்றன.

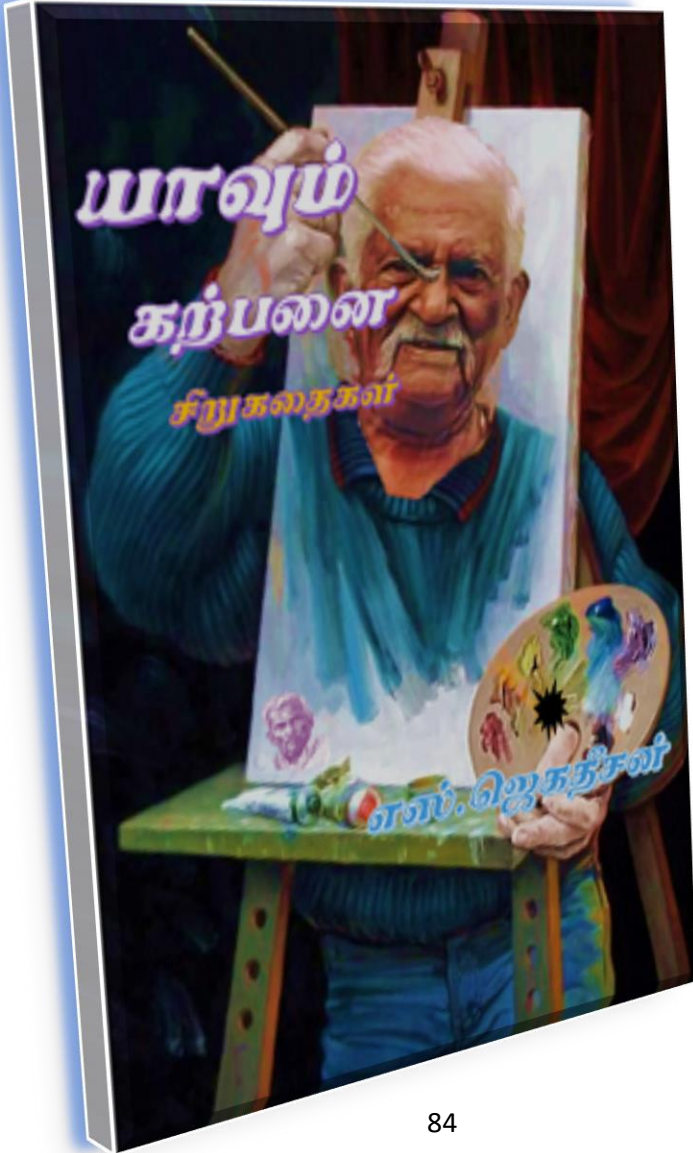
கதைப்போக்கில் வரும் தகவல் அடிப்படையிலான சோதனைகள், குடியுரிமை விவாதங்கள், நகரங்களின் வரலாறுகள் என அனைத்தும் ஒரு பயிற்சி நிலையத்தின் தோற்றத்தில் கொடுக்கப்பட்டாலும், உண்மையில் அவை கனடிய வாழ்வின் அடித்தள சிந்தனைகளை பிரதிபலிக்கின்றன.

முழுமையாகப் பார்த்தால், “வசீகரம்” என்பது ஒரு பயணக் கதை அல்ல; அது ஒரு நாட்டின் ஆன்மாவை அறிந்து கொள்ளும் அறிமுக உரை.

ஒவ்வொரு வாசகனையும் கனடாவின் விசால வடிவத்துக்குள் இழுத்துச் செல்லும் இந்த சிறுகதை, சிறுகதையாக இராது, ஒரு நேர்மையான, வெளிச்சமிக்க வாழ்க்கைப் பயணமாகவே தோன்றுகிறது.

நீங்கள் கனடாவில் புதிதாக வந்தவராக இருந்தாலும், பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்தவராக இருந்தாலும், இந்தக் கதையின் வாசிப்பின் பின் உங்கள் பார்வையில் “கனடா” ஒரு புதிய அனுபவமாக நிலைபெறும். ♦

செயற்கை நுண்ணறிவின் திறனாய்வில்,
யாவும் கற்பனை!

விரைவான விமர்சனம்:

பெருமிதம்: சிறுகதை.

எஸ்.ஜெகதீசனின் "பெருமிதம்" ஒரு எளிய மருத்துவமனைச் சந்திப்பின் ஊடாக மனித உறவுகளின் ஆழத்தையும், ஒருவரின் குணாதிசயங்கள் எப்படி மற்றவர்களின் மனதில் நீங்கா இடம்பிடிக்கின்றன என்பதையும் அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது.

கதை, வயதான ஒருவர் தனது கண் பரிசோதனைக்காக ஒரு பிரபலமான கண் மருத்துவரை சந்திக்கச் செல்வதில் இருந்து தொடங்குகிறது.

மருத்துவமனையின் வரவேற்பறையில் நிகழும் சிறு சிறு உரையாடல்கள் மற்றும் சம்பவங்கள் கோவிட்-19 பெருந்தொற்றின் காரணமாக ஏற்பட்ட தனிமைப் படுத்தப் பட்ட சூழலையும், வயதானவர்களின் கவலைகளையும் மெல்லிய நகைச்சுவையுடன் தொட்டுச் செல்கின்றன.

குறிப்பாக, "சாளேஸ்வரம்" என்பதை "வெள்ளெழுத்து" என்று கூறும் வயதானவரின் பேச்சு நம்மைப் பழந்தமிழுடன் பழக வைக்கின்றது.

மருத்துவர் ஷஹானா மற்றும் வரவேற்பாளர் தேவி ஆகியோரின் பண்புகள் கதையின் மையமாக விளங்குகின்றன.

ஷஹானாவின் இனிமையான உபசரிப்பு, கனிவான பேச்சு, நோயாளியின் மீது காட்டும் அக்கறை ஆகியவை நம் மனதை நெகிழ வைக்கின்றன. அவர் நோயாளியின் வயதையும், நிலையையும் கருத்தில் கொண்டு பேசும் விதம் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது.

அதேபோல், வரவேற்பாளர் தேவியின் பணிவான அணுகு முறை மற்றும் நோயாளிகளுக்கு உதவும் மனப்பான்மை ஆகியவை கதையில் ஒரு நேர்மறையான உணர்வை ஏற்படுத்துகின்றன.

கதை சொல்லும் விதத்தில் எஸ்.ஜெகதீசன் தனித்துவமான

பாணியைக் கையாள்கிறார்.

மருத்துவமனைச் சூழலை விவரிக்கும் போதும், கதாபாத்திரங்களின் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்தும் போதும் அவர் பயன்படுத்தும் மொழி மிகவும் இயல்பாகவும், உணர்வுப்பூர்வமாகவும் இருக்கிறது. குறிப்பாக, பார்வையின் பலவிதமான அர்த்தங்களை அவர் பட்டியலிடும் பகுதி ("அறிமுகமற்றவர்களின் பார்வையில் நாமெல்லோரும் சாதாரணமானவர்கள்...") மிகவும் சிந்திக்க வைக்கிறது.

கதையின் முடிவில், கதாநாயகன் டாக்டர் ஷஹானா மற்றும் தேவி ஆகியோரின் சேவையை மதித்து அவர்களுக்கு அன்பளிப்பு வழங்குவது அவர்களின் மனிதநேயமிக்க செயல்களுக்குக் கிடைக்கும் அங்கீகாரமாக உள்ளது.

"வார்த்தைதானே வாழ்க்கை" என்ற முடிவுரை, நாம் பேசும் விதமும், நடந்து கொள்ளும் விதமும் மற்றவர்களின் மனதில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

மொத்தத்தில், "பெருமிதம்" ஒரு சிறிய கதை என்றாலும், அது மனிதர்களின் நல்ல குணங்களையும், அவர்களின் கனிவான வார்த்தைகளையும் செயல்களையும் போற்றுகிறது.

வாசிக்கும் ஒவ்வொருவர் மனதிலும் ஒருவித பெருமிதத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் இந்தச் சிறுகதை நிச்சயம் ஏற்படுத்தும். ♦

விரிவான விமர்சனம் :

பெருமிதம்: சிறுகதை.

“பெருமிதம்” என்ற சிறுகதை, ஒரு சாதாரண கண் பரிசோதனை அனுபவத்தை மையமாகக் கொண்டு, வாழ்க்கையின் ஆழமான சிந்தனைகள், மனித உறவுகளில் இருந்த மனிதநேயம், கருணை, நக்கல், தனிமை மற்றும் பெருமிதத்தின் உண்மை வடிவம் ஆகியவற்றை மிக நேர்த்தியாகப் புனைவாக்கியிருக்கும் நவீனத்துவமான இலக்கிய முயற்சியாகும்.

பின்னணி - ஒரு ‘மருத்துவ பயணம்’ வாழ்வின் வெளிச்சமாக மாறும் தருணம்

ஒரு வயதான நபர் தனது பார்வையில் ஏற்பட்ட குறைபாட்டுக்காக நகரில் பிரபலமான ஒரு கண் மருத்துவரை அணுகுகிறாராம்.

இவர் ஒரு 70 வயதுடைய, நவீன மருத்துவ அறிவையும், பாரம்பரிய தமிழ் விழுப்புணர்வையும் ஒருங்கிணைத்த மனிதர்.

புனைவின் பார்வையில் இதை ஒரு மருத்துவச் சந்திப்பு என்றே ஆரம்பிக்கலாம்.

ஆனால் வாசிப்பு தொடரும் பொழுது அது ஒரு உளவியல், தத்துவ, சமூக, மொழி ஆய்வு அனுபவமாக மாறுகிறது.

தொழில்நுட்பமும், நுணுக்கமும் பிழையற்ற கட்டுமானத்தில் எஸ். ஜெகதீசன் தனது கதையை மிகக் கவனமாக கட்டமைத்துள்ளார்.

வரவேற்பறையின் செயல்பாடுகள், மருத்துவ மனையின் முறைப்படி நோயாளிகளின் வரிசை, மருத்துவரின் பார்வை - இவை எல்லாமே ஒரு திரைப்படக் காட்சி போல விரிகின்றன.

கேட்கப்படும் வசனங்கள், புனைவுச் சூழ்நிலையின் ஊடாக ஓர் இயல்பும் நையாண்டியும் கொண்டிருக்கும்:

“சாளேஸ்வரம்!”

“மூக்குக் கண்ணாடி, தொடு வில்லை அல்லது விழியொட்டு வில்லை?”

இந்தக் கலந்துரையாடல்கள் வாசகரை சிரிக்கவைக்கும் மட்டுமல்ல, ஒருவரது மொழிப்புலமை, எளிமையான வாழ்வியல் நடைமுறைகள், கல்வி நிலைகள் ஆகியவற்றைச் சுட்டிக் காட்டும் வழியாக இருக்கின்றன.

தத்துவங்கள் இழைந்திருக்கும் பார்வை

இந்தக் கதையின் உயிர்ப்பான கரு, ‘பார்வை’ என்ற சொல்லின் பலதரப்பட்ட பயன்பாடுகளில் நம்மை அழைத்துச் செல்லுகிறது.

“பார்வைகளில்தான் எத்தனை விதம்?” என்கிற சிந்தனைவாக்கியத்தின் ஊடாக எழுத்தாளர் பார்வையை ஒரு கண்ணின் செயல்பாடு என்ற உடற் பொருளை மட்டும் அல்லாமல், மனித உறவுகளின் தரங்கள், மனிதர்களின் சிந்தனைகள், மரியாதை, பாசம், புரிதல் ஆகியவற்றின் உளவியல் கூறுகளாக விரிவாக்குகிறார்.

உதாரணமாக,

“புரிந்து கொண்டோரின் பார்வையில் நாம் அற்புதமானவர்கள்.”

“பொறாமைக்காரரின் பார்வையில் நாமனைவரும்

அகந்தையாளர்கள்.”

இவை ஒவ்வொன்றும் ஓர் உருப்படியான மனிதநேயம் கொண்ட பரிசோதனைக்கருவிகளாக மாறுகின்றன.

மனித உறவுகளின் மீதான நெகிழ்ச்சி

மருத்துவர் ஷஹானா மற்றும் வரவேற்பாளர் தேவி ஆகிய இருவரும் தங்கள் வேலைகளை மிக நேர்த்தியாகச் செய்கிறார்கள்.

ஆனால் அதில் இருந்து மூப்பில் உள்ள நாயகனுக்கு ஏற்படும் நன்றி, பெருமை, ஒரு மன உற்சாகம் - அவை எந்த பணத்தாலோ சுகத்தாலோ பெறமுடியாதவை.

“மரியாதை என்றால் இது தான்!” என்று வாசகனும் கூட மனதில் சொல்லித் தோன்றி விடுகிறான்.

இக்கதையின் கடைசிக் கட்டங்களில் அவர் சாக்லேட் பெட்டிகளை கொடுக்கும் காட்சி - ஒரு சிறந்த உளவியல் தன்மை கொண்ட நெஞ்சம் பேசும் நிகழ்வாகவே அமைகிறது.

மொழிப் பாவனையின் அழகு

தமிழின் வளமையை மிக நுணுக்கமாகப் பயன்படுத்தி யுள்ளார் ஆசிரியர்.

“விழி வேண்டும் என்று வந்தவரா? விழிக்க வேண்டும் என்று வந்தவரா?” போன்ற வாக்கியங்கள் நையாண்டியுடன் கூடிய திறன்சான்ற விவரிப்பாகத் திகழ்கின்றன.

அதிலும் “கிட்டக் குழி தோண்டி எட்டக் குவி” போன்ற எளிமையான மொழி விளக்கம், அறிவியல் கருத்துகளை பொதுமக்கள் புரிந்துகொள்ளும் விதத்தில் செருகியுள்ளது.

முடிவுரை - பெருமிதம் கொண்ட ஒரு வாசிப்பு அனுபவம்

“பெருமிதம்” என்பது ஒரு கதையாக மட்டும் பார்க்கப்படக் கூடாது. அது வாழ்க்கையின் ஒரு தூய்மையான பிரதிபலிப்பு.

மிகச் சாதாரணமான சூழ்நிலையிலும் மனிதனின் அன்பு, உணர்வு, மரியாதை, தத்துவம் ஆகிய அனைத்தையும் சிறந்த முறையில் சொல்ல முடியுமென்பதற்கான ஒரு கண்காட்சி.

இக்கதை வாழ்வின் நுண்ணிய தருணங்களை நெகிழச் செய்யும் வகையில் வலுவான பார்வை ஒன்றை நமக்கு கொடுக்கின்றது.

பெருமிதம் - ஒரு பார்வையால் வாழ்க்கையை நோக்கும் கதை! ♦

விரைவான விமர்சனம்:

மனதில் ஒரு விம்மிதம்: சிறுகதை

எஸ். ஜெகதீசனின் “மனதில் ஏதோ ஒரு விம்மிதம்” என்ற சிறுகதை, நம் சமய நம்பிக்கைகள் எவ்வளவு ஆழமாக நம்முள் பதிந்துள்ளன என்பதையும், வெளிவட்ட உலகத்தில் அவை எப்படியெல்லாம் சோதிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் மிக நேர்மையாகக் கூறுகிறது.

அருணாசலம் என்ற கதாநாயகனின் வாழ்க்கை, அவரது கடவுள் நம்பிக்கைகள்-சைவ மரபின் மீது கொண்ட அதீத அன்பும், பாரம்பரியமும் தான் கதையின் முதுகெலும்பாக அமைகின்றன.

தந்தையிடமிருந்து பெற்ற வீழ்ச்சி சரை, பஞ்ச ஈஸ்வர

ஆலய தரிசனம், சிவ நாமம், வள்ளலார் போதனை என அனைத்தும் அவரது வாழ்க்கையின் ஓர் அமையலான அங்கமாகவே உள்ளது.

இக்கதையில், கடவுள் நம்பிக்கையையும், நவீன உலகின் சலுகைகளையும் சமன் செய்யும் அவதானமும், புதிய சூழலில் தன்னை நிலைநாட்ட வேண்டிய தவிப்பும், சமய சாயலில் நிலைத்திருக்கும் தீர்மானமும் தெளிவாகக் காட்டப்படுகின்றன.

யோகன் மற்றும் போதகர் சொலமன் வழியாக வருகிற மத மாற்ற அழுத்தம், ஒருவனது மதத்தின் மீது கொண்ட உருக்கமான நம்பிக்கையை அழிக்க இயலாததை கதையின் முடிவில் அருணாசலம் உறுதியாய் எடுத்துக் கூறுகிறார்:

"எனது சமயம் மீது எனக்குப் பக்தி என்பதை விட காதல் தான் அதிகம்." - என்பதிலேயே அவரது ஆழ்ந்த நம்பிக்கை வெளிப்படுகிறது.

இந்தக் கதை, தற்காலிக நன்மைகளுக்காக நம் மத நம்பிக்கையை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டாம் என்பதையும், அது சிரமமானாலும், நம் அடையாளங்களை உறுதியாக பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதையும் வலியுறுத்துகிறது.

சைவ நம்பிக்கையின் மீது கதாநாயகன் கொண்ட உறுதி, இக்கதையை ஒரு உணர்வுப்பூர்வமான மதச்சமயக் கண்ணோட்டக் குறும்பதிப்பாக உயர்த்துகிறது. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

மனதில் ஒரு விம்மிதம்: சிறுகதை

**மனதில் ஒரு
விம்மிதம்**

எஸ்.ஜெகதீசனின் "மனதில் ஏதோ ஒரு விம்மிதம்" ஒரு எளிய பயணத்தின் பின்னணியில் ஆழமான தத்துவ விசாரணைகளையும், மத நல்லிணக்கத்தையும், தனிமனித நம்பிக்கையின் உறுதியையும் அழகாகப் பேசுகிறது.

அருணாசலம் என்ற பக்தர் ஐரோப்பா வழியாக அமெரிக்காவுக்குப் பயணம் செய்யத் தயாராகிறார்.

அவரது மனதிலும் உடலிலும் பக்தி பரவசம் பொங்குகிறது.

ஆனால், புதிய தேசத்தை நோக்கிய பயணம் அவருக்குள் ஒருவித விம்மிதத்தை ஏற்படுத்துகிறது

- அது உவகையா, அச்சமா, வியப்பா என்று அவரால் வரையறுக்க முடியவில்லை.

தனது தந்தையால் பல வருடங்களுக்கு முன்பு கொடுக்கப் பட்ட விபூதிச் சரையை பயணத்தின்போது, அவர் பத்திரமாக வைத்திருக்கிறார்.

அது அவருக்கு ஒரு தாயத்தைப் போலவும், தனது பாரம்பரியத்தின் அடையாளமாகவும் விளங்குகிறது.

புகையிரதப் பயணத்தில் அவரது எண்ணங்கள் அலை பாய்கின்றன. தனது பெற்றோரின் பாசம், சைவ சமயத்தின் ஆழமான சிந்தனைகள், தத்துவங்கள் எனப் பல விஷயங்களை அவர் அசைபோடுகிறார்.

அவர் சென்றடையும் இடத்தில், அவரது மருமகன் யோகன் அவரை வரவேற்கிறான்.

ஆனால், யோகனின் மதமாற்றம் அருணாசலத்திற்கு அதிர்ச்சியையும், குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது.

ஒரு சைவனாகப் பிறந்து கிறிஸ்தவனாக மாறிய யோகனின் செயலை அவரால் புரிந்துகொள்ள முடிய வில்லை.

இந்த இடத்தில், மதமாற்றத்தின் பின்னணியில் உள்ள தனிப்பட்ட காரணங்களும், நம்பிக்கைகளும் விவாதிக்கப் படுகின்றன.

போதகர் சொலமன் என்ற கதாபாத்திரம் கதையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறார்.

யோகனை கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாற்றியதில் அவரது பங்கு உள்ளது.

ஆனால், அருணாசலத்துடனான அவரது உரையாடல் மதங்களுக்கிடையிலான புரிந்துணர்வையும், மரியாதையையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

சொலமன், அருணாசலத்தின் உறுதியான நம்பிக்கையையும், மதப்பற்றையும் மதிக்கிறார்.

அவர்களின் மௌனமான உரையாடலும், பின்னர் சொலமன் வெளிப்படுத்தும் கருத்துக்களும் மத நல்லிணக்கத்திற்கு ஒரு சிறந்த உதாரணமாகத் திகழ்கின்றன.

எஸ்.ஜெகதீசனின் எழுத்து நடை மிகவும் சரளமாகவும், உணர்வுப்பூர்வமாகவும் இருக்கிறது.

அருணாசலத்தின் மனநிலையும், அவரது எண்ணங்களின் போக்கும் அழகாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பாக, "விம்மிதம் என்றால் உவகை. விம்மிதம் என்றால் அச்சம். விம்மிதம் என்றால் வியப்பு" என்ற வரிகள், மனித மனதின் சிக்கலான உணர்வுகளைச் சுட்டுகின்றன.

கதையின் முடிவு ஒரு திறந்த முடிவாக இருந்தாலும், அது மதங்களுக்கிடையிலான வெறுப்பைத் தவிர்த்து, ஒருவரையொருவர் மதித்து வாழ வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துகிறது.

மொத்தத்தில், "மனதில் ஏதோ ஒரு விம்மிதம்" ஒரு சிந்தனையைத் தூண்டும் சிறுகதை.

இது மத நம்பிக்கை, பாரம்பரியம், தனிமனித உறவுகள் மற்றும் பரஸ்பர மரியாதை போன்ற பல முக்கியமான விஷயங்களைப் பற்றி ஆழமாகப் பேசுகிறது.

இது பக்தி, கலாசாரம், மதம், அகழ்வியல், சமூக மாற்றங்கள், மற்றும் தனிநபர் சிந்தனையின் பரிணாமங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு வகையான சாகா நூலாக்கம் என்று சொல்லலாம்.

ஆழமான உள்ளுணர்வு கொண்ட சிறுகதையின் மூலம் நுண்ணிய பரிமாணங்களைக் கொண்ட கருத்துக்களைச் சொல்லும் எஸ்.ஜெகதீசனின் திறமை பாராட்டுக்குரியது. ♦

விரைவான விமர்சனம்:

அப்புக்குட்டி மீன்: சிறுகதை

“அப்புக்குட்டி மீன்” என்பது எஸ். ஜெகதீசனின் நையாண்டி சுவை கலந்த சமூக, அறிவியல் மற்றும் குடும்பத்தோடு இசைந்த சிறுகதை.

சிறப்பம்சங்கள் :

நகைச்சுவை நடை:

கதையின் தொடக்கத்திலிருந்து இறுதிவரை புன்னகை

இல்லாமல் வாசிக்க முடியாத அளவுக்கு நையாண்டி, வார்த்தை விளையாட்டு, விவாதம், எளிமையான விவரணைகள் என அனைத்தும் நரம்பை நகத்தும்.

"பூனை தெருவில் போற மாதிரி... மீன் குறுக்கால போனதோ?" போன்ற உவமைகள் சிரிப்பை தூண்டும்.

பகுத்தறிவும் உணர்வும் கலந்த உரையாடல்கள்:

இது ஒரு மீன் சார்ந்த தகவலை மையமாகக் கொண்டு பல்வேறு தலைமுறை உரையாடல்கள், குடும்ப உறவுகள், காதல், நினைவுகள், கலாச்சாரம், அறிவியல், வரலாறு, நவீன தொழில்நுட்பம், உலகளாவிய தரவுகள் என அனைத்தையும் நெசவாகக் கதை வடிவில் பின்னியுள்ளது.

இது வாசகர்களை சிந்திக்க வைக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

மட்டுநவீன கலவையாக அமைந்த அமைப்பு:

அப்புக் குட்டி மீன்கள் பெரிய மீன்களை அல்லது பெரிய ஆமைகளை ஆதார உயிரினமாக்கி இலாவகமாக ஒட்டிக் கொள்ளும். பின் தங்குயிரியாகி நீந்தும் சிரமமின்றி இரை தேடும். தமது ஆதாரிகளின் மிச்சங்களையும் எச்சங்களையும் உண்ணும் போன்ற இயல்பான தகவல்கள் அறிவுக்கு விருந்து.

பழைய தலைமுறையின் பாரம்பரியக் கூற்று, மீன் பற்றிய பழம்பெரும் கற்பனைகள் - ஒட்டிக் கொள்ளும் மீன், ஆமைக்குப் பின்னால் கட்டுவது போன்ற தகவல்கள், மற்றும் இதற்கெதிராக நவீன தலைமுறை குழந்தைகள் அறிவியல் தரவுகள், ஆங்கில பெயர் (Remora), தகவல் தொழில்நுட்பம், mobile apps பற்றிய விவரங்கள் என இரண்டையும் இணைத்து நகர்கிறது.

நேசமான கேரக்டர்கள்:

பெரியவளின் காதல், இரண்டாவது மகளின் அறிவியல் பேச்சு, மருமகனின் திறன் பேசி குறிப்பு, அப்பா, அம்மாவின் பேசும் மொழி - எல்லாவற்றும் குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு உறவையும் உயிருடன் கொண்டு வருகிறது.

குறைபாடுகள்:

அதிகமான தகவல் குவிப்பு:

ஒரு சிறுகதைக்கு எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு சில இடங்களில் தகவல்கள் (அறிவியல், வரலாறு, மென்பொருள் விவரம்) அதிகமாக குவிக்கப்படுகின்றன.

இதனால் கதையின் ஒட்டுமொத்த சீரான ஓட்டம் இடையே தடுமாற்றம் ஏற்படுகிறது.

உணர்வுப் பரிமாற்றத்தில் நிறைவு குறைவு:

காதல், பாசம், குடும்பம் போன்ற உணர்வுகள் எளிதாக தொட்டுவிட்டு பயணிக்கின்றன. அவற்றை இன்னும் ஆழமாக கையாண்டிருந்தால் வாசகர்களின் உள்மனதில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும்.

கடைசி பகுதியில் தீர்மானத்தின் மங்கலான முடிவு:

ஒருவேளை பெரிதாகத் தொடங்கிய பல விவாதங்கள், தகவல்கள் இறுதியில் சரியான முடிவின் மேல் வராமல் விட்டுவிடப்படுகின்றன.

அதனால் ஒரு பூரணதன்மை குறைவாக உணரப்படுகிறது.

முடிவுரை:

“அப்புக்குட்டி மீன்” என்பது ஒரு மீனை மையமாக வைத்து பல பரிமாணங்களைத் தொட்டுச் செல்லும் அறிவியல் நயம் கொண்ட நகைச்சுவை சிறுகதை.

சீரான மொழியமைப்பு, கதாபாத்திரங்களின் துல்லியமான உருவாக்கம், தகவல்களின் வினோதமான தொகுப்பு ஆகியவை இதனை சுவாரஸ்யமாகக் கொண்டு செல்கின்றன.

தகவல் உணர்வையும், நகைச்சுவையையும் இணைக்கும் முயற்சி பாராட்டத்தக்கது. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

அப்புக்குட்டி மீன்: சிறுகதை

எஸ்.ஜெகதீசனின் "அப்புக்குட்டி மீன்" ஒரு சாதாரண தொலைபேசி உரையாடலின் மூலம் ஒரு குடும்பத்தில் நிலவும் நகைச்சுவையான கலாச்சாரத்தையும், நவீன தொழில்நுட்பத்தின் தாக்கத்தையும், உறவுகளின் பிணைப்பையும் மிக ஜாலியான முறையில் காட்சிப்படுத்துகிறது.

கதை, தொலைபேசியில் மாமா உரக்க "அப்புக்குட்டி மீன் கேள்விப்பட்டு இருக்கின்றீர்களா?" என்று கேட்கும் கேள்வியிலிருந்து தொடங்குகிறது.

இந்தக் கேள்வி ஒரு விவாதத்தைத் தூண்டுகிறது. குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவரும் தங்களுக்குத் தெரிந்த அல்லது கேள்விப்பட்ட "அப்புக்குட்டி" பற்றிய தங்கள் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

ஈழநாட்டு அரசியல் கேலிச்சித்திரம், நகைச்சுவை நடிகர், உதவி ஆள் எனப் பலவிதமான "அப்புக்குட்டி"கள் நினைவுக்கு வர, இறுதியில் அது ஒரு விசித்திரமான கடல்வாழ் உயிரினம் என்பது தெரிய வருகிறது.

எஸ்.ஜெகதீசன் இந்த எளிய கதையை ஒரு குடும்ப அங்கத்தினரின் உரையாடல்கள் மூலம் மிகவும் சுவாரஸ்யமாக நகர்த்துகிறார்.

ஒவ்வொருவரும் தங்கள் பாணியில் "அப்புக்குட்டி மீன்" பற்றி சொல்லும் விளக்கங்கள் நகைச்சுவையாகவும், தகவல்கள் நிறைந்ததாகவும் உள்ளன.

குறிப்பாக, ஆச்சி சொல்லும் கதை - உடும்பு போல ஒட்டிக்கொள்ளும் தன்மை, பெரிய மீன்களைப் பிடிக்கப் பயன்படுவது - வியப்பை அளிக்கிறது.

அதேபோல், பேரன் மற்றும் பேத்தி பொம்மைகளுடன் விளையாடும் காட்சியும், அவர்கள் அதற்கு "அப்பிக்குட்டி மீன்" என்று பெயர் சூட்டிய காரணமும் ரசிக்கத்தக்கது.

நவீன தொழில் நுட்பமான திறன் பேசியின் தாக்கம் கதையில் ஒரு முக்கிய அங்கமாக உள்ளது.

மூத்த மகள் திறன் பேசியுடன் ஒட்டிக்கொண்டிருப்பது, மருமகன் அதன் பல்வேறு பயன்பாடுகளை விரிவாக விளக்குவது இன்றைய தலைமுறையின் தொழில்நுட்ப மோகத்தை பிரதிபலிக்கிறது.

அதே நேரத்தில், குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஒருவரையொருவர் கிண்டல் செய்வதும், உரையாடலில் நகைச்சுவையைச் சேர்ப்பதும் உறவுகளின் நெருக்கத்தை காட்டுகிறது.

கதையின் மொழி மிகவும் இயல்பாகவும், வட்டார வழக்குச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதும் ஈழத்து பேச்சு வழக்கின் அழகை வெளிப்படுத்துகிறது.

உரையாடல்கள் மிகவும் கலகலப்பாகவும், யதார்த்தமாகவும் இருப்பதால், படிப்பவர்களுக்கு கதைக்குள் எளிதில் ஒன்றிவிட முடிகிறது.

"அப்புக்குட்டி மீன்" வெறும் ஒரு மீனைப் பற்றிய கதை மட்டுமல்ல.

இது தலைமுறைகளுக் கிடையிலான வித்தியாசங்களையும், நவீன காலத்தின் மாற்றங்களையும், குடும்ப உறவுகளின் முக்கியத்துவத்தையும் இலகுவான நகைச்சுவையுடன் தொட்டுச் செல்கிறது.

முடிவில் மாமா சொல்லும் கருத்துக்கள் ("சந்தோஷம் என்பது நாம் வாழும் இடத்தில் இல்லை. வாழும் விதத்தில்தான் உள்ளது.") கதையின் ஆழமான கருத்தை உணர்த்துகின்றன.

மொத்தத்தில், எஸ்.ஜெகதீசனின் "அப்புக்குட்டி மீன்" ஒரு கலகலப்பான, சிந்திக்க வைக்கும் சிறுகதை.

இது குடும்ப உறவுகளின் இனிமையையும், பாசப்பிணைப்புகளின் ஆழத்தையும், நவீனத் தொழில்நுட்பத்தின் ஊடுருவலையும் ஒரு வித்தியாசமான கோணத்தில் பார்க்க வைக்கிறது.

நகைச்சுவையுடன் தொட்டுச் செல்கிறது.

சாதாரண கேள்வியிலிருந்து கிளம்பும் விவாதங்கள் பலவிதமான "அப்புக்குட்டி"களை நினைவூட்ட, இறுதியில் அது வியப்பூட்டும் கடல் உயிரினமாக வெளிப்படுகிறது.

சுவைக்கும் உரையாடல்களின் வழியே உறவுகளின் நெருக்கத்தையும், தலைமுறை இடைவெளியையும், வாழ்வின் தத்துவத்தையும் அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார் ஜெகதீசன். ♦

விரைவான விமர்சனம்:

அழகு சிரிக்கின்றது! : சிறுகதை

அழகு சிரிக்கின்றது என்ற இந்த சிறுகதை தொகுப்பு, பெண்களின் அழகு பற்றிய பார்வைகளை, சமூக எதிர்பார்ப்புகளையும் எதிர்த்து எழுந்து பேசுகிறது.

பாரம்பரிய அழகு என்றால் என்ன? பெண்களுக்கு அழகு ஒரு வரம்தானா அல்லது சாபமா? என்ற கேள்விகளை பல பாத்திரங்கள் மூலம் எழுப்புகிறது.

ஒவ்வொரு கதாப்பாத்திரமும், பெண்களின் வாழ்க்கையில் நிகழும் "பட்டமளிப்பு விழாக்கள்" என்ற பெயரில் நிகழும் பகிடி வதைகளை சாடுகின்றன.

எல்லோருக்கும் உள்ளே பயம் இருந்தாலும் வெளியே பவ்யம் காண்பித்தோம். அட! 'வ்' என்ற ஒற்றை எழுத்துக்கே இங்கு இவ்வளவு சக்தி எனின் எமக்குள் எவ்வளவு இருக்கும்! என பகிடி வதை செய்யபவர்களுக்கு வார்த்தை ஜாலத்தால் சவுக்கடியுடன் ஆரம்பிக்கும் கதை எடுத்த எடுப்பிலேயே கவர்ந்துவிடுகின்றது

இக்கதைகளின் மையக் கரு - அழகு. அது வெளிப்புற தோற்றமல்ல, அறிவு, தைரியம், உணர்வு மற்றும் ஆதரவு.

'தொடுப்பு', 'ஞமங்ம்', 'கெட்ட பழக்கம்', 'சொல்லித் தரவா', 'இரவு ராணி' - போன்ற பட்டங்களும் பெயர்களும், பெண்கள் அனுபவிக்கும் சூழ்நிலை மற்றும் சமூக சின்னங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன.

அவனும், இவளும் என்று வகைப்படுத்தும் பார்வையை எதிர்த்து, இக்கதைகள் பெண்கள் தங்களை உணர்கிற விதத்தை, நகைச்சுவையோடும், உணர்வோடும் விவரிக்கின்றன.

ஒவ்வொரு கதையின் இறுதியில் நம்மை சிந்திக்க வைக்கும் கோணத்தில் நிறுத்துகிறது.

அதிசயா, தீபிகா, அனிதா, ராணி என ஒவ்வொருவரும் அழகின் பொருளை வேறுபாடாக வெளிப்படுத்து கின்றனர்.

முக்கியமாக, பாலியல் தவறுகள் மற்றும் சமூகத் தாக்கங்கள் குறித்து பேசும் விதம் நேர்த்தியுடனும், சலிப்பில்லாமல் இருக்கிறது ஒரு முக்கிய பலமாகும்.

****முடிவுரை:****

இக்கதைகள், பெண்கள் அழகு பற்றி எதிர்கொள்ளும் சூட்சுமமான அவமானங்களையும், உணர்வுகளையும் நேரடியாக, ஆனால் மென்மையாக வெளிக்கொணர் கின்றன. அழகு என்பது வெறும் பார்வையல்ல; அது ஒரு பெண்ணின் முழுமையான அடையாளமாக, பெருமையாக, சமூகத்திற்கு சொல்ல வேண்டிய மௌனக் குரலாகவே இங்கு உருவாகிறது.

இந்தச் சிறுகதை, பெண்களின் அழகிய சிந்தனைகளையும், ஆழமான உணர்வுகளையும், சமூகத்தின் பல்வேறு அழுத்தங்களையும் கலைநயத்துடன் பிரதிபலிக்கிறது.

ஒரு புதிய கோணத்தையும், சிந்திக்கத் தூண்டும் கேள்விகளையும் முன்வைக்கிறது.

அழகு என்பது வெறும் வெளித்தோற்றம் மட்டுமல்ல, அது அறிவிலும், தைரியத்திலும், அன்பிலும் பொதிந்துள்ளது என்பதை உணர்த்தும் படைப்பு இது. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

அழகு சிரிக்கின்றது! : சிறுகதை

எஸ்.ஜெகதீசனின் "அழகு சிரிக்கின்றது!" அழகைப் பற்றிய சமூகப் பார்வைகளையும், இளமைப் பருவத்து அனுபவங்களையும், எதிர்பாராத உறவுகளின் மலர்ச்சியையும் பல கோணங்களில் தொட்டுச் செல்லும் ஒரு சிந்தனைப்பூர்வமான சிறுகதை.

கதை மூன்று பெண்களின் பார்வையில் சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்களது அழகின் காரணமாக சந்தித்த தனித்துவமான அனுபவங்களையும், சவால்களையும் விவரிக்கிறார்கள். முதல் பெண், தனது

அழகின் காரணமாக பல்கலைக்கழகத்தில் கிண்டலுக்கு ஆளானதையும், அந்தச் சூழலை அவர்கள் எதிர்கொண்ட விதத்தையும் நகைச்சுவையாகவும், அதே நேரத்தில் ஆழமான புரிதலுடனும் சொல்கிறாள். "வெல்வதை விட எம்மை நாமே வெல்வதுதான் மேலானது" போன்ற வரிகள் இளமைப் பருவத்து தன்னம்பிக்கையையும், மன உறுதியையும் காட்டுகின்றன.

இரண்டாவது பெண், சிறுவயதில் தான் சந்தித்த பாலியல் தொல்லை பற்றிய அதிர்ச்சியான அனுபவத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள். "தேன் போல இரு! நீயும் கெடக் கூடாது. மற்றவரும் உன்னால் கெடக் கூடாது" என்ற தாயின் அறிவுரை, சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தின் தீவிரத்தையும், அதிலிருந்து ஒரு குழந்தை தன்னை எப்படிப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் உணர்த்துகிறது. இந்தப்பகுதி கதையின் தொனியில் ஒரு முக்கியமான திருப்பத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

மூன்றாவது பெண், தனது அழகை மற்றவர்களை சரியான பாதையில் வழிநடத்தும் ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்திய விதம் மிகவும் புத்திசாலித்தனமானது. இளைஞர்கள் அவளிடம் தவறான எண்ணத்துடன் நெருங்கியபோது, அவர்களை கல்வியிலோ, வேலையிலோ அல்லது பொதுச் சேவையிலோ ஒரு இலக்கை அடையத் தூண்டி, அவர்களின் கவனத்தை திசை திருப்புகிறாள். "சாதனை உச்சமானது. அழகு துச்சமானது" என்ற அவளது தத்துவம்

அழகின் மேலான வாழ்க்கையின் இலக்குகளின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

கதையின் இறுதியில் ராணி மற்றும் ராஜா ஆகியோரின் எதிர்பாராத சந்திப்பும், மழையில் ஒதுங்கும்போது ஏற்படும் மௌனமான புரிதலும் அழகாக விவரிக்கப்படுகிறது. ஒரு வார்த்தை கூட பேசாமல் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்வதும், அவர்களின் முகத்தில் முதன்முறையாக அழகு சிரிப்பதும் நெகிழ்ச்சியான தருணம். இது புறத்தோற்றத்தை விட மனதின் அழகு முக்கியமானது என்பதை உணர்த்துகிறது.

எஸ்.ஜெகதீசனின் எழுத்து நடை மிகவும் சரளமாகவும், உணர்வுப்பூர்வமாகவும் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பெண்ணின் தனிப்பட்ட அனுபவங்களையும், அவர்களின் மனநிலையும் தெளிவாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். அழகைப் பற்றிய சமூகத்தின் பொதுவான கருத்துக்களையும், தனிநபர்கள் அதை எப்படி எதிர்கொள்கிறார்கள் என்பதையும் கதை ஆழமாக ஆராய்கிறது.

மொத்தத்தில், "அழகு சிரிக்கின்றது!" அழகின் பல பரிமாணங்களையும், அதன் உள்ளார்ந்த மதிப்பையும், மனித உறவுகளின் ஆழத்தையும் பேசும் ஒரு சிறப்பான சிறுகதை. இது வெறும் கவர்ச்சியான தோற்றத்தைப் பற்றியது மட்டுமல்ல, ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையிலும் அழகு ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தையும், நாம் அதை எப்படிப் பார்க்க வேண்டும் என்பதையும் சிந்திக்க வைக்கிறது. ♦

விரைவான விமர்சனம்:

பெறுபேறு! : சிறுகதை

எஸ். ஜெகதீசன் அவர்களின் 'பெறுபேறு' சிறுகதை, மனிதவாழ்வின் நுட்பங்களையும், உளவியல் பரிமாணங்களையும், சீரான கட்டமைப்புடன் சித்தரிக்கும் ஒரு வெளிச்சச் சுடராக திகழ்கிறது.

கதையின் நாயகன் சித்தார்த்தன் (சித்து), ஏழை குடும்பத்திலிருந்து, வேலைக்காக நகரத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறான்.

புதிய இடமும், புதிய வேலைகளும், பயம் மற்றும் எதிர்பார்ப்பு கலந்த மனநிலையும் கதையின் ஆரம்பமே

ஆழமான உணர்வொட்டுடன் ஆரம்பிக்கிறது.

சித்துவின் பயணத்தில், வீட்டுக்கார அம்மாவும், அவர் கணவரும் மனித நேயத்தையும், மதம், வேலை, கல்வி ஆகியவற்றின் சரியான சமநிலையையும் கதையின் மூலமாக தத்துவமயமாக எளிமையாக கற்பிக்கின்றனர்.

புத்தரின் வழிபாட்டுக்காக சித்து செய்த ஏற்பாடுகள், அவனது உள்நிலை வளர்ச்சியின் ஓர் அடையாளம். மதம் என்பது வடிவம் அல்ல, உள்ளார்ந்த அர்த்தம் என்பது subtly எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

வீட்டு வேலைகளிலிருந்து கல்விக்கு திரும்பும் அவனது பயணம், புத்தகங்களின் மேல் அன்பும், கணினியின் வழியாக திறந்த பல்கலைக் கழகத்தில் வீட்டம்மாவுக்குச் செய்த உதவியும் - இவை அனைத்தும் கல்வி என்பது சுருக்கமல்ல, அனுபவத்தின் தொடர்ச்சி என்பதை வலியுறுத்துகின்றன.

திறந்த வெளி பல்கலைக் கழகம் பற்றி பலருக்கும் தெரியாது. திறந்த வெளி பல்கலை கழகத்தில் கற்பதற்கு நேரடியாக வகுப்பறைகளுக்கு செல்ல வேண்டிய அவசியமேயில்லை. வீட்டிலிருந்தவாறே இயங்கலை மூலம் கற்கலாம். தேர்ந்தெடுக்கும் கற்கை நெறிக் கேற்ப அவர்கள் தமது பாட விதானத்தை அனுப்புவார்கள். வயது வரம்பும் இல்லை. எந்தத் துறையாயினும் அந்தத்

துறைக்குரிய பல்கலை கழக அனுமதிக்கான அடிப்படைத் தகுதியை திறந்த வெளி பல்கலை கழகமும் எதிர்பார்ப்பது இயல்பு. திறந்த வெளி பல்கலை கழகம் என்றால் என்ன? “சித்துவின் சந்தேகம் எமது சந்தேகத்தையும் தீர்த்து வைக்கின்றது.

கதையின் உச்சகட்டம் - மிகுந்த உணர்ச்சி தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

திறமையான உரைநடை, கிராமிய வசனங்கள், அன்றாட வாழ்க்கையின் பிரதிநிதிகள், தூண்டுதல் மற்றும் மனித நேயத்தின் நுட்பங்களை கொண்டு, “பெறுபேறு” என்பது வெறும் கல்வியறிவின் மேன்மை அல்ல, வாழ்க்கையை நேசிக்கும் விதமாக அதை அணுகும் மனப்பான்மையே என்பதை ஆசிரியர் அழகாக உரைக்கும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

இக்கதையின் ஒவ்வொரு வரியும் வாசகரின் உள்ளத்தை நன்கு தொடுகின்றன. எளிய சொற்கள் மூலம் ஆழமான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் எழுத்தாளரின் நுண்ணறிவு, கதையை ஒரு ஆன்மீகத் தூண்டலாகவும், வாழ்க்கைப் பாடமாகவும் மாற்றுகிறது.

பெறுபேறு’ ஒரு உளவியல் எழுத்தின் பொக்கிஷம். மாணவர்கள், பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் என அனைவர் மனத்திலும் ஒளி ஊட்டும் ஒரு சாதனைக்கதை. உணர்வும் உண்மையும் இணைந்த படைப்பு. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

பெறுபேறு! : சிறுகதை

எஸ்.ஜெகதீசனின் "பெறுபேறு!" எதிர்பாராத விதமாக ஒரு இளைஞனின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மாற்றத்தையும், கல்வி எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதையும் ஆழமாகப் பேசும் ஒரு நெகிழ்ச்சியான சிறுகதை.

சித்து, கிராமத்திலிருந்து வேலைக்காக நகரத்திற்கு வரும் இளைஞன்.

அவனது பெற்றோர் அவனைப் பற்றி நிறைய கனவுகள் வைத்திருக்கிறார்கள்.

புகையிரதப் பயணத்தில் அவன் கேட்கும் ஒரு உரையாடல் அவனை அச்சமடையச் செய்தாலும், புதிய இடத்தில் அவன் அமைதியாகத் தனது பணிகளைச் செய்யத் தொடங்குகிறான்.

புத்தரின் மீது அவனுக்கிருக்கும் பற்றும், அவன் வழிபடும் முறையும் வீட்டுக்கார அம்மாவிற்கு வியப்பை அளிக்கிறது.

"மதத்தில் பிடித்ததை வைத்துக் கொள்! ஆனால் எதையும் மதம் பிடித்து வைத்துக் கொள்ளாதே" என்ற அறிவுரை மத நல்லிணக்கத்தை வலியுறுத்துகிறது.

வீட்டுக்கார அம்மாவின் கனிவான உபசரிப்பும், சித்துவுக்கு தேநீர் கொடுக்கும் செயலும் அவனது முதல் பாடமாக அமைகிறது.

அவள் சித்துவின் கல்விக்காக அக்கறை காட்டுவதும், அவனுக்கு மூன்று வாய்ப்புகளைக் கொடுத்து அதில் ஒன்றை உறுதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கச் சொல்வதும் அவளது தொலைநோக்குப் பார்வையை காட்டுகிறது.

சித்து படிப்பைத் தேர்ந்தெடுக்கிறான். அவனது தயக்கத்தையும், படிப்பின் மீதான ஆர்வமின்மையையும் மீறி, வீட்டுக்கார அம்மா அவனுக்கு ஊக்கமளிக்கிறார்.

கணினி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதும் சித்துவின் வாழ்க்கை மாறுகிறது.

ஆரம்பத்தில் விளையாட்டாகப் பயன்படுத்தினாலும், பின்னர் அது அவனது கல்விக்கு உதவுகிறது.

வீட்டுக்கார அம்மாவின் ரகசியமான தாயன்பும், ஏழைக்கு எழுத்தறிவிக்கும் வைராக்கியமும் பாராட்டத்தக்கது.

சித்துவின் எண்ணங்கள் படிப்படியாக மாறுகின்றன. ஒரு மாதம் எப்படிப் போனதென்றே தெரியாமல் அவன் வேலை செய்கிறான்.

குடும்பத்தினரின் தொலைபேசி உரையாடலும் அவனுக்கு ஊக்கமளிக்கிறது.

சமையல்காரனாக வருவதற்கு படிப்பு தேவையில்லை என்று நினைத்த சித்து, வீட்டுக்கார அம்மாவின் திட்டமிட்ட செயலால் கல்வி கற்கத் தொடங்குகிறான்.

திறந்தவெளிப் பல்கலைக்கழகம் பற்றிய விளக்கம் அவனுக்குப் புதிய வெளிச்சத்தைக் காட்டுகிறது.

யாரும் யாருக்கு உதவி செய்வது என்ற அவனது கேள்விக்கு, வீட்டுக்கார அம்மா ஒரு தெளிவான பதிலளிக்கிறார்.

பார்வை மங்கலான ஒருவருக்கு உதவுவது போல,
ஒவ்வொரு பாடத்தையும் சுருக்கித் தருமாறு கேட்கிறார்.

இது சித்துவின் கற்றல் திறனை மேம்படுத்துகிறது.

சித்து ஆர்வத்துடன் படிக்கிறான். தொடர்புபடுத்துகிறான்,
செயல்படுத்துகிறான்.

முடிவில் அவன் அனைத்துப் பாடங்களிலும் அதி உயர்
புள்ளிகள் பெற்று பட்டதாரியாகிறான்.

ஆரம்பத்தில் படிப்பை விட வேறு விருப்பம்
இல்லாதவனுக்கு, இப்போது படிப்பை விட வேறு
விருப்பமில்லை.

வீட்டுக்கார அம்மா அடுத்ததாக யாருக்கு அறிவுச் சுடரை
ஏற்றலாம் என்று சிந்திக்கிறார்.

சித்து முதுமாணி பட்டம் பெறத் தயாராகிறான். கணினித்
திரையில் தோன்றும் "பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள்"
என்ற வாக்கியம் கதையின் ஆழமான கருத்தை
உணர்த்துகிறது.

சித்துவின் எண்ணங்களும், வீட்டுக்கார அம்மாவின்
கனிவான குணமும் கதையை மேலும் உயிர்ப்பிக்கின்றன.

இது கருணையையும், விடாமுயற்சியையும் போற்றுகிறது.

அன்பும், அர்ப்பணிப்பும், அடக்கம், தியாகம், சிந்தனை, சமநிலை, பரிவு, பரிசுத்தம், விழிப்புணர்வு, நம்பிக்கை, பக்தி, நட்பு, ஆழம், உணர்வு, ஒளி, ஒற்றுமை, மனஅமைதி, கடமை, முன்னேற்றம், மனநிலை, வழிகாட்டல், உதவி, வலிமை, சோதனை, ஈர்ப்பு, ஒழுக்கம், தன்மை, அறம், அர்த்தம், நெறி, நன்றி, சிரம், சேவை, கனிவு, பொறுப்பு, ஒப்புதல், தேர்வு, கற்பனை, வாசிப்பு, மாற்றம்.

இவை அனைத்தும் 'பெறுபேறு' சிறுகதையின் சாரத்தை பிரதிபலிக்கும் செம்மொழி துளிகள்.

கல்வி ஒருவரது வாழ்க்கையை எப்படி மாற்றும் என்பதையும், பிறருக்கு உதவுவதன் மூலம் நாம் பெறும் மனநிறைவையும் கதை அழகாக எடுத்துரைக்கிறது.

மொத்தத்தில், "பெறுபேறு!" எதிர்பாராத உறவுகளின் மூலம் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் நேர்மறையான மாற்றத்தையும், கல்வியின் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்தும் ஒரு அழகான சிறுகதை.

இவ்வாறு, வாழ்க்கையின் முக்கியமான குணாதிசயங்களை சித்தரிக்கின்ற சிறுகதையாக 'பெறுபேறு' ஒரு மைல்கல் என்பதை மறுக்க முடியாது

எஸ்.ஜெகதீசனின் எழுத்து நடை எளிமையாகவும், உணர்வுப்பூர்வமாகவும் இருக்கிறது. ♦

செயற்கை நுண்ணறிவின் திறனாய்வில்,
யாவும் நிஜம்!

விரைவான விமர்சனம்:

பொருத்தம்: சிறு கதை

ஒரு புது தலைமுறை மனத்தின் எதிரொலி

எஸ். ஜெகதீசனின் பொருத்தம் சிறுகதை, மூத்த தலைமுறை மற்றும் இளைய தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான எண்ணங்களின் வேறுபாட்டை மிக அழுத்தமாகவும், நயமான உரையாடல்களின் வழியாகவும் வெளிப்படுத்தும் ஓர் எண்ணச் சூரியக்கதிர்.

செண்பகவல்லியும் அவரது அப்பாவும் இடையிலான

விவாதங்கள் வெறும் கல்யாணப் பொருத்தங்கள் பற்றிய வாதமாக அல்ல; அது ஒரு தலைமுறை பரிமாற்றத்தின் வெளிப்பாடாக, மனநிலை, விருப்பம், நம்பிக்கை, எதிர்பார்ப்பு, என அனைத்தையும் விவாதிக்கும் ஒரு ஆழமான உள் பயணமாகவும் அமைகின்றது.

புதிய உலகம் நவீன வசதிகளால் நிரம்பி இருக்க, பழைய உலகம் நம்பிக்கையும் பரம்பரையும் கொண்டாடுகிறது.

அதன் இடையே சிக்கியுள்ள இரு மனங்களின் உரையாடல் - ஒரே நேரத்தில் பாசமும், போராட்டமும் நிரம்பியது.

இக்கதையின் மொழி உருக்கமானது, நேர்த்தியானது.

எங்களுக்குச் சாதகமானது உங்களுக்குப் பாதகமாகத் தெரியும். உங்களுக்குச் சாதகமானது எங்களுக்குப் பாதகமாகத் தெரியும். ஒரு சொல்லை அல்லது ஒரு வசனத்தை வெவ்வேறு துறை சார்ந்த இருவர் சொன்னாலே வெவ்வேறு அர்த்தம் வருவது ஆசிரியரான உங்களுக்குத் தெரியாதா அப்பா?

தலையிலை ஒண்டும் இல்லை என கட்டுப்போட்டு விட்டு டாக்டர் சொல்வதற்கும், குட்டுப்போட்டு விட்டு ஆசிரியர் சொல்வதற்கும் அர்த்தமே வேறு. அதே போலத்தான் இதுவும்! ஏற்றுக் கொண்ட மனத்தால் மாற்றிக்

கொள்ளவும் முடியும் என்றால் எங்கள் கருத்து வேறு!
நீங்கள் கருதுவது வேறு!

செண்பகவல்லியின் உள்குரல்களில் உண்மைத் துன்பமும்,
சிந்தனையும் வலியாய் பிரதிபலிக்கின்றன.

தந்தையின் மன வேதனையும் மென்மையான
சத்தியங்களாக வெளிப்படுகிறது.

இது ஒரு கதையாக இல்லாமல், நம் வாழ்க்கையின்
சாயலாகத் தெரிகிறது.

புதுமை, பாரம்பரியம், பொறுப்பு, சுதந்திரம் - இவை
அனைத்தும் போராடும் அழகிய உரைநடை.

திறமையான எழுத்து, திகட்டாத பாசம், கலையாத
உண்மை - இது “பொருத்தம்” எனும் சிறு கதையின் பெரிய
வெற்றி

“பொருத்தம்” ஒரு கதையை விட நம் உள்ளத்தின் பிரதிபலிப்பு.

மாற்றம் எதிர்ப்பு அல்ல, ஒருங்கிணைப்பு என்பதை உணர்த்தும்
செண்பகவல்லி, தலைமுறைகள் பேசிக்கொள்ள மறுக்கும்
விஷயங்களை தன் அப்பாவிடம் திறந்துவைக்கும் வேட்கையின்
வழியாக, நவீன சிந்தனைகளுக்குப் பழைய மதிப்பீடுகள் இடம்
கொடுக்கலாமா என்பதையே அழகாய் கேட்கின்றாள்.

இதுவே கதையின் உண்மை வெற்றி. ♦

விரிவான விமர்சனம் :

பொருத்தம்: சிறு கதை

எஸ்.ஜெகதீசனின் "பொருத்தம்" என்ற இந்தச் சிறுகதை தலைப்பைப் போலவே பொருத்தமான ஒரு உரையாடலை மையமாகக் கொண்டு நகர்கிறது.

தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான சிந்தனை வேறுபாடுகளையும், காலமாற்றத்திற்கேற்ப திருமணத்திற்கான எதிர்பார்ப்புகள் மாறுவதையும் மிகச் சுருக்கமாகவும் அதே சமயம் ஆழமாகவும் பதிவு செய்திருக்கிறார் ஆசிரியர்.

கதைக்குள் நுழையும்போதே செண்பகவல்லி என்ற பெண்ணின் மீது ஒருவிதமான வியப்பும் கேள்வியும் எழுகிறது.

அவளைப் பார்க்கும் எவரும் அக்கா என்றழைப்பதா அல்லது அன்ரி என்றழைப்பதா எனத் தயங்குவார்கள் என்ற கூற்று, அவளது முதிர்ந்த தோற்றத்தையும் இளமையான மனோபாவத்தையும் ஒருங்கே உணர்த்துகிறது.

இதுவே கதையின் மையப் பிரச்சினையான தலைமுறை இடைவெளியின் முதல் புள்ளியாக அமைகிறது.

சாய்வு நாற்காலியில் இருக்கும் தந்தை தனது மகளைப் பற்றிய நினைவுகளிலேயே ஆழ்ந்திருக்கிறார்.

தோல் சுருங்கியிருந்தாலும் நெருக்கமாக வாழ ஜாதகம் வழிகாட்டும் என்ற அவரது நம்பிக்கை, காலங்காலமாகத் தொடரும் பழமைவாத சிந்தனையின் பிரதிபலிப்பாக உள்ளது.

ஆனால், மகள் செண்பகவல்லியோ முற்றிலும் மாறுபட்ட கண்ணோட்டத்தில் இருக்கிறாள்.

தள்ளாடும் தேகத்தையும் தள்ளாடாத நோக்கத்தையும் கொண்ட முதிய தலைமுறையினர் ஒருபுறம் இருக்க, புதிய தலைமுறையினர் விட்டுக்கொடுக்காமலும் அதே

சமயம் விட்டுவிடாமலும் வாழும் யுகத்தில்
இருக்கிறார்கள் என்பதை அவள் உணர்த்துகிறாள்.

தேநீருடன் வரும் மகளின் சிரிப்பில் இருக்கும் கனிவும்
அதே சமயம் ஏதோ சொல்லத் துடிக்கும் உணர்வும்
இருவருக்கும் இடையிலான மெல்லிய புரிதலின்
இழையை காட்டுகிறது.

"மகிழ்ச்சியின் ரகசியம் சாதகத்தை விரும்புவது" என்று
தந்தை கூற, "வெற்றியின் ரகசியம் சாதிப்பதை
விரும்புவது" என்று மகள் பதிலளிக்கிறாள்.

இந்த இரண்டு பதில்களுமே இருவரது உலகப் பார்வை
களையும் தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றன.

தந்தை தகமையை நாடுகிறார், மகள் தலைமையைத்
தேடுகிறாள்.

இது வெறும் வார்த்தை விளையாட்டு அல்ல; ஒவ்வொரு
தலைமுறையினரின் விழுமியங்களையும் அபிலாஷை
களையும் பிரதிபலிக்கிறது.

செண்பகவல்லியின் மனதுக்குள் ஓடும் எண்ணங்கள்
இன்றைய இளைய தலைமுறையின் தன்னம்பிக்கை
யையும் சுயசார்பையும் காட்டுகின்றன.

"எனது உலகம் என்னிடமிருந்தே தொடங்குகின்றது" என்ற

அவளது கூற்று, தனிமனிதனின் விருப்பங்களுக்கும் தேர்வுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் நவீனத்துவ சிந்தனையின் வெளிப்பாடு.

அதே நேரத்தில், தந்தையின் கவலை நியாயமானதாகவே இருக்கிறது. "இளிச்சவாயன் இருக்கிற ஊரில் இஞ்சி இனிக்கும் என்பதை நீ உணரும் வேளை உன் வாழ்வில் வராமலா இருக்கப் போவது?" என்ற அவரது ஆதங்கம், அனுபவத்தின் முதிர்ச்சியிலிருந்து வரும் எச்சரிக்கை மணியாக ஒலிக்கிறது.

திருமணப் பொருத்தத்தைப் பற்றி அவர்கள் விவாதிக்கும் போது இருவரது பார்வையும் முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கிறது.

தந்தை நட்சத்திரப் பொருத்தம், கணப் பொருத்தம் எனப் பத்து வகையான பொருத்தங்களை முக்கியமாகக் கருத, மகள் உயர்ந்த படிப்பு, நிறைந்த சம்பளம், ஆரோக்கியமான உடம்பு, நவீன வசதிகள் என முற்றிலும் வேறுபட்ட பொருத்தங்களை எதிர்பார்க்கிறாள்.

இன்றைய சமூகத்தில் திருமணத்திற்கான அளவுகோல்கள் எவ்வளவு தூரம் மாறியுள்ளன என்பதைத் தெள்ளத்தெளிவாக இது காட்டுகிறது.

சமூக ஊடகங்கள் இல்லாத ஒரு உலகத்தை தந்தையால் எப்படி கற்பனை செய்யக்கூட முடியவில்லை என்ற செண்பகவல்லியின் கேள்வி, தொழில்நுட்பம் இன்றைய வாழ்க்கையில் எவ்வளவு ஆழமாக ஊடுருவியுள்ளது என்பதை உணர்த்துகிறது.

சோதிட நம்பிக்கை, பாரம்பரியத்தில் அக்கறை போன்ற பழைய விழுமியங்களுக்கும், நவீன வாழ்க்கையின் வசதிகளுக்கும் இடையிலான இடைவெளி மிக அதிகமாகி விட்டது என்பதை இவர்களது உரையாடல் புலப்படுத்துகிறது.

ஒரு சொல் அல்லது வசனம் வெவ்வேறு துறைகளில் வெவ்வேறு அர்த்தம் கொடுக்கும் என்பதை ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டுவது மிகவும் நுண்ணியமான அவதானிப்பு.

"தலையிலை ஒண்டும் இல்லை" என்று டாக்டர் சொல்வதற்கும், ஆசிரியர் சொல்வதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப்போல, திருமணப் பொருத்தத்தைப் பற்றிய இருவரது கருத்துகளும் வேறுபட்டவை என்பதை அவர் அழகாக விளக்குகிறார்.

தந்தை மாங்கல்யப் பொருத்தத்தை பார்க்க, மகள் மனப் பொருத்தத்தை விரும்புகிறாள். இதுவே இந்தக் கதையின் சாராம்சமாகும்.

நவீன வசதிகள் ஒருவரின் யோகத்தையும்
பொருத்தத்தையும் தீர்மானிக்கும் நிலைக்கு இன்றைய
சமூகம் வந்துவிட்டது என்பதை செண்பகவல்லி
வெளிப்படையாகவே கூறுகிறாள்.

ஐபோன் 15 வைத்திருப்பவர் யோகசாலி, அது இல்லாதவர்
வாழத் தெரியாதவர் என்ற அவளது கூற்று, நுகர்வு
கலாச்சாரத்தின் மீதான ஒரு சாட்டையடியாகவும் பார்க்க
முடிகிறது.

அதே நேரத்தில், தந்தை காலங்காலமாக நம்பப்படும்
நட்சத்திரப் பொருத்தம் போன்றவற்றை வலியுறுத்துகிறார்.

செவ்வாய் தோஷம் உள்ளவர்களுக்கு பரிகாரம் உண்டு,
ஆனால் நவீன வசதிகள் குறைந்த ஐபோன்
வைத்திருப்பவர்களுக்கு பரிகாரமே இல்லை என்ற
செண்பகவல்லியின் வாதம், இன்றைய தலைமுறையின்
யதார்த்தமான மற்றும் சில நேரங்களில் மேலோட்டமான
மதிப்பீடுகளை பிரதிபலிக்கிறது.

40 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆண்களுக்கும் 35 வயதிற்கு
மேற்பட்ட பெண்களுக்கும் ஜாதகம் பார்க்கத்
தேவையில்லை என்ற தந்தையின் விதிவிலக்கை மகள்
சுட்டிக்காட்டுவது, காலமாற்றத்திற்கு ஏற்ப சில பழமைவாத
நம்பிக்கைகள் தளர்த்தப்பட்டாலும், அடிப்படை

நம்பிக்கைகள் இன்னும் ஆழமாக வேருன்றி இருக்கின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது.

இறுதியாக, இலையுதிர் கால மரத்தையும் வசந்த கால மரத்தையும் ஒப்பிட்டு மகள் பேசுவது, காலமாற்றத்தில் ஏற்படும் அழகு மற்றும் முக்கியத்துவத்தின் மாற்றத்தை உணர்த்துகிறது.

தந்தையின் கவனத்தைத் திருப்ப மகள் முயற்சிப்பது, தலைமுறை இடைவெளியின் காரணமாக ஏற்படும் புரிதலின்மையையும், ஒருவருக்கொருவர் தங்கள் கருத்தை முழுமையாகப் புரிய வைக்க முடியாமல் திணறுவதையும் காட்டுகிறது.

சுயம்வரத்தில் நிராகரித்தவர்களைப் பற்றிய தந்தையின் ஆதங்கம், மகளின் சுதந்திரமான முடிவுகளின் விளைவுகளைப் பற்றிய அவரது கவலையை வெளிப்படுத்துகிறது.

அதே நேரத்தில், மகள் திருமணம் செய்துகொண்டால் கடைசி வரை கணவனுடன் இருப்பாளா என்ற அவரது கேள்வி, பழமைவாத திருமண முறையின் முக்கிய நோக்கமான நிலையான உறவை வலியுறுத்துகிறது.

மொத்தத்தில், எஸ்.ஜெகதீசனின் "பொருத்தம்" ஒரு சிறிய கதை என்றாலும், அது தலைமுறைகளுக்கு இடையிலான

ஆழமான சிந்தனை வேறுபாடுகளையும்,
திருமணத்திற்கான எதிர்பார்ப்புகளில் ஏற்பட்டுள்ள
புரட்சிகரமான மாற்றங்களையும் மிகச் சிறப்பாகவும்
சுவாரஸ்யமாகவும் விவாதிக்கிறது.

பழமைக்கும் புதுமைக்கும் இடையிலான இந்த
உரையாடல், சமகால சமூகத்தின் ஒரு முக்கிய
கண்ணாடியாக விளங்குகிறது.

ஆசிரியரின் எளிமையான மொழி நடையும்,
கதாபாத்திரங்களின் யதார்த்தமான உரையாடல்களும்
கதையை மேலும் உயிரோட்டமுள்ளதாக்குகின்றன.

வாசித்த பெரியவர்கள் சிறுவராக மாறி உள்ளம்
குதூகலிக்கவில்லை என்றால் அவர்கள் பொருத்தம் வளர
இன்னும் பல காலம் உள்ளது என்று பொருள்.

வாசித்த சிறுவர்கள் தமக்குள் ஒரு 'மெச்சுருட்டி'யை
உணர்ந்து கொள்வார்கள் என்றால் அறிவு அகலித்த
பொருத்தம் இதயத்தில் நிறைகின்றது என்று அர்த்தம்.

500 வார்த்தைகளுக்குள் இவ்வளவு பெரிய கருத்தை
அடக்கியிருப்பது ஆசிரியரின் எழுத்துத் திறமைக்குச்
சான்றாகும். ♦

விரைவான விமர்சனம்:

நயாகராவில் ஒரு காதல்: சிறுகதை

மிகவும் அழகாக எழுதி, வாசகனை உணர்வுகளின் நதியில் அழைத்துச் செல்லும் ஒரு பயணம் போல் உள்ளது.

இந்த கதையின் சிறப்பம்சங்களை சுருக்கமாக பார்க்கலாம்:

சிறந்த அம்சங்கள்:

எழுத்து நடையில் பக்குவம்:

இயல்பு, நகைச்சுவை, உருக்கம், காதல் எல்லாமே கலந்த கதையின் மொழி ஒட்டம் சிறந்தது.

நயாகராவின் விவரிப்பு:

சர்வதேச சுற்றுலா இடமான நயாகரா அருவியை சுற்றி எத்தனை விவரங்களையும், உணர்வுகளையும் கொணர்ந்திருக்கிறார். அதே நேரத்தில் அதன் புறமும் உள்வெளியும், பின்னணி வரலாறும் நுட்பமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தம்பதிகள் உறவின் சிரிப்பும் சினேகமும்:

புதிதாக கனடா வந்த மனைவி - கணவன் இடையிலான பேச்சுக்கள், நகைச்சுவை, உரையாடல் - அனைத்தும் வாசகனை ரசிக்கவைக்கும்.

தமிழ்க் கலாசாரத்தை புதுசாக இணைத்தல்:

“கூ கூ” கூச்சல், சிரிப்பின் தன்மை, மொழிக்குள் நுழைந்த தமிழர் சுவை எல்லாம் எளிமையாக ஜொலிக்கின்றன.

மையக்கருத்து - காதலும் இயற்கையும்:

நயாகரா என்பது ஒரு சுற்றுலா தளம் மட்டுமல்ல, காதலுக்கும் ஒரு தோட்டமாகவும், தேனிலவும், தன்னிலை உணர்ச்சிகளுக்கும் ஓர் மேடையாகவும் அமைந்துள்ளது.

◆ சிறு பரிந்துரை:

சில இடங்களில் மிக நீளமான ஒற்றைப் பராகிராப்புகள் இருக்கின்றன. வாசகனின் கவனத்தை தொலைக்காமல் இருக்க, சில இடங்களில் இடைவெளி அல்லது உப தலைப்புகள் (புதுப் பாகங்கள்) இருந்தால் சிறப்பாக இருக்கும். “மறக்க முடியாத அனுபவம்” என்பதை சில இடங்களில் நேரடியாகக் கூறாமல் சின்னச் செயல்களாலும் பார்வைகளாலும் காட்டியிருந்தால் (சினிமா ஸ்டைலில்), மேலும் வாசகனை ஈர்க்கும்.

✦ முழுமையான தாக்கம்:

இக்கதை நயாகரா எனும் பிராண்ட இயற்கைக் காட்சியின் பின்னணியில் ஒரு தம்பதியின் இளம்கால காதலை நகைச்சுவை கலந்த மென்மையோடு விவரிக்கிறது. கனடா தமிழ் வாழ்வின் ஒரு பகுதியையும் சித்தரிக்கிறது.

மிகவும் நயம் மிக்க தமிழ்ச்சொல்:

புனலின் பூச்சரம் மேலும் ஓர் அழகு சேர்க்கும்

"காதலும் கனவுமாய் கட்டுரையின் வார்த்தைகள் ஓர் இசையாகக் காதில் விழுகின்றன. வாசக மனதின் ஆழங்களைத் தொட்டு, நினைவுகளின் அருவி போலக் கசியும் இந்தச் சிறுகதை, எழுத்தாளரின் பார்வை, உணர்ச்சி, சிநேகம் ஆகியவற்றை நேர்த்தியாகக் கொண்டு வந்து நிறுத்துகின்றது. வாசிக்க வாசிக்க காதல் பெருகும்!" ♦

விரிவான விமர்சனம் :

நயாகராவில் ஒரு காதல்: சிறு கதை

எஸ்.ஜெகதீசனின் "நயாகராவில் ஒரு காதல்" ஒரு புதுமணத் தம்பதியின் கனடா பயணத்தையும், அங்கு அவர்கள் நயாகரா நீர்வீழ்ச்சியின் அழகில் மயங்கி, ஒருவருக்கொருவர் மேலும் நெருக்கமாவதையும் மிக இனிமையாகவும் அதே சமயம் கலகலப்பாகவும் விவரிக்கிறது.

ரொரன்டோ விமான நிலையத்தில் மனைவியின் முதல் கேள்வியே நயாகராவிற்குப் போவோமா? என்பது

கதையின் இனிமையான தொடக்கத்திற்கு சான்றாக அமைகிறது.

ஆசிரியர் தனது வழக்கமான நகைச்சுவை உணர்வுடன் கதையை நகர்த்துகிறார்.

மனைவி கேட்ட அந்த ஒற்றைக் கேள்வியே விமான நிலையத்தையே அதிர வைத்திருக்கும் என்ற கற்பனை, காதலின் பரவசத்தையும் புதுமணத் தம்பதிகளின் எதிர்பார்ப்பையும் அழகாகச் சித்தரிக்கிறது.

மனமெல்லாம் நீந்தும் நயாகரா பற்றிய எண்ணம், வாசகர்களையும் அந்த இடத்திற்குப் பயணிக்கத் தூண்டுகிறது.

விமான நிலையத்திற்கு வந்திருந்த அக்காவின் யதார்த்தமான கேள்வி ("இப்பதானே கனடாவுக்கு வாறாய்... வந்ததும் வராததுமாக நயாகரா என்கின்றாயே...") அன்றாட வாழ்க்கையின் எதார்த்தத்தையும், புதுமணத் தம்பதிகளின் கனவுலகையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வைக்கிறது.

ஆனால், மனைவியின் பவ்வியமான பதில் ("கனடா என்றதும் பலரது நினைவில் எழுவது நயாகரா...") அந்த இடத்தின் முக்கியத்துவத்தையும், அவளது ஆர்வத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

கணவனின் நகைச்சுவையான பதில் ("நயாகராவின் ஈர்ப்பு சக்தி பெரிதா அல்லது எமது ஈர்ப்பு சக்தி பெரிதா?") அவர்களின் ரொமான்ஸை மேலும் அதிகரிக்கிறது.

"சொந்த ஊர் சிரிப்பில்" மனைவி சிரிப்பது, இருவருக்குமான நெருக்கத்தையும் புரிதலையும் காட்டுகிறது.

நயாகராவின் சிறப்புகளைப் பற்றிய தகவல்கள் கதையோடு இயல்பாகக் கலந்து வருகின்றன.

"உலக தேன் நிலவு தலை நகரம்" என்ற பெயர், அங்குள்ள எதிர்மறை அணுக்கூறுகள் காம இச்சையைத் தூண்டும் ஆற்றல் கொண்டது போன்ற தகவல்கள் சுவாரஸ்யத்தை கூட்டுகின்றன.

கூட்டத்தில் இருந்து வரும் கூச்சல், தாயகத்து குலவைச் சத்தத்தையும், அதை கொச்சைப்படுத்தும் சிலரின் நாகரீகமற்ற செயல்களையும் ஒப்பிட்டு ஆசிரியர் கருத்து சொல்வது சிந்திக்க வைக்கிறது.

திடீரென மனைவியை நயாகராவிற்கு அழைத்துச் செல்லும் எண்ணம் கணவனுக்கு வருவது, இளமையின் துடிப்பையும், நினைத்ததை உடனே செய்யும் ஆர்வத்தையும் காட்டுகிறது.

பயண ஏற்பாடுகள், தங்குமிடம் எல்லாவற்றையும் மொபைல் போன் மூலம் எளிதாகச் செய்வது இன்றைய தொழில்நுட்பத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

கதவில்லாத குளியலறை வேண்டுமென்று மனைவி கேட்பது, அவளது துணிச்சலையும் நவீன சிந்தனையையும் காட்டுகிறது. பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்ணாக அவள் கணவனால் வர்ணிக்கப்படுவது பொருத்தமான பாராட்டு.

ரயிலில் அவர்கள் செலவழிக்கும் இரண்டு மணி நேர பயணம், காதலின் இனிமையையும் நெருக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

"நல்ல காலம். பெட்டிக்குள் வேறு எவரும் இல்லை" என்ற மனைவியின் நாணம் கலந்த கூற்று, அவர்களின் தனிப்பட்ட தருணங்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

கணவனின் நகைச்சுவையான பதில்கள் உரையாடலை கலகலப்பாக வைத்திருக்கின்றன.

நயாகரா ரயில் நிலையத்தில் இறங்கியதும் கேட்கும் நீரின் இடியோசை, அந்த இடத்தின் பிரமாண்டத்தை உணர வைக்கிறது.

பழங்குடி மக்கள் நயாகராவை "நீரின் இடியோசை" என்று அழைத்தது போன்ற வரலாற்றுத் தகவல்கள் கதையின் ஆழத்தை கூட்டுகின்றன.

அவர்கள் தங்கும் ஹோட்டலின் அமைப்பும், அங்கிருந்து தெரியும் நீர்வீழ்ச்சியின் காட்சிகளும் சொர்க்கத்திற்கு இணையான அனுபவத்தை அளிக்கின்றன.

நள்ளிரவு வரை வர்ண விளக்குகளின் நடனம் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக வர்ணிக்கப்படுகிறது.

குதிரை லாடன் வீழ்ச்சியின் அருகே செல்லும் அவர்கள், அருவியின் அழகில் மயங்குகிறார்கள்.

மனைவி அதற்கு "புனலின் பூச்சரம்" என்று புதுப்பெயர் சூட்டுவது அவளது கவித்துவமான மனதை காட்டுகிறது.

நயாகரா நீர்வீழ்ச்சி, உண்மையிலேயே ஒரு புனலின் பூச்சரம் போலத்தான் காட்சியளிக்கிறது. வானிலிருந்து பொழியும் நீர்த்துளிகள் ஒன்றிணைந்து, ஒரு பெரிய புனல் போல் உருவாகி, பின்னர் ஆர்ப்பரிக்கும் வெள்ளமாக பாறைகளின் மீது கொட்டுகிறது. அந்த நீரின் தூய்மையும், வெண்மையும், சூரிய ஒளியில் மின்னும் அழகும் பூச்சரத்தின் தோற்றத்தை அளிக்கிறது. பார்ப்பதற்கு கண்கொள்ளாக் காட்சியாகவும், மனதிற்கு அமைதியளிக்கும் பேரொலியாகவும் இது விளங்குகிறது.

வானவில்லின் வர்ணஜாலம், இயற்கையின் பேரழகை மேலும் சிறப்பிக்கிறது. மனைவி கணவனுக்கு இயற்கையின் அதிசயங்களை வியந்து கூறுவதும், கணவன் அதற்கு விளக்கமளிப்பதும் இருவருக்குமான புரிதலையும் அன்பையும் காட்டுகிறது.

நயாகராவின் புவியியல் அமைப்பு பற்றிய தகவல்கள் ("ஒன்ராரியோ ஏரியில், எரிக் ஏரியின் நீரெடுப்பு கலப்பதே நயாகரா...") ஆசிரியர் கதையில் எவ்வளவு கவனம் செலுத்தியுள்ளார் என்பதை காட்டுகிறது.

வருடந்தோறும் மூன்று கோடி மக்களை நயாகரா குனிந்து பார்க்க வைக்கும் என்ற மனைவியின் கூற்று, அந்த இடத்தின் உலகளாவிய ஈர்ப்பை எடுத்துரைக்கிறது.

மூன்று நீர்வீழ்ச்சிகளைப் பற்றியும், நிலவில் கால் வைத்த அமெரிக்கா நயாகராவில் தோற்ற கதையைப் பற்றியும் அவர்கள் பேசுவது, கதையை மேலும் சுவாரஸ்யமாக்குகிறது.

நயாகரா ஒரு கேளிக்கை பிரதேசமாக வர்ணிக்கப்படுவதும், அங்குள்ள பல்வேறு பொழுதுபோக்கு அம்சங்களைப் பற்றியும் ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது அந்த இடத்தின் பன்முகத்தன்மையை காட்டுகிறது.

சிறுவர் முதல் பெரியவர் வரை அனைவருக்கும் அங்கு ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது என்பதை அவர் வலியுறுத்துகிறார்.

நிலைத்து நிற்க ஒடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை நயாகரா போதிப்பதாக ஆசிரியர் கூறுவது ஆழமான சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது.

அவர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு இடமாக சுற்றிப் பார்ப்பதும், உள்ளூர் மக்களுடன் 'தமிழில்' பேசுவதும் கதையின் யதார்த்தத்தை கூட்டுகிறது.

ரொரன்டோ விமான நிலையத்தில் கண்ட தமிழ் வரவேற்புப் பலகையைப் பற்றிய நினைவும், பெரியப்பாவின் நயாகரா பற்றிய விரிவான விளக்கமும் கதையில் நகைச்சுவையான திருப்பங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

ஆட்டுத்தீவு, மணமகள் முக்காடு போன்ற இடங்களின் சிறப்புகளைப் பெரியப்பா விவரிப்பது, நயாகராவின் ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒவ்வொரு விதமான அனுபவத்தை அளிக்கிறது என்பதை உணர்த்துகிறது.

"புகாரின் கன்னி" படகில் அருவியின் அடிவாரத்திற்குச் செல்லும் அனுபவம் பிரமிக்க வைப்பதாக வர்ணிக்கப்படுகிறது.

சாரல் அட்சதையாக சொரிவது போன்ற உவமைகள் கவித்துவமாக உள்ளன.

அருவியின் வேகத்தையும் பிரம்மாண்டத்தையும் ஆசிரியர் விவரிக்கும் விதம் நம்மை அந்த இடத்திற்கே அழைத்துச் செல்கிறது.

நாத்திகரும் நம்பக்கூடிய ஒரு சக்தி அங்கு இருப்பதாக உணர்வது, இயற்கையின் முன் நாம் எவ்வளவு சிறியவர்கள் என்பதை உணர்த்துகிறது.

"அருவியின் பின்புற பயணம்" பற்றிய விளக்கம், நயாகராவின் ஒவ்வொரு கோணத்தையும் பார்க்க வேண்டிய ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

"முன்னுக்குப் பின் முரண்" என்ற மனைவியின் நகைச்சுவையான கருத்து, அவர்களின் உரையாடலை மேலும் கலகலப்பாக்குகிறது.

நடைபாதை மேடையில் மக்கள் நடப்பதும், தேன்நிலவினர் ஊர்வதும் கண்களுக்கும் இதயங்களுக்கும் ரம்மியமான காட்சியாக வர்ணிக்கப்படுகிறது.

கதையின் முடிவு மிகவும் இனிமையானது.

உலங்குவானூர்தியில் நயாகராவை பார்ப்பதா அல்லது அறைக்குச் சென்று தனிமையில் பொழுதைக் கழிப்பதா

என்ற கணவனின் கேள்விக்கு, மனைவி நயாகராவின் வியாபகத்தை புதிய பரிணாமத்தில் பார்க்க விரும்புவதாகக் கூறுவது அவர்களின் காதலின் ஆழத்தை காட்டுகிறது.

விமானியின் கூடுதல் ஐந்து நிமிட போனஸ் பயணம், அவர்களின் தேன்றிலவை மேலும் சிறப்பாக்குகிறது.

ஆகாயத்தில் இருந்து நயாகராவின் அழகை அவர்கள் ரசிப்பது, சொர்க்கத்தை கண்டது போன்ற அனுபவத்தை அளிக்கிறது.

"வாழ்க நயாகராவில் ஒரு காதல்" என்ற விமானியின் வாழ்த்து, கதையின் இனிமையான முடிவாக அமைகிறது.

மொத்தத்தில், எஸ்.ஜெகதீசனின் "நயாகராவில் ஒரு காதல்" ஒரு அழகான காதல் கதையை நயாகரா நீர்வீழ்ச்சியின் பின்னணியில் மிகச் சிறப்பாகச் சொல்கிறது.

நகைச்சுவை, காதல், இயற்கையின் அழகு என அனைத்தும் கலந்து ஒரு சிறந்த வாசிப்பு அனுபவத்தை இக்கதை அளிக்கிறது.

ஒரு தேன்றிலவு பயணத்தின் முழுமையான அழகையும், புதுமணத் தம்பதிகளின் அன்பையும் ஆசிரியர் திறமையாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ♦

விரைவான விமர்சனம்:

பெறுமதி: சிறுகதை

இது மனதை வலிக்கச் செய்யும், சிந்திக்க வைக்கும், அழுத்தமான சமூகச் செய்தியுடன் கூடிய ஒரு சிறுகதை.

"பெறுமதி" என்னும் தலைப்புக்கு மிகவும் பொருத்தமாக அமைந்துள்ளது. சில முக்கியப் புள்ளிகள் கீழே:

கதையின் கரு

ஒரு கொடிய நோயுக்குப் பூரண நிவாரணம் அளிக்கும் மாத்திரைகளை மருத்துவமனைக்கு அன்பளிப்பு செய்ய வந்த கனடாவிலிருந்து வந்த கதாநாயகர் கணேஷின்

சூழ்நிலையைத் தழுவி நகரும் கதை. ஆனால், அந்த மாத்திரைகள் மருத்துவர்களால் தாங்களே உட்கொள்ளப்படுவதும், அதன் பின்னணியில் உள்ள நீதியும், தர்மமும் பிரதான மையமாகின்றன.

முக்கியமான சிந்தனைக்கருக்கள்

மருந்துகளின் தட்டுப்பாடு பத்தாயிரம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மருந்துகள், கருக்குலைந்த நிலையில் இருபது லட்சத்துக்கும் விற்கப்படுவது மனிதாபிமானத்தை கேள்விக்குள்ளாக்கும் சூழல்.

மருத்துவர்களின் வேதனை: தாங்களும் நோயால் பாதிக்கப்படக் கூடிய சூழ்நிலையில், தங்களுக்கான பாதுகாப்பை முன்னிலைப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் மருத்துவர்கள் நிற்கின்றனர்.

நெறிப்பாதை எதிர்மறையாக மாறுவது: ஜீவன் செய்தது சட்ட ரீதியாக தவறாக இருந்தாலும், சமூக நீதி நோக்கில் அது வலிமையான தீர்வு என புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது.

மனிதநேயம் & சுயநலம்: பொதுவாழ்வின் நலனுக்காக செய்யப்படும் சுயநலமான செயலும், ஒரு கட்டத்தில், பெரிய பொதுநலன் நோக்கில் மதிக்கப்பட முடியும்.

மிகவும் நேர்த்தியான வாக்கியங்களில் அழுத்தமான

உணர்வுகள், தீவிரமான சிந்தனைகள் மற்றும் சமூக அக்கறைகளை திகழ்விக்கிறது.

பெறுமதி ஒரு கருணை, நீதிக்கான போராட்டம், மற்றும் மனிதநேயத்தின் ஆழமான வெளிப்பாடு. கதையின் ஒவ்வொரு முகமும் நாம் பார்க்க மறுக்கும் உண்மைகளைத் திறந்து காட்டுகிறது. உணர்வும், உண்மையும் இசைந்த உச்சக்கட்டமான கலைப்பாடல் இது.

முன்னிலை & திருப்புமுனை

கதையின் திருப்புமுனை ஜீவன் செய்த “மருந்து கொள்ளை” தான்.

ஆனால் அது ஒரு திருட்டாக அல்ல, ஒரு தர்மத்துக்கு உரிய தீர்வாக விளக்கப்படுகிறது.

இந்த மாற்றம் தான் கதையின் “பெறுமதி”.

முடிவுச் சிந்தனை

கதை ஒரு முக்கியமான கேள்வியை எழுப்புகிறது:

நியாயம், தர்மம், சட்டம் – இவை ஒன்றாக இருக்க முடியுமா? அல்லது சில நேரங்களில், ஒவ்வொன்றும் தனித் திசையா பயணிக்க வேண்டுமா? ♦

விரிவான விமர்சனம் :

பெறுமதி: சிறு கதை

எஸ்.ஜெகதீசனின் "பெறுமதி" என்ற சிறுகதை, கொடிய நோயால் வாடும் ஒரு சமூகத்தில், விலைமதிப்பற்ற மருந்துகளின் தட்டுப்பாடு நிலவும் சூழலில் நிகழும் ஒரு அசாதாரணமான மனிதாபிமானச் செயலை அழுத்தமாகவும் உணர்வுப்பூர்வமாகவும் விவரிக்கிறது.

கனடாவிலிருந்து விடுமுறைக்காக வந்த கணேஷ் என்ற மனிதனின் கண்களின் வழியே கதை சொல்லப்படுகிறது.

கணேஷ், கொடிய நோய்க்கான நிவாரண மாத்திரைகளை வாங்கி மருத்துவமனைக்கு வழங்குகிறார்.

அங்கு டாக்டர் பலராம் அவரிடம் நிலவும் மருந்துத் தட்டுப்பாட்டின் தீவிரத்தை எடுத்துரைக்கிறார்.

சட்டவிரோதமாக இறக்குமதி செய்பவர்கள் கொள்ளை லாபம் ஈட்டுவதால், அன்றாட மருந்துகளுக்கே அல்லாடும் நோயாளிகள் அத்தியாவசிய மருந்துகளுக்காக அலையும் பரிதாப நிலையை டாக்டர் விவரிக்கிறார்.

இந்த உரையாடல், கதையின் மையப் பிரச்சினையை வாசகர்களுக்கு உணர்த்துகிறது.

கணேஷ் தனது விடுமுறைக்காக ஒதுக்கியிருந்த பணத்தைக் கொண்டு குறைந்தபட்சம் அறுநூறு பேருக்காவது மருந்து வாங்க முடியும் என்று நினைத்திருந்த நிலையில், அதே பணத்திற்கு ஆறு பேருக்கான மருந்துகளை மட்டுமே வாங்க முடிந்ததை எண்ணி வருந்துகிறார்.

டாக்டர்களே அந்த மருந்துகளை வாங்க முடியாத நிலையில் இருப்பது கதையின் சோகமான யதார்த்தத்தை மேலும் அதிகப்படுத்துகிறது.

மருத்துவமனையின் நோயாளிகள் பிரிவுக்கு கணேஷ் செல்லும்போது, அங்குள்ள துயரமான சூழ்நிலை வாசகர்களின் மனதை உலுக்குகிறது.

எலும்புக் கூடாக காட்சி அளிக்கும் நோயாளிகளின் பயம் கலந்த பார்வை, மரணத்தின் விளிம்பில் அவர்கள் இருப்பதை உணர்த்துகிறது.

"இறைவன் இவர்களுக்காக காத்திருக்கின்றானா? இவர்கள் இறைவனுக்காக காத்திருக்கின்றனரா?" என்ற பலராமின் கேள்வி, வாழ்க்கையின் நிலையற்ற தன்மையையும் நம்பிக்கையின் தேவையையும் தொட்டுச் செல்கிறது.

கணேஷ் ஆறு மாத்திரைகளை டாக்டர்களிடம் வழங்கிய அடுத்த நொடியே எதிர்பாராத ஒரு நிகழ்வு நடக்கிறது.

அங்கு பணிபுரியும் இளம் டாக்டர் ஜீவன், பலராமின் கையில் இருந்த ஒரு மாத்திரையை பலவந்தமாக எடுத்து விழுங்குகிறார். மற்ற டாக்டர்களையும் அவ்வாறு செய்யும்படி நிர்ப்பந்திக்கிறார்.

இந்த செயல் கணேஷை அதிர்ச்சியில் உறைய வைக்கிறது.

ஜீவனின் இந்த மனிதாபிமானமற்ற திருட்டு கணேஷின் மனதில் கடும் கோபத்தையும் ஏமாற்றத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது.

"இப்படியான வாய்ப்பு வரும் என்ற மதப்புடன் காத்திருந்தாயோ?" என்று அவர் குமுறுகிறார்.

ஆனால், ஜீவன் சிறிதும் குற்ற உணர்ச்சியின்றி தனது செயலை நியாயப்படுத்துகிறார். இந்த மாத்திரைகளை நோயாளிகளுக்கு கொடுத்திருந்தால் தேறாத ஆறு பேர் மட்டுமே பிழைத்திருப்பார்கள் என்றும், தனது சக மருத்துவர்கள் ஆரோக்கியமாக இருந்தால்தான் தொடர்ந்து அர்ப்பணிப்புடன் மற்றவர்களைப் பாதுகாக்க முடியும் என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

அவர் மேலும், அந்த ஆறு மாத்திரைகளும் அறுநூறு பேருக்கு நிகரானது என்றும், இது மருத்துவம் மட்டுமல்ல மகத்துவம் என்றும் அழுத்தமாக கூறுகிறார்.

ஜீவனின் நியாயமான வாதம் கணேஷின் மனதை மாற்றுகிறது.

முதலில் கோபத்தில் கொந்தளித்த கணேஷ், ஜீவனின் உயர்ந்த நோக்கத்தையும், அவரது செயலின் பெறுமதியையும் உணர்கிறார்.

மனதின் உயரம் தாண்டி ஜீவனின் நியாயத்தின் பெறுமதி உயர்ந்து நிற்பதை கணேஷ் உணர்கிறார்.

வானை நோக்கி உயர்ந்தது தனது மாத்திரையின் பெறுமதி என்ற கடைசி வரி, ஜீவனின் செயலின் மகத்துவத்தை உணர்த்துகிறது.

எஸ்.ஜெகதீசன் இந்தச் சிறுகதையில், ஒரு கொடிய நோயின் பின்னணியில், உயிர்காக்கும் மருந்துகளின் தட்டுப்பாடு நிலவும் ஒரு நெருக்கடியான சூழ்நிலையில், ஒரு தனிநபரின் மனிதாபிமானற்றதாகத் தோன்றும் செயலின் உள்ளார்ந்த பெறுமதியை ஆழமாக ஆராய்கிறார்.

ஜீவனின் செயல் சட்டப்படி குற்றமாக இருந்தாலும், அவரது நோக்கம் ஒரு பெரிய சமூகத்தின் நலனைப் பாதுகாப்பதாக இருக்கிறது.

இந்தச் செயல், தார்மீக கடமை, பொதுநலம், தனிநபர் விருப்பம் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான சிக்கலான உறவை கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.

இது மனதை உலுக்கும் சித்திரம், ஆழமான சமூகச் செய்தி பகிரும் கதை.

"பெறுமதி" தலைப்பு கச்சிதம், நீதியும் தர்மமும் பேசும் நெறிப்பாலை.

மருந்துகளின் தட்டுப்பாடு, மருத்துவர்களின் வேதனை, ஜீவனின் துணிச்சல், மனிதம் பேசும் காவியம். நியாயம்,

தர்மம், சட்டம் - ஒன்றா, வேறா என்னும் சிந்தனை
தூண்டும் ஓவியம்.

இந்தச் சிறுகதை, நெருக்கடியான காலங்களில்
மனிதாபிமானத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களையும், சில
நேரங்களில் நாம் எடுக்கும் முடிவுகள் மேலோட்டமாகத்
தவறாகத் தோன்றினாலும், அதன் உள்ளார்ந்த நோக்கம்
உயர்வானதாக இருக்கலாம் என்பதையும் உணர்த்துகிறது.

"பெறுமதி" என்ற தலைப்பு, கதையின் இறுதியில் ஜீவனின்
செயலின் உண்மையான பெறுமதி கணேஷால்
உணரப்படுவதை மிகச் சரியாக பிரதிபலிக்கிறது.

ஆசிரியரின் எளிய ஆனால் வலிமையான மொழி நடை,
கதையின் உணர்வுப்பூர்வமான தருணங்களை
வாசகர்களின் மனதில் ஆழமாகப் பதிய வைக்கிறது.

ஒவ்வொரு கதாபாத்திரத்தின் உணர்வுகளையும்,
சூழ்நிலையின் தீவிரத்தையும் அவர் மிகச் சிறப்பாக
வெளிப்படுத்துகிறார்.

ஒரு சிக்கலான தார்மீகப் பிரச்சினையை இவ்வளவு
ஆழமாகவும் உணர்வுப்பூர்வமாகவும் விவாதித்திருப்பது
எஸ்.ஜெகதீசனின் எழுத்துத் திறமைக்குச் சான்றாகும்.♦

விரைவான விமர்சனம்:

பந்தாடிய குகை!: சிறு கதை

இந்தச் சிறுகதை பந்தாடிய குகை! என்பது தாய்லாந்தில் 2018-ல் நடைபெற்ற தீவிரமான மீட்பு நடவடிக்கையை மையமாகக் கொண்டதாகும். சிறார்களும் அவர்களது பயிற்சியாளரும் ஒரு பெருங்குகையில் சிக்கிக்கொண்டது, அதற்குப் பின் நடைபெற்ற உலகளாவிய மீட்பு பணி ஆகியவை மிகவும் உணர்வுபூர்வமாகவும் தகவல் குவியலாகவும் இந்தக் கதையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முக்கிய அம்சங்களின் சுருக்கம்:

நிகழ்விடம்: தாய்லாந்து - *தாம் லுவாங் குன் நும் நங் நன்* எனும் பெரிய குகை.

சிக்கல்: 12 சிறுவர்கள் மற்றும் 1 பயிற்சியாளர் உள்ளே சிக்கிக் கொள்கிறார்கள் (வெள்ளப்பெருக்கு காரணமாக).

காரணம்: மழை, வெள்ளம், தவிர்க்க முடியாத இயற்கைத் தடைகள்.

வெளியுலகச் செயல்பாடுகள்:

தேடுதல் மற்றும் மீட்பு பணிகள்

சர்வதேச உதவி (ஐக்கிய நாடுகள், பல்வேறு நிபுணர்கள்)

பல நாட்டு நிபுணர்கள், ராணுவம், சுழியோடிகள் உள்ளிட்ட 10,000 பேரின் ஒத்துழைப்பு

உணர்வுப் பிம்பங்கள்:

குகையின் இயற்கை அமைப்பு - இறுக்கமான இடங்கள், இருள், இரத்தல், நம்மைச் சுற்றிய உயிர்கள்.

உள்ளே சிக்கியவர்களின் மனநிலை - பயம், தன்னம்பிக்கை, தியானம், ஆசனம், ஒற்றுமை.

வெளியில் உள்ளவர்களின் பதட்டம், எதிர்பார்ப்பு, பாச உணர்வு.

முடிவு:

மீட்பு வெற்றிகரமாக முடிகிறது.

உலகம் ஒன்று சேர்ந்து உயிர்களை காப்பாற்றும் பணியில் ஈடுபடுகிறது.

உணர்வுப்பூர்வமான மனிதத்துவம் பிரதிபலிக்கிறது.

கதை வடிவமைப்பின் சிறப்புகள்:

வகுப்பறைச் சூழலில் மெல்ல உருவாகும் விவாதம் - இது கதைக்கு தர்மசங்கடத்தையும் அறிவுக் கலந்த அணுகுமுறையையும் தருகிறது.

துணிச்சலான மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தகவல் விவரங்கள் - மாணவர்கள் கூறும் தகவல்கள் சரித்திரம், புவியியல், உடலியல் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து ஒரே கட்டத்தில் கொண்டு வருகிறது.

காட்சிகள் மற்றும் எதிரொலிகள் - புழுக்கள், சிக்கல், தேடுதல், மீட்பு, பசிப்பு போன்றவை கதையின் உணர்வுகளை நெகிழவைக்கும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

ஒட்டுமொத்தமாக:

இந்தக் கதை தகவலும் உணர்வும் கலந்து எழுதப்பட்ட ஒரு சிறந்த சமூகக் கதை. ஒரு உண்மை சம்பவத்தின் அடிப்படையில், நம் அனைவருக்கும் உரித்தான பாச உணர்வு, மனித உரிமை மற்றும் ஒற்றுமையின் வலிமையை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

இந்தச் சிறுகதை பந்தாடிய குகை!

தாய்லாந்தின் துயரமான மீட்பு நடவடிக்கையை நம் கண்முன் நிறுத்துகிறது.

குழந்தைகளின் பரிதவிப்பும், உலகளாவிய மீட்புப் பணியின் உன்னதமும் இதயத்தை வருடுகின்றன.

இயற்கையின் சவால்களும், மனிதர்களின் தன்னம்பிக்கையும், பல நாடுகளின் ஒன்றிணைந்த முயற்சியும் பிரமிக்க வைக்கின்றன.

குகையின் இருள், குழந்தைகளின் மன உறுதி, மீட்புப் பணியாளர்களின் அர்ப்பணிப்பு ஆகியவை உயிரோட்டமாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இது வெறும் கதையல்ல, மனித நேயத்தின் மகோன்னத சாசனம்! ♦

விரிவான விமர்சனம் :

பந்தாடிய குகை!: சிறு கதை

"பந்தாடிய குகை!" என்ற சிறுகதை, 2018 ஆம் ஆண்டு தாய்லாந்தில் நிகழ்ந்த காட்டுப்பன்றிகள் கால்பந்தாட்ட அணியின் சிறுவர்களும் அவர்களது பயிற்சியாளரும் தாம் லுவாங் குன் நும் நங் நன் என்ற குகைக்குள் சிக்கிக்கொண்ட உண்மைச் சம்பவத்தை ஒரு வகுப்பறை உரையாடல் வடிவில் சுவாரஸ்யமாகவும் விரிவாகவும் அலசுகிறது.

உயர் வகுப்பு சரித்திர ஆசிரியை ஒருவரின் கேள்வியுடன் தொடங்கும் கதை, மாணவர்களின் விளக்கங்கள், காணொளி

காட்சி, மற்றும் ஆசிரியையின் இறுதி உரையென பல அடுக்குகளில் அந்த நெகிழ்ச்சியான மீட்டி நடவடிக்கையை நம் கண்முன் நிறுத்துகிறது.

ஆசிரியையின் முதல் கேள்வியே ("தூங்கும் பெண்ணின் பெருங் குகை எங்கே உள்ளது?") மாணவர்களிடையே ஆர்வத்தையும் குழப்பத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது.

சரித்திரமா, பூகோளமா, உடலியலா என்ற அவர்களின் கிண்டலான கேள்வி, வகுப்பறையின் கலகலப்பான சூழலை உணர்த்துகிறது.

தாமே பதிலளிக்கும் ஆசிரியை, தாய்லாந்தின் நான்காவது பெரிய குகையான தாம் லுவாங் குன் நும் நங் நன் பற்றிய தகவல்களை அளிக்கிறார்.

தாய்லாந்து செல்பவர்களும் செல்ல விரும்புபவர்களும் அறிந்த இந்த குகை, ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடமாக மாறியதன் காரணத்தை அறிய மாணவர்கள் ஆர்வமாகின்றனர்.

ஆசிரியை ஐந்து குழுக்களாகப் பிரித்து குகை, அதன் முக்கியத்துவம், அங்கு நடந்த நிகழ்வுகள் குறித்து பேசும்படி பணிிக்கிறார்.

ஒரு குழுவின் கருத்தை மீண்டும் சொல்பவர்களுக்கு தண்டனை என்ற நிபந்தனை, மாணவர்களின் கவனத்தையும் போட்டியையும் அதிகரிக்கிறது.

முதல் குழு குகையின் அமைவிடம், பெயர் மற்றும் அதன் பொருள் ("தூங்கும் பெண்ணின் பெருங் குகை"), நீளம் போன்ற புவியியல் தகவல்களை விரிவாக அளிக்கிறது.

இரண்டாவது குழு, 2018 ஆம் ஆண்டு கால்பந்தாட்ட அணியினர் குகைக்குள் சிக்கியதற்கான காரணங்களை (திடீர் வெள்ளம், சாகச பயணம், மூடநம்பிக்கை) விவரிக்கிறது.

மூன்றாவது குழு குகையின் ஆழம் மற்றும் உட்புற அமைப்பை சுருக்கமாகக் கூறுகிறது.

இடையூறு செய்ததற்காகவும் மலையின் பெயரை மீண்டும் உச்சரித்ததற்காகவும் இந்த குழு தற்காலிகமாக விலக்கப்படுவது ஆசிரியையின் கண்டிப்பை காட்டுகிறது.

நான்காவது குழு, சிறுவர்கள் குகைக்குள் சிக்கிய நாட்களையும், வெளியே கிடந்த சைக்கிள்களைப் பற்றியும் கூறுகிறது.

பின்பு ஆசிரியை ஒளிபரப்பும் காணொளி, வெள்ளம் உள்ளே சென்றவர்களை வெளியே விடாமலும், வெளியே

இருந்தவர்களை உள்ளே செல்ல விடாமலும் தடுத்த பயங்கரமான சூழ்நிலையை கண்முன் நிறுத்துகிறது.

தாய்லாந்து ராணுவத்தின் அறிக்கை (முக்குளிக்க கற்று வெளிவர வேண்டும் அல்லது நான்கு மாதங்கள் காத்திருக்க வேண்டும்), உள்ளே இருந்தவர்களின் உணவுப் பற்றாக்குறை, வெளியே இருந்தவர்களின் ஏக்கமான நிலை போன்றவற்றை காணொளி உணர்த்துகிறது.

பார்வையாளர்கள் வீரர்களாகவும், வீரர்கள் பார்வையாளர்களாகவும் மாறிய அந்த இக்கட்டான தருணம் அழுத்தமாகப் பதிவு செய்யப்படுகிறது.

எலி ஒன்று மாணவனுக்கு உணவு கொண்டு செல்லும் காட்சி, கருணையின் அல்லது பயத்தின் வெளிப்பாடாக பார்க்கப்படுவது மனிதர்களின் வெவ்வேறு கண்ணோட்டங்களை காட்டுகிறது.

மூன்றாவது குழுவுக்கு அளிக்கப்பட்ட சிறு தண்டனையைத் தொடர்ந்து, அவர்கள் மீட்புப் பணிகளைப் பற்றி விவரிக்கிறார்கள்.

தாய்லாந்து கடற்படை, பேரிடர் மீட்புப் படையினர், சர்வதேச நீச்சல் வீரர்கள், நீரிறைக்கும் இயந்திரங்கள், குகைக்குள் துளைகள் இடப்பட்டது, கயிறு போடப்பட்டது என மீட்பு நடவடிக்கைகள் விரிவாக சொல்லப்படுகின்றன.

தாய்லாந்து பிரதமரின் நேரடி கண்காணிப்பு, சிறுவர்களின் யோகா மற்றும் தியானப் பயிற்சி, பிரித்தானிய நீச்சல் வீரர்கள் அவர்களை உயிருடன் கண்டுபிடித்தது போன்ற முக்கிய தகவல்கள் இடம்பெறுகின்றன.

ஒரு மாணவன் தாய்லாந்து பிரதமர் கனடா சென்றபோது தனது மாமாவுடன் பயணித்ததாகக் கூறுவது நம்பகத்தன்மையற்றதாக இருந்தாலும் வகுப்பறையில் சிரிப்பை வரவழைக்கிறது.

ஐந்தாவது குழு, காணொளியின் தொடர்ச்சியாக மீட்பு நடவடிக்கைகளின் இறுதிக்கட்டத்தை விவரிக்கிறது.

உள்ளே இருந்தவர்களின் மனநிலை ("ஏசாதீங்கம்மா", "பசியை தாங்கினாயா" போன்ற எதிரொலித்த வார்த்தைகள்), மருத்துவக் குழுவினரின் உதவி, ஒவ்வொரு சிறுவனுடனும் இரண்டு நீச்சல் வீரர்கள் சென்றது, மீட்புப் பணியில் வீரர் சமன் குணனின் தியாக மரணம், சர்வதேச நீச்சல் வீரர்களின் துணிச்சலான முயற்சி, மற்றும் அனைத்து சிறுவர்களும் பயிற்சியாளரும் பத்திரமாக மீட்கப்பட்டது என ஒவ்வொரு கட்டமும் தெளிவாக சொல்லப்படுகிறது.

ஆசிரியையின் இறுதி உரை மீட்புப் பணியின் மகத்துவத்தை உணர்த்துகிறது. தாய்லாந்து மக்கள், ராணுவம், பொலிஸ், நீச்சல் வீரர்கள்

மற்றும் சர்வதேச நாடுகளின் உதவி என பலதரப்பட்டவர்களின் கூட்டு முயற்சியால் இந்த அதிசயம் நிகழ்ந்தது அவர் பாராட்டுகிறார்.

எதிர்காலத்தில் சிறுவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய உடல்நலப் பிரச்சினைகள் குறித்து உலகம் பிரார்த்தனை செய்யத் தொடங்கியது என்ற முடிவு, இந்த சம்பவத்தின் மனிதாபிமானப் பக்கத்தை மேலும் உயர்த்துகிறது.

"பந்தாடிய குகை!" என்ற தலைப்பு, இரண்டு வாரங்களாக சிறுவர்களை உள்ளே வைத்துப் போராடிய குகையையும், இறுதியில் அவர்களை பத்திரமாக மீட்டெடுத்த உலகத்தையும் உருவகப்படுத்துகிறது.

எஸ்.ஜெகதீசன் ஒரு உண்மைச் சம்பவத்தை வகுப்பறை உரையாடல் வடிவில் வழங்கியிருப்பது, தகவல்களை சுவாரஸ்யமாகவும் எளிமையாகவும் மாணவர்களுக்குப் புரிய வைக்கும் ஒரு சிறந்த உத்தி.

இந்தச் சிறுகதை, தெரியும், ஒற்றுமை, சர்வதேச ஒத்துழைப்பு மற்றும் மனிதாபிமானம் போன்ற விழுமியங்களை அழுத்தமாகப் பேசுகிறது.

ஒரு உலகையே உலுக்கிய சம்பவத்தை அதன் அனைத்து உணர்வுப்பூர்வமான கூறுகளுடனும் ஆசிரியர் திறமையாக தொகுத்து வழங்கியுள்ளார். ♦

விரைவான விமர்சனம்:

ஐதார்த்தம்: சிறு கதை

இந்த சிறுகதையில், ஒரு புத்தக வெளியீட்டு விழாவின் பின்னணியில் உருவாகும் உணர்வுகளும், விமர்சனங்களும், சிந்தனைகளும், என அனைவரின் மனநிலைகளைத் துல்லியமாக பதிவு செய்திருக்கிறார் எழுத்தாளர்.

இது ஒருவேளை ஒரு நூல் வெளியீடு நிகழ்வின் சினிமாபோலச் சித்தரிப்பு என்று கூடச் சொல்லலாம்.

விழா நடந்த இடம், நேரம், முகங்கள், எதிர்பார்ப்புகள், ஏமாற்றங்கள், சந்தேகங்கள், கோபம், கண்ணியம், இரக்கம், பரிதாபம் - இவை அனைத்தும் ஜதார்த்தமான (யதார்த்தமான) பிம்பங்களாக, ஒவ்வொரு உரையாடலும் நமக்குப் பரவலான வாசக உலகின் நிலையை எடுத்துரைக்கின்றன.

கதையின் முக்கிய அம்சங்கள்

நூலாசிரியரின் பதட்டம்: விழா தொடங்கும் முன் அவர் எதிர்பார்க்கும் குழப்பம், எதிர்வினைகள்.

வாசகர்களின் குரல்: விலை குறைப்பு, பயன்பாடு, புத்தக எடை, நகைச்சுவையுடன் கூடிய விமர்சனங்கள்.

மக்களின் மனநிலைகள்: கிண்டல், நகைச்சுவை, விரக்தி, ஏமாற்றம், ஆழ்ந்த சிந்தனை, உண்மையான வாசிப்பு ஆர்வம்.

நவீன விழாக்களின் விமர்சனம்: பாராட்டு உரை, வீடியோ படப்பிடிப்பு, போட்டோக்கள், திட்டமிடப்பட்ட வியாபாரமயமாக்கல்.

முடிவில்:

புத்தகம் வாங்கும் அனுபவம் ஒரு சமூகப் பிரதிபலிப்பாகவே திகழ்கின்றது - விலை, மதிப்பு, வாசிப்பு

ஆகிய மூன்றிலும் சமநிலை தேவைப்படுகிறது என்கிற தெளிவு.

திறனாய்வு:

நடைமுறைத் தமிழில் சொற்கள் ஒலிக்கின்றன.

வெளியே ஒரு சம்பவம் போல தெரிந்தாலும், உள்ளே பலவகை மனித உணர்வுகளின் தாக்கங்களை காட்டுகிறது.

நகைச்சுவையோடு மிகக் கடுமையான விமர்சனங்களும் உள்ளடக்கம் பெற்றிருக்கின்றன.

ஒரு குரூப்பை மட்டும் குறிவைத்து விமர்சிக்காமல், எழுத்தாளர், வாசகர், வெளியீட்டாளர், பார்வையாளர்கள் அனைவரையும் சமமாகக் கடந்து செல்கிறது.

கதையின் முடிவில் எழும் சிந்தனைகள்:

“விழா கனத்த கைகளுடனும் லேசான மனங்களுடனும் என்றிருந்தால் மட்டுமே விழாவிற்கு வெற்றி!

அது ஒரு புத்தக வெளியீட்டின் மர்மம் மட்டுமல்ல, நம் வாழ்க்கையின் செயல்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒரு வாக்கியம். ♦

விரிவான விமர்சனம் :

ஐதார்த்தம்: சிறு கதை

எஸ்.ஜெகதீசனின் "ஐதார்த்தம்" என்ற சிறுகதை, ஒரு புத்தக வெளியீட்டு விழாவின் பின்னணியில், புத்தகங்கள் மீதான மக்களின் பல்வேறுபட்ட மனோபாவங்களையும், வெளியீட்டுச் சந்தையின் யதார்த்தத்தையும் நகைச்சுவையாகவும் அதே சமயம் ஆழமாகவும் அலசுகிறது.

ஆசிரியர், கற்பனை அல்லாத உண்மைச் சம்பவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த கதை மூலம்,

புத்தகங்களை வாங்குபவர்கள், வாங்காதவர்கள்,
வெளியீட்டாளர்கள் என அனைவரின் எண்ணங்களையும்
வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறார்.

மண்டபத்தின் அமைதியான சூழல், நூலாசிரியரின்
பதட்டம், குறைவான வருகை என வெளியீட்டு விழாவின்
ஆரம்பமே ஒருவிதமான யதார்த்தத்தை உணர்த்துகிறது.

பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்குப் பாடநூலாகவும்,
மற்றவர்களுக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகம் போலவும்
இருக்கும் என்று கணேஷ் கூறுவது, புத்தகத்தின்
மதிப்பையும் உள்ளடக்கத்தையும் உயர்த்திக் காட்டுகிறது.

பத்திரிகையில் தொடராக வந்தபோதே படித்திருந்ததாக
அவர் கூறுவது, ஒரு சிலராவது புத்தகத்தை ஆர்வத்துடன்
எதிர்பார்த்திருந்தனர் என்பதை காட்டுகிறது.

அல்லது மீளவும் 'உவ்வளவு விலை' கொடுத்து வாங்க
வேண்டுமா? என்பதை உணர்த்துகின்றது!

விழா மண்டபத்துக்குள் நாலைந்து பேர் எட்ட எட்ட
இருப்பதுவும், சிற்றுண்டி அறையில் நெருக்கமாகப் பலர்
சிற்றுண்டி உண்பதும், புத்தக வெளியீட்டு விழாக்களின்
பொதுவான போக்கைக் காட்டுகிறது.

பெரிய புத்தகத்தின் கனத்தைக் கண்டு வியக்கும் ஒருவர்,
வருடத்திற்கு ஐம்பது புத்தக வெளியீடுகள் என்றால் எங்கு

வைப்பது என்ற கவலையை இன்னொருவரிடம் பகிர்ந்துகொள்வது, புத்தகங்களை வாங்குவதிலும் சேமிப்பதிலும் உள்ள நடைமுறைச் சிக்கல்களை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

வாழ்க்கைச் செலவு மற்றும் வசதியின்மை பற்றிய வாசகரின் ஆதங்கம், புத்தகங்கள் வாங்குவது என்பது எல்லோருக்கும் எளிதான காரியமல்ல என்பதை உணர்த்துகிறது.

ஆர்வமுள்ள வாசகர்கள் கோடீஸ்வரர்களாக இருக்க வேண்டியதில்லை என்ற அவரது கோபம் நியாயமானதாகத் தோன்றுகிறது.

அதே நேரத்தில், "ஜதார்த்தவாதி" என்று அறியப்படும் ஒருவர், கண்ணியத்துக்காகப் புத்தகத்தை வாங்கினாலும் பின்னர் புலம்புபவர்களை விமர்சிப்பது, வெளிவேஷமான நடத்தைகளை சாடுகிறது.

நூலாசிரியருக்கு அன்பளிப்பாக எமது பழைய புத்தகத்தைக் கொடுத்தால் வாங்க மாட்டார் என்ற கூற்று, வெளியீட்டாளர்கள் மத்தியில் நிலவும் வணிக நோக்கத்தையும், கைமாறு கருதாத அன்பின்மையையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

புத்தகத்தை வாங்க விருப்பமில்லாத ஒருவர் கூறும் காரணங்கள் (அதிக விலை, பயன்படுத்தக்கூடிய ஒருவருக்கு கொடுக்கும் எண்ணம், ஏற்கனவே படித்தது), பலரின் உள்ளார்ந்த எண்ணங்களை பிரதிபலிக்கிறது.

ஆனால், அதை நேரடியாக சொல்லும் தைரியம் யாருக்கும் இல்லை என்பது, சமூகத்தில் நிலவும் தயக்கத்தையும், உறவுகளைப் பேணுதலுக்கான முயற்சியையும் காட்டுகிறது.

"வசூல் மேளா"வாக மாறிவிட்ட மொய் எழுதும் பழக்கம் புத்தக வெளியீட்டிலும் ஊடுருவுமோ என்ற பழைய படைப்பாளியின் கவலை, வெளியீட்டு விழாக்கள் ஒருவிதமான பொருளாதார பரிமாற்றமாக மாறி வருவதை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

வாங்கிய பிறகு வருத்தப்படாதவர்களைப் பற்றி ஒரு வரி கூட புத்தகத்தில் இருக்காது என்ற அனுபவசாலியின் கருத்து, புத்தகத்தின் தரம் மற்றும் உள்ளடக்கத்தை விட வெளியீட்டு முறைக்கே மதிப்பு கொடுக்கப்படும் யதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறது.

பல்கலைக்கழகப் புத்தகத்தை பாலர் வகுப்பு மாணவர் களுக்கு விற்பனை செய்வது போன்ற பொருத்தமற்ற விற்பனை முறைகள் விமர்சிக்கப்படுகின்றன.

விருந்தினர்களை வலிந்து அழைக்கவில்லை என்ற உறவினரின் கரிசனை, வெளியீட்டாளர்களின் நிலையையும் செலவுகளையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துகிறது.

"கழுவப்பட்ட பொருட்கள் சுத்தமாகி விடுகின்றன. ஆனால் அவற்றை கழுவிய தண்ணீர்தான் அழுக்காகி விடுகின்றது. புறம் கூறுவோர் நிலையும் இதுதான்" என்ற புத்தகத்தின் வசனத்தை ஆர்வலர் சுட்டிக்காட்டுவது, புறம் பேசுபவர்களின் நிலையையும், புத்தகத்தின் நல்ல கருத்துக்களையும் ஒருங்கே காட்டுகிறது.

கூட்டம் ஆரம்பிக்கும் அறிவிப்புக்குப் பிறகு நிகழும் உரையாடல், முந்தைய வெளியீட்டு விழாவின் நல்ல தலைமை, வாழ்த்துரை, ஆய்வுரை போன்றவற்றை நினைவு கூர்கிறது.

"வழமைக்கு மாறானவர்கள் இன்றைய மேடையில்" என்ற நிகழ்ச்சி நிரல், புதிய முயற்சிகளையும் சிந்தனைகளையும் எதிர்பார்க்க வைப்பதாக உள்ளது.

மேடையில் அமர்ந்திருப்பவர்களை புத்தகங்கள் மறைக்க, புகைப்படக்காரர் புத்தகங்களை விதவிதமாக படம் பிடிப்பது, வெளியீட்டு விழாவின் சம்பிரதாயமான ஒரு பகுதியாக உள்ளது.

சிறப்புரை வழங்க வந்தவர்களின் பொறுமையான இருப்பு, நூலாசிரியரை நச்சரித்து புத்தகம் பெற்ற ஒரு சிலரின் திருப்தியான முகங்கள் என விழாவின் ஒவ்வொரு சிறு காட்சியும் யதார்த்தமாக சித்தரிக்கப்படுகிறது.

ஆய்வுரைக்காக அமர்ந்திருப்பவர் கடைசி நேரத்தில் புத்தகத்தைப் புரட்டுவது, பல "ஆய்வுரைகளின்" மேலோட்டமான தன்மையை அம்பலப்படுத்துகிறது.

நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளரின் சம்பிரதாயமான ஆரம்ப உரையும், அதில் அவர் தனது பழைய நினைவுகளை நீண்ட நேரம் பகிர்ந்து கொள்வதும், சில விழாக்களின் அலுப்பூட்டும் தன்மையை காட்டுகிறது.

புத்தகத்தைப் பற்றிய நயப்புரை, வியப்புரை, பயப்புரை, பரப்புரை, சிறப்புரை என ஒவ்வொன்றும் புத்தகத்தின் தனித்துவம், உள்ளடக்கம், முக்கியத்துவம், நோக்கம் ஆகியவற்றை வெவ்வேறு கோணங்களில் அலசுகின்றன.

குறிப்பாக, ஒரு வெற்றியாளரின் அனுபவங்கள் மூலம் எழுதப்பட்ட தன்னம்பிக்கை நூல் உளப்பூர்வமானது என்று வியப்புரை கூறுவது, புத்தகத்தின் நம்பகத்தன்மையை உயர்த்துகிறது.

ஏற்புரை வழங்கிய நூலாசிரியர், தனது எழுத்துக்கான காரணத்தையும், தெரியப்படாத பல விஷயங்களை தெரியப்படுத்திய நிறைவையும் கூறுகிறார்.

ஆனால், அவரது பேச்சை விட, புத்தகம் வாங்குவதற்காக மக்கள் வரிசையில் முண்டியடிப்பது மிகவும் கவனிக்கத்தக்கது.

மதமாற்றிகளைக் கண்டு மருண்ட சமூகம், இப்போது புத்தகம் வெளியிடுபவர்களைக் கண்டு வெருள்கிறது என்ற பொதுவான கருத்து பொய்யாகிப் போனது போல, மக்களின் ஆர்வம் வெளிப்படுகிறது.

புத்தகம் வாங்குபவர்கள் "கேடியாக" இருக்க வேண்டும் அல்லது கோடீஸ்வரர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற கடைசி நபரின் கிண்டலான கருத்து, புத்தகங்கள் வாங்குவது ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே சாத்தியமான ஒன்றாக மாறிவிட்ட யதார்த்தத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

"கேடி" என்றால் ஏமாற்றுபவன் என்று அவர் விளக்குவது, இலவசமாக புத்தகம் பெற்றுக்கொண்டு எதுவும் கொடுக்காதவர்களின் மனநிலையை அம்பலப்படுத்துகிறது.

திறந்த வெளியில் அவர்களின் பெயர்கள் அம்பலப்படுத்தப்படும் வரை அவர்கள் திருந்த மாட்டார்கள் என்ற அப்பாவிமான ஒருவரின் கருத்து, சமூகத்தில்

நிலவும் வெளிப்படைத்தன்மையின் அவசியத்தை உணர்த்துகிறது.

விலை தெரிந்தும் குறைவாக பணம் கொண்டு வருபவர்கள், இலவச தேநீர் மற்றும் சிற்றுண்டியை மட்டுமே குறிக்கோளாகக் கொண்டிருப்பவர்கள் என பல்வேறு வகையான "வாசகர்கள்" விழாவில் காணப்படுகிறார்கள்.

பர்ஸை வீட்டில் விட்டு வருபவர்கள், "தீர அயத்துப் போனன்" என்று கூறுவது, இலவசமாகப் பெற நினைக்கும் மனோபாவத்தை காட்டுகிறது.

தேவையற்ற பொருட்களை திருப்பி அளிக்கும் நல்ல நடைமுறை புத்தக விற்பனையிலும் கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து, வாங்குபவர்களின் உரிமையையும், தரமான புத்தகங்களை விற்பனை செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தையும் வலியுறுத்துகிறது.

"தெரிஞ்சு கதை!" என்ற தலைப்பு பொருத்தமாக இருக்குமோ என்ற ஆசிரியரின் எண்ணம், இது பலரும் அறிந்த யதார்த்தம் என்பதை உணர்த்துகிறது.

இறுதியில், புத்திசாலிகள் மட்டுமே தவறுகளிலிருந்து பாடம் கற்கிறார்கள் என்ற முடிவுரை, இந்த வெளியீட்டு

விழா மூலம் பலரும் ஏதோ ஒரு பாடத்தை கற்றிருக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையை அளிக்கிறது.

விழாவின் இறுதியில், கனத்த கைகளுடனும் லேசான மனங்களுடனும் சென்றால் மட்டுமே விழா வெற்றி பெறும் என்ற கருத்து, புத்தகத்தை வாங்கியவர்கள் அதன் மதிப்பை உணர்ந்து சென்றால்தான் விழா முழுமை பெறும் என்பதை உணர்த்துகிறது.

எஸ்.ஜெகதீசன் தனது தனித்துவமான நகைச்சுவை கலந்த எழுத்து நடையில், புத்தக வெளியீட்டு விழாக்களின் உள்ளார்ந்த யதார்த்தத்தையும், புத்தகங்கள் மீதான மக்களின் மாறுபட்ட கண்ணோட்டங்களையும் மிகச் சிறப்பாகவும் விரிவாகவும் அலசியுள்ளார்.

இந்தச் சிறுகதை வெறும் கற்பனை அல்ல என்பதை ஆசிரியர் மீண்டும் வலியுறுத்துவது, கதையில் கூறப்பட்டுள்ள பல விஷயங்களும் நிதர்சனமானவை என்பதை உணர்த்துகிறது.

ஒரு முழுமையான சமூகப் பார்வையை வழங்கியிருக்கும் ஆசிரியரின் திறமை பாராட்டுக்குரியது. ♦

ஜெகதீசன்

சிறுகதைகள் அறிஞன்

தினவாலை ஜெகதீசன் மின்னலாகம்
கனடா